

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

X legislatura
Cinquè període

Número 468
24 de desembre de 2014

SUMARI

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.01. Lleis i altres normes

1.01.01. Lleis

—— Llei de modificació de la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, per a la millora de la protecció de les persones consumidores en matèria de crèdits i préstecs hipotecaris, vulnerabilitat econòmica i relacions de consum

Tram. 200-00003/10

Aprovació

p. 3

—— Llei del protectorat de les fundacions i de verificació de l'activitat de les associacions declarades d'utilitat pública

Tram. 200-00014/10, 202-00033/10 i 202-00041/10

Aprovació

p. 15

—— Llei de transparència, accés a la informació pública i bon govern

Tram. 202-00056/10

Aprovació

p. 30

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT
O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.01. LLEIS I ALTRES NORMES

1.01.01. LLEIS

— **Llei de modificació de la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, per a la millora de la protecció de les persones consumidores en matèria de crèdits i préstecs hipotecaris, vulnerabilitat econòmica i relacions de consum**

Tram. 200-00003/10

Aprovació

Ple del Parlament

Sessió 46, 18.12.2014, DSPC-P 90

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 18 de desembre de 2014, ha debatut el Dictamen de la Comissió d'Empresa i Ocupació referent al Projecte de llei de modificació de la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, per a la millora de la protecció de les persones consumidores en les relacions de consum en l'àmbit de crèdits i préstecs hipotecaris i la substitució del Registre de serveis públics de consum pel Directori de serveis públics de consum (tram. 200-00003/10) i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb l'article 55.2 de l'Estatut d'autonomia i amb els articles 112 i 113 del Reglament del Parlament, ha aprovat la llei següent:

LLEI DE MODIFICACIÓ DE LA LLEI 22/2010, DEL 20 DE JULIOL, DEL CODI DE CONSUM DE CATALUNYA, PER A LA MILLORA DE LA PROTECCIÓ DE LES PERSONES CONSUMIDORES EN MATÈRIA DE CRÈDITS I PRÉSTECES HIPOTECARIS, VULNERABILITAT ECONÒMICA I RELACIONS DE CONSUM

PREÀMBUL

L'augment considerable en la taxa d'execucions hipotecàries des de l'inici de la crisi financera mundial l'any 2007 fa convenient impulsar un seguit de mesures que millorin la situació de les persones consumidores en l'àmbit dels crèdits o préstecs hipotecaris, especialment quan es tracta de l'adquisició de l'habitatge habitual.

La reforma modifica la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, en ús de la competència en matèria de consum que l'article 123 de l'Estatut d'autonomia atribueix a la Generalitat i d'acord amb el que estableixen els articles 28, 34 i 49 del ma-

teix Estatut, en el marc de l'article 51 de la Constitució, amb relació a l'activitat financera de les caixes d'estalvis i de les entitats de crèdit a què fan referència els articles 120.2 i 126.3 de l'Estatut, respectivament.

Aquesta llei segueix les orientacions marcades per diversos projectes comunitaris sobre aquesta matèria, com ara la Directiva 2014/17/UE del Parlament Europeu i del Consell, del 4 de febrer, sobre els contractes de crèdit per als consumidors relatius als béns immobles d'ús residencial.

Aquesta reforma, essencialment, incrementa les garanties de la persona consumidora en la contractació de crèdits o préstecs hipotecaris, la qual cosa implica la regulació del contingut de la publicitat, la informació precontractual, el deure d'anàlisi de la solvència de la persona consumidora i el deure, tant de les entitats financeres i de crèdit com del notari que hi intervé, de fer comprensibles a la persona consumidora les implicacions econòmiques i jurídiques de la transacció concreta, especialment les conseqüències en cas d'impagament.

D'aquesta manera, es vol garantir la protecció dels consumidors que són deutors hipotecaris al llarg de l'iter contractual, des de la publicitat dels productes hipotecaris d'actiu, passant per la fase precontractual i per l'oferta, fins a l'elevació a escriptura pública del crèdit o préstec hipotecari. En aquest sentit, s'orienta l'actuació notarial com a garant de la legalitat de l'operació i del dret a la informació de la persona consumidora, s'especifiquen el contingut mínim en la fase publicitària i de la informació precontractual, la verificació de la solvència del deutor, i els altres aspectes documentals i d'informació que han d'ajudar la persona consumidora a fer una elecció racional i responsable amb relació a la contractació o no del crèdit o préstec hipotecari.

La reforma també possibilita que el deutor pugui comparar sempre, fins i tot des del moment de la publicitat, el crèdit o préstec hipotecari que se li ofereix amb productes semblants del mateix oferent o d'un tercer, de manera que sempre pugui ésser conscient del cost total i dels riscos reals de l'oferta.

A més, s'introdueix, en la línia de la tendència europea, l'obligació del prestador d'avaluar la solvència del deutor hipotecari consumidor fins al punt que, si no l'arriba a comprovar, no li podrà concedir el crèdit o préstec en les condicions prefixades.

La reforma també incorpora mesures per a evitar clàusules abusives en perjudici de les persones consumidores. En aquest sentit, es pot destacar la definició com a abusius dels interessos de demora superiors a tres vegades l'interès legal del diner vigent en el moment de la signatura del contracte.

Cal destacar, a més, que es reforcen els mecanismes de resolució extrajudicial de conflictes en matèria de

consum amb la finalitat que esdevinguin sistemes eficaços per a solucionar els problemes que se suscitin entre les parts i, d'aquesta manera, evitar la judicialització de processos, que sempre comporta costos de temps i de diners.

A banda d'això, amb aquesta modificació del Codi de consum s'estableixen diverses mesures de protecció de les persones que es troben en situació de pobresa energètica, d'acord amb la Directiva 2009/72/CE del Parlament Europeu i del Consell, sobre normes comunes per al mercat interior de l'electricitat i per la qual es deroga la Directiva 2003/54/CE, i d'acord amb la Directiva 2009/73/CE, del Parlament Europeu i del Consell, sobre normes comunes per al mercat interior del gas natural i per la qual es deroga la Directiva 2003/55/CE, ambdues del 13 de juliol de 2009. La situació econòmica precària en què es troben moltes famílies a Catalunya ha comportat que moltes d'aquestes persones no puguin assumir el pagament dels subministraments bàsics. Per tot això, tenint en compte aquesta greu situació d'uns col·lectius molt afectats per la crisi econòmica, hom considera que, d'acord amb les directives esmentades, cal establir un seguit de mesures perquè aquestes persones no pateixin talls de subministrament durant determinats períodes crítics. Alhora, es crea un fons d'atenció solidària en matèria de subministraments bàsics que s'ha de nodrir, entre altres aportacions, amb les que facin les administracions públiques competents en aquesta matèria i les empreses subministradores.

En darrer lloc, la reforma del Codi de consum inclou aspectes com el millorament de la protecció dels empresaris que estiguin en el règim especial dels treballadors autònoms, mesures en matèria d'informació general a les persones consumidores i de la documentació que se'ls ha de proporcionar, amb un esment especial de la informació obligatòria que s'ha de donar als usuaris de les màquines automàtiques, mesures relatives al règim d'infraaccions i sancions, i, amb l'objectiu de la simplificació administrativa i el millorament de l'eficàcia de les administracions públiques, la supressió del Registre de serveis públics de consum i la seva reconversió en un directori de serveis i funcions, sota la responsabilitat de l'Agència Catalana del Consum, amb un caràcter menys formal i més àgil, però que manté l'objectiu originari d'informar els ciutadans dels serveis que presten els diversos serveis públics de consum.

Finalment, la part final de la Llei conté la disposició addicional primera, de creació del Fons d'atenció solidària de subministraments bàsics, de la qual s'ha fet esment anteriorment, i la disposició addicional segona, que té per finalitat establir un termini raonable perquè els serveis públics de consum puguin complir les obligacions que estableix aquesta llei, i també la disposició derogatòria i les disposicions finals, mitjançant les quals es modifica el text refós de la Llei de taxes

i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, i s'estableix l'entrada en vigor d'aquesta llei al cap de tres mesos d'haver estat publicada, llevat dels articles 3 i 17 i de la disposició addicional primera, que entren en vigor de manera immediata per tal que els preceptes relatius a les mesures per a afrontar la pobresa energètica es puguin aplicar tan aviat com sigui possible.

ARTICLE 1. OBJECTE

Aquesta llei té per objecte el millorament de la protecció i la informació de les persones consumidores amb relació a la subscripció de crèdits o préstecs hipotecaris, l'establiment de mesures per a fer front a la vulnerabilitat econòmica de les llars, especialment pel que fa a la pobresa energètica, i d'altres mesures relacionades amb la protecció dels drets i interessos de les persones consumidores en llurs relacions de consum amb les empreses, i la substitució del Registre de serveis públics de consum pel Directori de serveis públics de consum.

ARTICLE 2. ADDICIÓ D'UN APARTAT A L'ARTICLE 111-1 DE LA LLEI 22/2010

1. S'afegeix un apartat, el 2, a l'article 111-1 de la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, amb el text següent:

«2. Els drets i les obligacions que estableix aquest codi són aplicables, en la mesura que hi siguin compatibles, a:

»a) Les relacions de prestació de serveis entre les persones físiques empresàries que estiguin dins del règim especial de treballadors autònoms i les empreses prestadores de serveis bàsics i serveis de tracte continuat.

»b) Les relacions entre empreses prestadores de serveis bàsics i serveis de tracte continuat i els ens que tinguin la consideració de microempreses d'acord amb la Recomandació 2003/361/CE, del 6 de maig.»

2. L'antic apartat únic de l'article 111-1 de la Llei 22/2010 passa a ésser l'apartat 1.

ARTICLE 3. ADDICIÓ DE DUES LLETRES A L'ARTICLE 111-2 DE LA LLEI 22/2010

S'afegeixen dues lletres, la v i la w, a l'article 111-2 de la Llei 22/2010, amb el text següent:

«v) *Pobresa energètica*: incapacitat d'una llar per a satisfer el mínim de serveis energètics i, d'aquesta manera, garantir les necessitats bàsiques tot tenint en compte els factors personals, geogràfics i materials que hi concorren. Aquests paràmetres s'han de definir per reglament.

»w) *Persones en situació de vulnerabilitat econòmica*: persones consumidores que presenten una mancança de recursos econòmics, d'acord amb els criteris següents:

»1r. Que el total d'ingressos dels membres de la unitat familiar o convivencial no sigui en cap cas superior, per tots els conceptes, a 1,5 vegades l'indicador de renda de suficiència, incrementat pels conceptes següents:

»1r.a. Un 30% per cada membre de la unitat a partir del tercer.

»1r.b. Un 10% per cada membre de la unitat en situació de dependència moderada.

»1r.c. Un 20% per cada membre de la unitat en situació de dependència severa.

»1r.d. Un 30% per cada membre de la unitat en situació de gran dependència.

»1r.e. Un 10% per cada membre de la unitat de seixanta-cinc anys o més.

»Per a determinar si se supera aquest límit, s'han d'afegir els ingressos que els membres de la unitat familiar rebin en concepte de percepcions o ajuts socials.

»2n. Que es declari que no es pot reduir la despesa relativa al consum de béns o serveis perquè s'han exhaurit totes les mesures amb aquesta finalitat.

»3r. Que s'acrediti que les tarifes que tenen contractades per al servei de subministrament d'aigua, electricitat o gas responen a la modalitat de tarifa social que estableix la normativa aplicable.»

ARTICLE 4. ADDICIÓ DE TRES LLETRES A L'ARTICLE 123-2 DE LA LLEI 22/2010

S'afegeixen tres lletres, la *f*, la *g* i la *h*, a l'article 123-2 de la Llei 22/2010, amb el text següent:

«f) Obtenir una protecció especial pel que fa als contractes de prestació de serveis bàsics o que afecten drets de les persones consumidores.

»g) Rebre, de l'organisme competent en matèria de consum, informació sobre els mecanismes de garantia efectiva dels drets reconeguts en l'ordenament vigent aplicables en matèria de relacions de consum.

»h) Sol·licitar l'eliminació i el cessament de les clàusules i pràctiques abusives o deslleials. En el cas dels crèdits o préstecs hipotecaris, es pot preveure l'opció de la dació en pagament.»

ARTICLE 5. ADDICIÓ D'UN ARTICLE, EL 123-10, A LA LLEI 22/2010

S'afegeix un article, el 123-10, a la Llei 22/2010, amb el text següent:

«Article 123-10. Crèdits o préstecs hipotecaris sobre l'habitatge

»1. Les persones consumidores, els avaladors i els tercers hipotecants tenen dret a rebre informació i protecció efectiva de l'Administració de la Generalitat en

els aspectes relacionats amb els contractes de crèdit o préstec hipotecari sobre l'habitatge.

»2. Les persones consumidores, els avaladors i els tercers hipotecants relacionats amb el negoci de crèdit o de préstec hipotecari tenen dret a rebre dels notaris, amb una antelació d'almenys cinc dies hàbils i de manera que els sigui comprensible, la informació següent:

»a) El contingut de l'escriptura pública del contracte de crèdit o préstec hipotecari de l'habitatge i les seves conseqüències jurídiques i econòmiques per a la persona consumidora, els avaladors i els tercers hipotecants.

»b) Les conseqüències d'una possible execució per impagament i de les fluctuacions del preu de mercat de l'habitatge, la possibilitat que les entitats de crèdit demanin ampliacions de garantia en determinats supòsits i els altres drets i obligacions que comporta el contracte de crèdit o préstec hipotecari.

»c) La informació relativa a l'arbitratge de consum i als altres mecanismes extrajudicials de resolució dels conflictes que són conseqüència de no atendre les obligacions derivades del contracte.

»3. Els notaris, en el marc de llurs obligacions legals, a més de comprovar que, en les escriptures relatives a crèdits o préstecs hipotecaris sobre l'habitatge, no s'inclouen clàusules que en altres casos hagin estat declarades nul·les judicialment per haver estat considerades abusives, han de vetllar pel respecte dels drets que aquesta llei atorga a les persones consumidores que són deutors hipotecaris.

»4. Els notaris s'han d'assegurar que les persones consumidores i els avaladors comprenen correctament tota la informació obligatòria referida al contracte hipotecari abans de signar-lo.»

ARTICLE 6. MODIFICACIÓ DE L'ARTICLE 126-11 DE LA LLEI 22/2010

Es modifica l'article 126-11 de la Llei 22/2010, que resta redactat de la manera següent:

«Article 126-11. Directori de serveis públics de consum de Catalunya

»1. Els serveis públics de consum que compleixin les activitats en l'àmbit territorial de Catalunya han de formar part del Directori de serveis públics de consum de Catalunya, amb finalitats informatives. Aquest directori l'elabora i l'actualitza l'Agència Catalana del Consum i té caràcter públic.

»2. Els serveis públics de consum han de facilitar a l'Agència Catalana del Consum les dades necessàries sobre les funcions que exerceixen d'entre les que estableixen les lletres *a*, *b*, *c*, *d* i *e* de l'article 126-10.1, i les altres dades que els siguin sol·licitades.»

ARTICLE 7. ADDICIÓ D'UN ARTICLE, EL 131-3,
A LA LLEI 22/2010

S'afegeix un article, el 131-3, a la Llei 22/2010, amb el text següent:

«Article 131-3. Sistemes extrajudicials de resolució de conflictes de consum en matèria de crèdit o préstec hipotecari

»1. En el marc dels procediments de resolució extrajudicial de conflictes de consum derivats de contractes de crèdit o préstec hipotecari que afectin l'habitatge habitual de la persona consumidora, l'organisme competent pot sol·licitar un informe d'avaluació social que determini els riscos socials i econòmics derivats del procés de llançament. Per a redactar aquest informe, s'ha de demanar informació als serveis socials bàsics sobre la situació de la persona o unitat familiar.

»2. L'informe d'avaluació social ha d'anar acompanyat de propostes de viabilitat o liquidació ordenada del deute, que les parts poden assumir com a solució pactada, amb la inclusió de la dació en pagament, i que han d'estar redactades pels serveis públics de consum de Catalunya.

»3. Si en el procediment extrajudicial no s'arriba a una solució pactada, l'informe d'avaluació social i les propostes de viabilitat poden ésser requerits i considerats per l'autoritat judicial en casos de procediments judicials per impagament de quotes hipotecàries per situacions de sobreendeutament sobrevingut, o bé poden ésser aportats per les parts en el dit procediment judicial.»

ARTICLE 8. ADDICIÓ D'UN ARTICLE, EL 132-4,
A LA LLEI 22/2010

S'afegeix un article, el 132-4, a la Llei 22/2010, amb el text següent:

«Article 132-4. Crèdits o préstecs hipotecaris

»1. Les administracions públiques catalanes i, especialment, els serveis públics de consum han de garantir que, en els casos d'execució hipotecària de l'habitatge habitual com a conseqüència de l'incompliment del deutor, es pugui dur a terme un procediment de mediació destinat a la resolució extrajudicial de conflictes previ a qualsevol altre procediment judicial o a la intervenció notarial.

»2. El procediment de mediació ha d'anar adreçat a cercar acords entre les parts que facin viable que la persona consumidora conservi la propietat de l'habitatge o, subsidiàriament, la possibilitat de mantenir-ne l'ús i gaudi. En el marc d'aquest procediment, les parts o l'òrgan de resolució extrajudicial de conflictes poden sol·licitar un informe d'avaluació social amb una anàlisi socioeconòmica del deutor i les possibles vies de resolució del conflicte en els termes de l'article 133-6.

»3. Les parts en conflicte, abans d'interposar qualsevol reclamació administrativa o demanda judicial, han

d'acudir a la mediació o poden acordar de sotmetre's a l'arbitratge. Una vegada transcorregut el termini de tres mesos a comptar de la notificació de l'acord d'inici de la mediació sense haver assolit un acord satisfactori, qualsevol de les parts pot acudir a la reclamació administrativa o a la demanda judicial.»

ARTICLE 9. MODIFICACIÓ DE L'ARTICLE 133-1
DE LA LLEI 22/2010

Es modifica l'article 133-1 de la Llei 22/2010, que resta redactat de la manera següent:

«Article 133-1. Procedència de l'arbitratge

»1. L'arbitratge és procedent si hi ha un conveni arbitral previ entre les parts. En cas contrari, l'Administració ha de promoure la formalització del conveni arbitral per a resoldre el conflicte per mitjà de l'arbitratge de consum.

»2. En matèria de crèdits i préstecs hipotecaris que tenen per objecte l'habitatge habitual, s'entén que l'empresa prestadora accepta el conveni arbitral sempre que no hagi manifestat expressament al prestatari la voluntat en contra abans de la signatura del contracte.»

ARTICLE 10. ADDICIÓ D'UN APARTAT A L'ARTICLE 133-4
DE LA LLEI 22/2010

S'afegeix un apartat, el 5, a l'article 133-4 de la Llei 22/2010, amb el text següent:

«5. Les administracions públiques catalanes i, especialment, els serveis públics de consum han de fomentar i estimular que les empreses que atorguen crèdits o préstecs hipotecaris sobre l'habitatge incloguin en les condicions generals o específiques l'adhesió a l'arbitratge de consum.»

ARTICLE 11. MODIFICACIÓ DE L'ARTICLE 211-3
DE LA LLEI 22/2010

Es modifica l'apartat 4 de l'article 211-3 de la Llei 22/2010, que resta redactat de la manera següent:

«4. Els empresaris tenen l'obligació de documentar la informació substancial per escrit o en qualsevol altre suport que permeti el seu emmagatzematge i que tingui una durada equivalent almenys a la vida útil o la conformitat del bé o servei. A aquests efectes, s'entén per *informació substancial* la que fa referència a les característiques principals, l'origen comunitari o no, la utilització o el manteniment, la justificació de la transacció efectuada i la conformitat del bé o servei. Aquesta informació s'ha de lliurar a les persones consumidores de manera gratuïta i ha d'estar disponible, almenys, en suport de paper.»

ARTICLE 12. MODIFICACIÓ DE L'ARTICLE 224-2
DE LA LLEI 22/2010

Es modifica l'apartat 2 de l'article 224-2 de la Llei 22/2010, que resta redactat de la manera següent:

«2. La màquina ha de tenir un sistema que permeti obtenir un comprovant de la transacció efectuada, d'acord amb el que estableix l'article 212-2. En el comprovant han de constar la identificació i l'adreça del responsable o la responsable, el preu, la descripció del bé o servei i la data. Aquesta obligació no és aplicable a les màquines recreatives i d'atzar. Per a les màquines dispensadores de béns d'alimentació, s'estableix un termini d'adaptació de cinc anys com a període d'obsolescència i amortització de les màquines.»

ARTICLE 13. ADDICIÓ D'UN APARTAT A L'ARTICLE 251-6 DE LA LLEI 22/2010

S'afegeix un apartat, el 4, a l'article 251-6 de la Llei 22/2010, amb el text següent:

«4. En els contractes de crèdits i préstecs hipotecaris es consideren abusives les clàusules següents:

»a) Les que incloguin un tipus d'interès de demora superior a tres vegades l'interès legal del diner vigent en el moment de la signatura del contracte.

»b) Les que fixin un límit a la variació a la baixa del tipus d'interès contractat i tinguin almenys una de les característiques següents:

»1a. Que s'hagi fixat un límit a la baixada del tipus d'interès, però no a la pujada d'aquest.

»2a. Que el límit establert a la baixada dels tipus d'interès sigui superior al 50% del valor de l'índex de referència aplicable en el moment de la contractació que figuri en el contracte, amb l'única excepció dels límits que s'estableixin en l'1%, supòsit en què la dita limitació percentual del 50% no s'aplica.

»3a. Que la diferència entre el límit fixat en el contracte per a la pujada i la baixada dels tipus d'interès sigui superior a 5 punts.»

ARTICLE 14. ADDICIÓ D'UN ARTICLE, EL 251-8, A LA LLEI 22/2010

S'afegeix un article, el 251-8, a la Llei 22/2010, amb el text següent:

«Article 251-8. Refinançament de crèdits i deutes

»En el cas d'operacions de refinançament de crèdits o deutes, s'han de complir els requisits següents:

»a) S'han de justificar i documentar els crèdits anteriors o preferents que són objecte de refinançament, i s'ha de documentar de manera fefaent la cancel·lació total o parcial dels crèdits refinançats amb caràcter previ o simultani a la signatura del contracte de refinançament.

»b) El comprovant del lliurament o pagament real de les quantitats objecte de l'operació de refinançament ha de constar en els documents contractuals, públics i privats, relatius al crèdit o préstec.»

ARTICLE 15. MODIFICACIÓ DE L'ARTICLE 252-3 DE LA LLEI 22/2010

Es modifica l'apartat 5 de l'article 252-3 de la Llei 22/2010, que resta redactat de la manera següent:

«5. Els establiments, sens perjudici del que disposen la legislació civil i mercantil i les altres normes específiques que siguin aplicables, han de mantenir el dipòsit dels béns durant un temps mínim de sis mesos des que es comunica, de manera fefaent, a la persona dipositant la possibilitat de recollir el bé i la destinació que es preveu donar-hi si no el recull. Si, una vegada exhaurit el termini, la persona consumidora no ha objectat res, el prestador pot disposar del bé de la manera que estableixen les lleis.»

ARTICLE 16. MODIFICACIÓ DE L'ARTICLE 252-4 DE LA LLEI 22/2010

Es modifica l'apartat 3 de l'article 252-4 de la Llei 22/2010, que resta redactat de la manera següent:

«3. En els contractes i les factures s'ha d'informar del lloc on els usuaris poden tramitar les queixes o les reclamacions davant del prestador del servei bàsic, del procediment per a fer-ho i del número de telèfon gratuït a què fa referència l'apartat 2. També s'hi ha d'informar de si el prestador del servei està adherit a una junta arbitral de consum i de la possibilitat de la persona consumidora d'adreçar-se a aquests organismes per a resoldre els conflictes.»

ARTICLE 17. ADDICIÓ DE CINQ APARTATS A L'ARTICLE 252-4 DE LA LLEI 22/2010

S'afegeixen cinc apartats, del 6 al 10, a l'article 252-4 de la Llei 22/2010, amb el text següent:

«6. Les empreses prestadores han d'informar, en qual·sevol avís o comunicació referent a la manca de pagament del servei, dels drets que afecten la pobresa energètica i dels altres drets que tenen les persones consumidores en situació de vulnerabilitat econòmica d'acord amb la normativa vigent. Aquesta informació s'ha de redactar de manera clara, transparent i adequada a les circumstàncies, d'acord amb les directrius que fixi l'Agència Catalana del Consum.

»7. Les persones en situació de vulnerabilitat econòmica que compleixen els requisits que estableix la lletra w de l'article 111-2, si reben un avís d'interrupció del subministrament d'aigua, electricitat o gas, han de presentar, en el termini de quinze dies hàbils des de la recepció de l'avís, un informe dels serveis socials bàsics sobre llur situació personal o, si escau, una còpia de la sol·licitud registrada en què en demanen l'emissió. Si no s'ha presentat l'informe dels serveis socials bàsics, sinó únicament la sol·licitud, l'empresa subministradora ha de suspendre la interrupció del subministrament fins que no s'aporti l'informe o hagin trans-

corregut dos mesos des que se li va comunicar que s'havia sol·licitat.

Les administracions públiques responsables han d'emetre aquest informe en el termini de quinze dies a comptar de la data en què se sol·licita. L'informe, que ha d'acreditar el compliment dels requisits que estableix la lletra w de l'article 111-2, també pot ésser emès d'ofici pels serveis socials bàsics i té una vigència de sis mesos a comptar del dia en què s'emeta, sens perjudici del fet que es pugui renovar.

L'informe té efectes vinculants amb relació a la interrupció dels talls de subministrament, d'acord amb el que estableix l'apartat 8.

»8. Les unitats familiars a què fa referència la lletra v de l'article 111-2 estan protegides dels talls de subministrament a què fa referència l'apartat 7, especialment durant els períodes crítics. Per mitjà d'una ordre s'han d'establir anualment els mesos que comprenen aquests períodes.

El deute que s'acumuli amb les empreses subministradores s'ha d'ajornar amb les condicions que ambdues parts acordin o bé mitjançant els mecanismes de mediació i arbitratge que les parts acceptin. Sens perjudici dels acords o del resultat de la mediació o arbitratge, la persona consumidora té, en qualsevol cas, el dret de satisfer el deute pendent de manera íntegra o fraccionada en els mesos següents al període declarat crític.

»9. Les unitats familiars que no poden complir els compromisos de pagament d'acord amb el que estableix aquest article, una vegada exhaurits els mecanismes de resolució de conflictes, han de disposar dels instruments de suport econòmic necessaris.

»10. Les empreses subministradores, d'acord amb les administracions públiques, han d'habilitar els mecanismes d'informació necessaris per a donar a conèixer als serveis socials bàsics i a les persones usuàries la informació actualitzada sobre les tarifes socials i els altres ajuts i mesures previstos per a fer front a la pobresa energètica. Aquesta informació s'ha de redactar de manera clara, transparent i adequada a les circumstàncies, d'acord amb les directrius que fixi l'Agència Catalana del Consum. A banda d'això, s'han d'habilitar mecanismes de diàleg, prevenció i informació entre les empreses subministradores i els serveis socials bàsics sobre els impagaments del servei per part de les persones consumidores.»

ARTICLE 18. MODIFICACIÓ DE L'ARTICLE 252-5 DE LA LLEI 22/2010

1. Es modifica l'apartat 2 de l'article 252-5 de la Llei 22/2010, que resta redactat de la manera següent:

«2. En el moment de la contractació d'un servei de tracte continuat, s'ha d'informar del procediment de baixa i de les indemnitzacions, les penalitzacions o els pagaments que ha d'efectuar la persona consumidora

si es dóna de baixa del servei. Si el servei té la consideració de servei bàsic, s'ha d'informar del número de telèfon gratuït a què fa referència l'article 252-4.2 en cadascun dels rebuts o factures emesos.»

2. Es modifica l'apartat 6 de l'article 252-5 de la Llei 22/2010, que resta redactat de la manera següent:

«6. Per a interrompre el servei de tracte continuat, cal que hi hagi, com a mínim, dos rebuts o factures impagats sobre els quals no hi hagi cap reclamació pendent de resolució, sempre que no hagin estat objecte de reclamació per la persona consumidora, que se li hagin comunicat de manera fefaent les conseqüències d'aquest impagament i que se li hagi donat un termini no inferior a deu dies hàbils per a pagar-los.»

3. S'afegeixen dos apartats, el 7 i el 8, a l'article 252-5 de la Llei 22/2010, amb el text següent:

«7. Per a incloure les persones consumidores en fitxers d'impagats, cal que hi hagi prèviament un deute cert, vençut i exigible. Es compleixen aquests requisits si no hi ha cap reclamació pendent de resolució.

»8. Si alguna de les clàusules d'un contracte de prestació de serveis de tracte continuat és declarada abusiva, l'empresa prestadora n'ha d'informar els clients amb contractes vigents que la incloguin i els ha de comunicar que aquesta clàusula es deixarà d'aplicar en els termes que estableixi la resolució o sentència judicial. Aquesta comunicació s'ha de fer constar, almenys, en la factura o liquidació immediatament posterior a la declaració d'abusivitat.»

ARTICLE 19. ADDICIÓ D'UN ARTICLE, EL 252-9, A LA LLEI 22/2010

S'afegeix un article, el 252-9, a la Llei 22/2010, amb el text següent:

«Article 252-9. Serveis financers i d'inversió de caràcter minorista

»1. S'entén per *serveis de caràcter minorista*, els serveis financers i els productes d'inversió destinats a les persones consumidores o que poden ésser adquirits per les persones consumidores. No són serveis de caràcter minorista els productes o serveis destinats a professionals als quals hom presumeix l'experiència, els coneixements i les qualificacions necessàries per a prendre decisions d'inversió i valorar correctament els riscos que assumeixen.

»2. Les empreses, sens perjudici de la protecció que les normatives específiques en matèria financera i d'inversió atorguen a les persones consumidores d'aquests serveis, estan obligades a:

»a) Lliurar la informació i la documentació d'acord amb el que estableix aquesta llei.

»b) Deixar constància per escrit de la voluntat de les persones consumidores de contractar. En cap cas, no

es pot dur a terme la contractació si el test d'idoneïtat, de conveniència, de solvència o qualsevol altre equivalent tenen un resultat negatiu amb relació al perfil de la persona consumidora.

»c) Informar la persona consumidora de les condicions generals i particulars que l'afecten i posar a la seva disposició el model d'aquestes condicions com a mínim cinc dies hàbils abans de la formalització del contracte.

»d) Lliurar un document informatiu sobre les despeses, tant fixes com variables, que poden derivar de la relació contractual i sobre els riscos financers que comporta l'operació.»

ARTICLE 20. ADDICIÓ D'UN TÍTOL AL LLIBRE SEGON DE LA LLEI 22/2010

S'afegeix un títol, el VI, al llibre segon de la Llei 22/2010, amb el text següent:

«Títol VI. Relacions de consum en matèria de crèdits o préstecs hipotecaris sobre habitatges

»Capítol I. Disposicions generals

»Article 261-1. Definicions

»Als efectes d'aquest títol, s'entén per:

»a) *Rehabilitació*: conjunt d'obres de caràcter general que millora la qualitat pel que fa a les condicions de seguretat, funcionalitat, accessibilitat i eficiència energètica.

»b) *Prestador*: qualsevol persona física o jurídica que, de manera professional, concedeix o es compromet a concedir crèdits o préstecs hipotecaris, incloent-hi les entitats financeres i de crèdit.

»c) *Intermediari de crèdit*: persona física o jurídica que no actua com a prestador ni com a fedatari públic, ni tampoc es limita a posar en contacte, directament o indirectament, una persona consumidora amb un prestador o intermediari de crèdit i que, en el decurs de l'exercici de la seva activitat comercial o professional i a canvi d'una remuneració, que pot ésser de caràcter econòmic o en forma de qualsevol altre avantatge econòmic convingut, duu a terme alguna de les activitats següents:

»1r. Presenta o ofereix contractes de crèdit a les persones consumidores.

»2n. Assisteix les persones consumidores en els tràmits previs o en qualsevol altra gestió precontractual de contractes de crèdit diferents dels esmentats en el punt 1r.

»3r. Subscriu contractes de crèdit amb persones consumidores en nom del prestador.

»d) *Servei accessori*: servei ofert a la persona consumidora pel prestador o per l'intermediari de crèdit juntament amb el contracte de crèdit o préstec.

»e) *Avaluació de la solvència*: avaluació de la capacitat de la persona consumidora per a fer front a les seves obligacions de deute.

»f) *Servei d'assessorament*: prestació d'assessorament personalitzat a una persona consumidora amb relació a una o més operacions de contractes de crèdit, si es tracta d'una activitat diferent de la concessió del crèdit i de les activitats d'intermediació a què fa referència la lletra c.

»g) *Pràctiques de venda vinculada*: oferta o venda d'un paquet constituït per un contracte de crèdit i altres productes o serveis financers diferenciats si el contracte de crèdit no s'ofereix a la persona consumidora per separat.

»h) *Pràctiques de venda combinada*: oferta o venda d'un paquet constituït per un contracte de crèdit i altres productes o serveis financers diferenciats si el contracte de crèdit s'ofereix també a la persona consumidora per separat, malgrat que no es faci necessàriament en els mateixos termes i condicions que combinat amb altres serveis auxiliars.

»i) *Intermediari de crèdit vinculat*: intermediari de crèdit que actua en nom i sota la responsabilitat plena i incondicional d'un sol prestador, d'un sol grup o d'un nombre de prestadors o grups que no representa la majoria del mercat.

»Article 261-2. Àmbit d'aplicació

»1. Els preceptes d'aquest títol s'apliquen a les relacions de consum en matèria de crèdits i préstecs garantits amb una hipoteca sobre l'habitatge, tant si són destinats a adquirir-lo com a rehabilitar-lo o a rehabilitar l'immoble del qual forma part.

»2. Els preceptes d'aquest títol relatius a les persones consumidores en contractes de crèdit o préstec hipotecari s'apliquen també als avaladors de l'operació de crèdit o préstec i, si escau, als propietaris hipotecants.

»3. Els preceptes d'aquest títol s'entenen sens perjudici de les obligacions que estableixen les altres normes que regulen aquesta matèria, sempre que siguin més beneficioses per a les persones consumidores, i la legislació bàsica de l'Estat.

»Capítol II. Obligacions d'informació prèvia

»Article 262-1. Transparència amb relació als contractes

»1. Els prestadors i els intermediaris de crèdit han d'actuar honestament, professionalment i en el millor interès de les persones consumidores quan els concedeixen crèdits o préstecs hipotecaris o quan els presenten serveis d'intermediació o assessorament i, si escau, serveis accessoris.

»2. Els prestadors que formalitzen crèdits o préstecs hipotecaris han de lliurar a les persones consumidores les condicions generals de la contractació en un format que pugui ésser consultat en absència del presta-

dor, en suport de paper o qualsevol altre suport durador que en permeti l'emmagatzematge i la reproducció posteriors. Les persones consumidores no han d'afrontar cap despesa ni assumir cap compromís per a rebre-les. Aquesta informació ha d'ésser accessible des del web dels prestadors, si en tenen, i en els establiments oberts al públic o les oficines on presten els serveis, i s'ha d'adaptar als requeriments dels continguts de la fitxa europea d'informació normalitzada (FEIN).

»3. L'Agència Catalana del Consum ha de vetllar perquè en la documentació contractual no s'hi incloguin clàusules declarades abusives judicialment, per la qual cosa ha de fer controls periòdics de la documentació contractual. Si hi detecta clàusules o pràctiques abusives o deslleials, l'Agència Catalana del Consum, d'ofici, pot iniciar un expedient sancionador a l'entitat financera.

»4. L'Agència Catalana del Consum ha de proporcionar informació a les persones consumidores i protecció durant la vigència del contracte.

»Article 262-2. Transparència amb relació als preus

»1. Els prestadors i els intermediaris de crèdit han d'informar de les tarifes de comissions o compensacions i de les despeses transferibles i, si escau, de la periodicitat amb què són aplicables. Aquesta informació s'ha de recollir en un document, que s'ha de lliurar abans de formalitzar el contracte i que s'ha de redactar de manera clara, concreta i fàcilment comprensible per a les persones consumidores. Els prestadors i els intermediaris de crèdit vinculat no poden incloure-hi en cap cas el concepte d'assessorament.

»2. La informació a què fa referència l'apartat 1 ha d'estar disponible de manera gratuïta per a la persona consumidora en els taulers d'anuncis dels establiments dels prestadors i els intermediaris de crèdit, en llurs webs i en un document que ha d'ésser lliurat a la persona consumidora en qualsevol cas i sempre amb cinc dies hàbils d'antelació a la formalització de qualsevol contracte, document de compromís, d'opció o similar que comporti l'establiment de relacions obligacionals o reals de qualsevol tipus que afectin la persona consumidora.

»3. Les comissions o compensacions i les despeses transferides han de respondre a serveis efectivament presats o a despeses que s'hagin suportat. En cap cas no es poden carregar comissions o despeses per serveis no acceptats o sol·licitats en ferm i de manera expressa per la persona consumidora.

»Article 262-3. Comunicacions comercials i publicitat

»1. Les comunicacions comercials i publicitàries dels crèdits i préstecs hipotecaris han d'ésser clares, no enganyoses, llegibles i, si escau, audibles. En cap cas no poden generar en la persona consumidora falses expectatives sobre la disponibilitat o el cost d'un crèdit o préstec, i li han d'ésser subministrades d'una manera

comprensible i transparent, de manera que pugui conèixer els elements essencials per a poder comparar les diferents ofertes.

»2. En la publicitat i les comunicacions comercials de les empreses i en els anuncis i ofertes exhibits en llurs establiments oberts al públic en què s'ofereixin crèdits o préstecs hipotecaris, s'ha d'informar almenys, de manera clara, concisa i destacada, dels aspectes següents:

»a) La identitat del prestador o l'intermediari de crèdit.

»b) El fet que el producte publicitat és un crèdit o préstec garantit per una hipoteca sobre un habitatge.

»c) El tipus d'interès, el caràcter fix, variable o referenciat d'aquest, l'existència de clàusules sòl o sostre, qualsevol xifra relacionada amb el cost del crèdit o préstec, i la taxa anual equivalent, mitjançant un exemple representatiu que contingui l'import total del crèdit, la durada del contracte, l'import de les quotes i l'import total que haurà de pagar la persona consumidora.

»d) El fet que la perfecció d'un contracte relatiu a serveis accessoris sigui obligatòria per a obtenir el crèdit o préstec o per a obtenir-lo en les condicions ofertes, si el cost d'aquest servei no es pot determinar abans. Aquesta obligació s'ha d'esmentar clarament i destacadament, juntament amb la taxa anual equivalent. En tot cas, s'ha d'informar clarament de quins d'aquests productes són voluntaris i quins obligatoris per a la persona consumidora, del cost total i de la taxa anual equivalent del crèdit o préstec sense cap producte accessori o voluntari.

»e) El risc de perdre l'habitatge i, si escau, altres béns del patrimoni en cas d'incompliment dels compromisos derivats del contracte de crèdit. Se n'ha d'informar amb advertiments clars, que han de fer referència als riscos per a les persones consumidores i, si escau, per als avaladors o els tercers hipotecants.

»Article 262-4. Informació prèvia al contracte de crèdit o préstec hipotecari

»1. El prestador o l'intermediari de crèdit, amb una antelació mínima de catorze dies naturals a la formalització del contracte i abans que la persona consumidora assumeixi qualsevol obligació derivada de l'oferta o del contracte de crèdit o préstec hipotecari, li ha de subministrar, de manera gratuïta, clara, completa i entenedora, com a mínim la informació següent:

»a) La identitat i el domicili del prestador i la identificació de la persona responsable del préstec.

»b) La finalitat per a la qual es podrà emprar el crèdit o préstec.

»c) El dret de la persona consumidora a escollir notari, que només pot ésser escollit pel prestador si la persona consumidora no ho fa.

»d) El dret de la persona consumidora a aportar una taxació del bé immoble, que ha d'ésser acceptada i inclosa en el registre de l'entitat de crèdit, d'acord amb la legislació vigent.

»e) Una descripció de les principals característiques del contracte de crèdit o préstec, que ha d'incloure la durada; la descripció comparativa dels tipus de crèdit disponibles amb una breu exposició de les característiques dels productes a tipus fix, referenciat i variable; les implicacions per a la persona consumidora; les opcions per a reembossar el crèdit al prestador, amb la indicació del nombre, la periodicitat i l'import de les quotes; la possibilitat, si escau, de reembossament anticipat, la seva repercussió en el preu del crèdit o préstec hipotecari i, si escau, les condicions a què està subjecte el dit reembossament. En tot cas, s'ha de lliurar a la persona consumidora un quadre que reflecteixi l'evolució, durant els dotze mesos anteriors, dels diversos tipus de referència oficials.

»f) El preu total que ha de pagar la persona consumidora, incloent-hi el desglossament de totes les comissions, càrregues i despeses que calguin per a la formalització del préstec, i també tots els impostos i la taxa anual equivalent, expressada amb un exemple representatiu, que ha d'incloure, almenys, les despeses desglossades d'impostos i taxes, les despeses de tramitació, taxació de la finca, comissió per cancel·lació d'hipoteques per amortitzacions anticipades parcials o totals i les altres que es puguin presentar per la contractació del préstec hipotecari. També s'han de fer constar, si n'hi ha, les despeses en cas d'impagament. Els prestadors i els intermediaris de crèdit vinculat no hi poden incloure en cap cas el concepte d'assessorament.

»g) Els advertiments següents:

»1r. Un advertiment que indiqui que el crèdit o préstec ofert està relacionat amb increments del tipus d'interès o del preu del crèdit o préstec hipotecari o amb altres instruments o operacions que impliquen riscos especials per a la persona consumidora.

»2n. Un advertiment sobre el risc que assumeix la persona consumidora de perdre l'habitatge en cas d'incompliment dels compromisos derivats del contracte de crèdit i del fet que la responsabilitat no està limitada a la finca, i l'advertiment que també podria perdre altres béns del seu patrimoni fins a l'import degut. En tot cas, la persona consumidora, amb aquest advertiment, ha d'obtenir un coneixement adequat dels riscos associats al finançament d'aquestes operacions, amb una referència especial al risc de tipus d'interès assumit.

»3r. Un advertiment sobre els contractes d'assegurances o d'obertura de comptes corrents i els altres serveis accessoris, amb la indicació de si són obligatoris o opcionals per a la persona consumidora, del cost real per a aquesta i de les implicacions que per a ella puguin tenir, incloses les derivades de no complir-ne els compromisos. També s'hi ha d'afegir la informació sobre

la possibilitat que té el consumidor de contractar-los a un proveïdor acreditat altre que el prestador.

»4t. Un advertiment sobre les clàusules contractuals que generin més risc per a la persona consumidora.

»5è. Un advertiment sobre el dret de l'empresa prestadora a declarar vençut tot el deute per impagament de tres quotes mensuals o un nombre d'aquestes equivalent a tres mesos.

»h) Les modalitats de pagament i d'execució.

»i) La divisa en la qual es poden contractar els crèdits o préstecs, amb l'explicació de les implicacions per a la persona consumidora de fer-ho en una moneda que no és de curs legal a Catalunya.

»j) La naturalesa i l'abast de la garantia o garanties del crèdit o préstec.

»k) El dret a obtenir una oferta vinculant, la durada i les condicions.

»l) La informació relativa a qualsevol dret que tinguin les parts per a resoldre el contracte anticipadament, d'acord amb la legislació aplicable i les condicions del contracte, incloses les compensacions que inclogui el contracte.

»m) El tipus deutor i les condicions d'aplicació d'aquest tipus, els índexs de referència aplicables al tipus deutor inicial, els recàrrecs aplicables i les condicions en què es poden modificar. També s'ha d'especificar el tipus d'interès de demora.

»n) Un estudi de sensibilitat de les oscil·lacions en l'import total del préstec per a la persona consumidora en els crèdits o préstecs hipotecaris a tipus de referència, amb la comunicació de l'import més alt i més baix que pot tenir la quota mensual al llarg del període d'amortització previst, prenent com a base la fluctuació que ha patit l'índex de referència, almenys, en els darrers vint anys.

»o) Les clàusules sòl i sostre i altres clàusules o contractes accessoris que poden alterar el tipus d'interès o el preu del crèdit o préstec hipotecari, les implicacions d'aquestes clàusules o aquests contractes accessoris per a la persona consumidora, i la comparativa de l'onerositat del crèdit o préstec amb aquestes clàusules o aquests contractes i sense.

»p) Indicacions sobre com pot afectar el préstec hipotecari en les obligacions fiscals i sobre els ajuts públics, atenent les qualitats del prestatari consumidor.

»q) Els mitjans de reclamació i els sistemes de resolució extrajudicial de conflictes als quals té dret a accedir la persona consumidora.

»r) El sistema de fixació del deute o de la determinació de les quantitats degudes.

»s) El dret de la persona consumidora a negociar individualment les clàusules del contracte.

»t) L'obligació que, en els supòsits establerts legalment per l'escriptura dels préstecs hipotecaris, s'ha d'afegir, a més de la signatura del client, una expressió manuscrita en què el prestatari manifesti que ha estat adequadament advertit dels possibles riscos derivats del contracte.

»u) La possibilitat de consultar la *Guia d'accés al préstec hipotecari*, del Banc d'Espanya, i la indicació d'on es pot consultar.

»2. La informació a què fa referència aquest article s'ha de lliurar per escrit o en qualsevol suport de naturalesa duradora que permeti a la persona consumidora comparar fàcilment el producte ofert amb d'altres i que reculli la constància de la data de la recepció pel destinatari, alhora que faci possibles una conservació, una reproducció i un accés a la informació adequats.

»3. S'entén que el prestador o l'intermediari de crèdit compleix les obligacions d'informació a què fa referència l'apartat 1 si lliura a la persona consumidora degudament emplenat un model d'informació que s'hagi establert legalment o reglamentàriament per a aquesta finalitat.

»Article 262-5. Taxació del bé i altres serveis accessoris

»1. El prestador, si concerta o efectua directament la prestació dels serveis preparatoris de l'operació i la despesa és a compte de la persona consumidora, li ha d'indicar la identitat dels professionals o entitats seleccionats a aquest efecte i les tarifes dels honoraris aplicables, i li ha de lliurar el servei contractat per l'empresa o prestat per aquesta, si el crèdit o préstec hipotecari no s'arriba a formalitzar, o una còpia en el cas contrari.

»2. El prestador ha de lliurar a la persona consumidora una còpia de l'informe de taxació si l'operació s'arriba a formalitzar, o l'original de l'informe en cas contrari.

»Article 262-6. Oferta vinculant

»1. Una vegada obtinguda la taxació de l'immoble, efectuades, si escau, les comprovacions pertinents sobre la situació registral de la finca i avaluada la solvència del prestatari, els prestadors han de lliurar per escrit una oferta vinculant de crèdit o préstec a la persona consumidora amb la informació a què fa referència l'article 262-4 i qualsevol altra informació que considerin rellevant, o bé li han de notificar la denegació del crèdit o préstec. S'entén complerta l'obligació que estableix aquest apartat si el prestador lliura a la persona consumidora, degudament emplenat, un formulari normalitzat aprovat mitjançant una disposició legal o reglamentària.

»2. L'oferta ha d'ésser signada per un representant del prestador i, llevat que hi hagi circumstàncies extraordinàries o no imputables a aquest últim, té un termini de validesa no inferior a catorze dies naturals des de la data de lliurament.

»3. El document que conté l'oferta vinculant ha d'anar acompanyat del projecte de document contractual. En aquest document hi ha de constar el dret de la persona consumidora d'examinar l'escriptura pública en el despatx del notari autoritzant amb una antelació mínima a la data de la signatura de cinc dies hàbils.

»Article 262-7. Accessibilitat a la informació i als documents preceptius

»La informació i els documents que el prestador ha de donar a la persona consumidora per a dur a terme el procés de contractació han d'ésser accessibles per a les persones amb discapacitat mitjançant el sistema o mitjà de suport més adequat a aquesta finalitat.

»Article 262-8. Serveis d'assessorament

»1. Els prestadors, els intermediaris de crèdit o llurs representants han d'informar, de manera expressa, les persones consumidores de si s'estan prestant o es poden prestar serveis d'assessorament amb relació a una determinada operació.

»2. Si es presten serveis d'assessorament, abans que siguin contractats s'ha de lliurar a la persona consumidora, en paper o en un altre suport durador, la informació següent:

»a) El conjunt de productes que es prendran en consideració, de manera que la persona consumidora pugui entendre si les recomanacions que se li fan es fonamenten només en els productes propis del prestador o l'intermediari o bé en un conjunt més ampli.

»b) Les despeses que es cobren a la persona consumidora per aquest servei d'assessorament o el mètode que s'utilitza per a calcular-les.

»3. Els prestadors, els intermediaris de crèdit vinculats o llurs representants no poden fer servir en cap cas els termes *assessorament*, *assessor* o d'altres de semblants en llurs comunicacions comercials i en la publicitat.

»4. Els empresaris que actuïn com a assessors han de complir els requisits següents:

»a) Sol·licitar la informació necessària sobre la situació personal i financera de la persona consumidora, les seves preferències i els seus objectius, de manera que l'assessor pugui recomanar a la persona consumidora contractes de crèdit adequats.

»b) Tenir en compte les hipòtesis raonables sobre els riscos existents durant la vigència del contracte de crèdit proposat.

»c) Prendre en consideració un nombre suficientment gran de contractes disponibles al mercat i recomanar a la persona consumidora aquells que s'adeqüin a les seves necessitats, situació financera i circumstàncies personals.

»d) Actuar en el millor interès de la persona consumidora i recomanar-li el contracte que més s'adeqüi a les seves característiques.

»e) Facilitar a la persona consumidora una còpia de les recomanacions en paper o en un altre suport durador.

»Article 262-9. Pràctiques vinculades i combinades

»1. S'autoritzen les pràctiques combinades, però no les pràctiques vinculades, llevat dels supòsits següents:

»a) Que s'obri o es mantingui un compte de pagament o d'estalvi, sempre que aquest compte tingui com a única finalitat acumular capital per a efectuar reembossaments de crèdit, pagar-ne interessos o agrupar recursos per a obtenir el crèdit, o bé oferir una seguretat addicional per al prestador en cas d'impagament.

»b) Que s'obri o es mantingui un producte d'inversió o un producte de pensió privada, si aquests productes, que ofereixen fonamentalment a l'inversor uns ingressos després de jubilar-se, serveixen també per a oferir una seguretat addicional al prestador en cas d'impagament o per a acumular capital per a efectuar reembossaments de crèdit, pagar-ne els interessos o agrupar recursos per a obtenir el crèdit.

»c) Que els prestadors puguin demostrar que les pràctiques vinculades presenten beneficis clars a les persones consumidores, tenint en compte la disponibilitat i els preus dels productes semblants oferts al mercat.

»2. Es pot exigir a la persona consumidora la subscripció d'una pòlissa d'assegurances amb relació al contracte de crèdit. Tanmateix, s'han d'acceptar les pòlisses d'assegurances amb garanties equivalents subscriïdes directament per la persona consumidora amb proveïdors altres que el prestador.

»Article 262-10. Protecció addicional de determinats col·lectius

»1. Els col·lectius especialment protegits definits per la lletra c de l'article 111-2 gaudeixen d'una protecció més gran, amb les característiques i els requisits que es determinin per reglament.

»2. Els serveis d'atenció han d'ésser dissenyats utilitzant mitjans i suports que segueixin els principis d'accessibilitat universal.

»Capítol III. Altres obligacions

»Article 263-1. Explicacions adequades

»1. Els prestadors i, si escau, els intermediaris de crèdit han de facilitar a la persona consumidora, abans de formular l'oferta vinculant, explicacions adequades i comprensibles sobre els crèdits o préstecs, els possibles serveis accessoris que s'ofereixin, els imports desglossats dels serveis i llurs condicionants a l'efecte de l'atorgament de l'operació de crèdit, i també sobre si són obligatoris, opcionals o complementaris, amb la finalitat que la persona consumidora pugui valorar si els dits crèdits o préstecs s'adapten a les seves necessitats i a la seva situació financera, comparar els crèdits disponibles en el mercat, prendre una decisió fonamentada sobre la conveniència o no de subscriure

el contracte de crèdit, i decidir de manera suficientment informada si accepta o no la prestació dels serveis complementaris i sobre l'import que ha de pagar. L'acceptació expressa dels serveis complementaris per part de la persona consumidora ha de constar en un escrit en què s'han de desglossar els conceptes, els imports, els terminis i les condicions de pagament.

»2. Les explicacions han d'incloure informació personalitzada sobre les característiques dels crèdits oferts i els termes de la informació precontractual que s'han de facilitar d'acord amb el que estableix aquest títol, i també de les conseqüències que la subscripció del contracte pot tenir per a la persona consumidora, sense formular-hi cap recomanació. Aquesta informació s'ha de lliurar sense retards injustificats des del moment en què el consumidor ha lliurat la informació necessària i amb prou antelació respecte al lliurament de l'oferta vinculant.

»Article 263-2. Avaluació de la solvència de la persona consumidora

»1. El prestador o l'intermediari de crèdit, abans de concedir el crèdit o préstec hipotecari, ha d'avaluar la solvència de la persona consumidora tenint en compte, entre altres criteris, els ingressos presents i futurs, els estalvis, els deutes i els compromisos financers de la persona consumidora, d'acord amb la informació subministrada per aquesta. Aquesta avaluació no es pot fonamentar, de manera exclusiva, en el valor del bé immoble subjecte a la hipoteca.

»2. Si, després de concloure el contracte de crèdit o préstec hipotecari, es preveu un augment significatiu de l'import total del crèdit atorgat, s'ha d'actualitzar la informació financera sobre la persona consumidora i s'ha de tornar a fer l'avaluació de la solvència, de la manera que estableix l'apartat 1.

»3. El prestador ha de comunicar a la persona consumidora el resultat de l'avaluació de manera immediata i sense cost per a aquesta.

»4. El prestador no pot concedir el crèdit o préstec hipotecari si el resultat de l'avaluació de solvència de la persona consumidora és negatiu. En aquest cas, el prestador ha d'advertir per escrit la persona consumidora de la impossibilitat de concedir-li el crèdit.»

ARTICLE 21. MODIFICACIÓ DE L'ARTICLE 321-1 DE LA LLEI 22/2010

Es modifica l'apartat 1 de l'article 321-1 de la Llei 22/2010, que resta redactat de la manera següent:

«1. L'Administració de la Generalitat i les administracions locals, en l'àmbit de les competències respectives i d'acord amb les funcions que recull el Directori de serveis públics de consum de Catalunya, han de dur a terme les actuacions d'inspecció i control necessàries per a garantir que les empreses i els establiments que produeixen, distribueixen o comercialitzen béns o

serveis, fins i tot els serveis de la societat de la informació, compleixin els deures, les prohibicions i les limitacions que estableix la normativa dels diversos sectors d'activitat econòmica, l'incompliment de la qual pot lesionar els interessos generals de la persona consumidora protegits per aquesta llei.»

ARTICLE 22. ADDICIÓ DE TRES LLETRES A L'ARTICLE 331-4 DE LA LLEI 22/2010

S'afegeixen tres lletres, la *r*, la *s* i la *t*, a l'article 331-4 de la Llei 22/2010, amb el text següent:

«r) Incomplir les obligacions respecte a les explicacions adequades en matèria de crèdits o préstecs que estableix l'article 263-1.

»s) Incomplir les obligacions d'avaluar la solvència de la persona consumidora en matèria de crèdits o préstecs que estableix l'article 263-2.

»t) Imposar a les persones consumidores la contractació d'assegurances i altres serveis accessoris amb empreses o entitats determinades.»

ARTICLE 23. MODIFICACIÓ DE L'ARTICLE 332-3 DE LA LLEI 22/2010

Es modifica la lletra *c* de l'apartat 1 de l'article 332-3 de la Llei 22/2010, que resta redactat de la manera següent:

«c) Els apartats *a* i *s* de l'article 331-4.»

ARTICLE 24. ADDICIÓ D'UN ARTICLE, EL 333-10, A LA LLEI 22/2010

S'afegeix un article, el 333-10, a la Llei 22/2010, amb el text següent:

«Article 333-10. Mesures complementàries en clàusules i pràctiques abusives i deslleials

»1. L'òrgan al qual correspon de resoldre l'expedient pot, com a mesura complementària, requerir a l'infractor l'eliminació i el cessament de la incorporació de clàusules o de pràctiques que siguin considerades abusives o deslleials.

»2. En el supòsit de crèdits i préstecs hipotecaris, l'òrgan al qual correspon de resoldre l'expedient pot acordar la dació en pagament o altres mesures complementàries, sempre que hi hagi una relació directa entre la clàusula o la pràctica abusiva o deslleial i la mesura adoptada.»

ARTICLE 25. MODIFICACIÓ DE L'ARTICLE 335-1 DE LA LLEI 22/2010

Es modifica l'apartat 3 de l'article 335-1 de la Llei 22/2010, que resta redactat de la manera següent:

«3. Les actuacions judicials penals, els procediments de mediació i arbitratge i la tramitació d'altres procediments administratius interrompen el termini de

prescripció de les infraccions. El termini es reprèn en el moment en què l'Agència Catalana del Consum té coneixement, mitjançant la recepció de la comunicació corresponent, de la finalització del procediment que havia provocat la interrupció.»

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. CREACIÓ DEL FONS D'ATENCIÓ SOLIDÀRIA DE SUBMINISTRAMENTS BÀSICS

1. Es crea el Fons d'atenció solidària de subministraments bàsics per tal que les unitats familiars que no poden complir els compromisos de pagament dels serveis de subministrament d'aigua, electricitat o gas a què fa referència l'article 252-4.9 de la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, tinguin els instruments de suport econòmic necessaris.

2. El Fons d'atenció solidària de subministraments bàsics s'ha de desplegar per reglament i s'ha de nodrir, entre altres aportacions, de les que hi facin les empreses subministradores i les administracions públiques competents en aquesta matèria.

SEGONA. COMUNICACIÓ DE LES FUNCIONS DELS SERVEIS PÚBLICS DE CONSUM A L'AGÈNCIA CATALANA DEL CONSUM

Als efectes del que estableix l'article 126-11 de la Llei 22/2010, els serveis públics de consum han de facilitar a l'Agència Catalana del Consum, en el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, totes les dades sobre les funcions que exerceixen.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

1. Es deroguen les disposicions següents:

a) La lletra *d* de la disposició final segona de la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya.

b) El Decret llei 6/2013, del 23 de desembre, pel qual es modifica la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya.

2. Es deroguen les disposicions que s'oposin al que estableix aquesta llei o que la contradiguin.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. ADDICIÓ D'UN CAPÍTOL AL TÍTOL VII BIS DEL TEXT REFÓS DE LA LLEI DE TAXES I PREUS PÚBLICS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

S'afegeix un capítol, el II, al títol VII *bis* del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, amb el text següent:

«Capítol II. Taxa per la prestació de serveis i la realització d'activitats administratives d'inspecció de consum a les empreses prestadores de serveis bàsics

»Article 7 bis.2-1. Fet imposable

»1. Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació de serveis i la realització d'actuacions administratives d'inspecció a les empreses prestadores de serveis bàsics, d'acord amb la definició que en fa l'article 251-2 de la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, amb relació a les reclamacions rebudes a l'Agència Catalana del Consum. Se n'exclouen les reclamacions que no hagin estat presentades prèviament per la persona consumidora a l'empresa prestadora de serveis bàsics.

»2. L'activitat inspectora consisteix en la verificació, el control i la supervisió de l'activitat duta a terme per l'empresa prestadora de serveis bàsics en la gestió de les reclamacions formulades per les persones consumidores amb relació a l'observança de les obligacions d'atenció que estableix la normativa vigent en matèria de consum. Quan l'Agència Catalana del Consum hagi rebut almenys cent reclamacions d'una mateixa empresa de serveis, li ha de fer una inspecció.

»Article 7 bis.2-2. Subjecte passiu

»Són subjectes passius de la taxa per la prestació de serveis i la realització d'activitats administratives d'inspecció de consum a les empreses prestadores de serveis bàsics les persones jurídiques prestadores de serveis bàsics, d'acord amb la definició que en fa l'article 251-2 de la Llei 22/2010, respecte a les quals les persones consumidores han formulat reclamacions a l'Agència Catalana del Consum.

»Article 7 bis.2-3. Acreditament

»La taxa per la prestació de serveis i la realització d'activitats administratives d'inspecció de consum a les empreses prestadores de serveis bàsics s'acredita amb la prestació del servei constitutiu del fet imposable.

»Article 7 bis.2-4. Quota

»La quota de la taxa per la prestació de serveis i la realització d'activitats administratives d'inspecció de consum a les empreses prestadores de serveis bàsics és de 50 euros per cada reclamació que hagi donat peu a la inspecció.

»Article 7 bis.2-5. Afectació

»Els ingressos que s'obtenen com a conseqüència de l'aplicació de la taxa per la prestació de serveis i la realització d'activitats administratives d'inspecció de consum a les empreses prestadores de serveis bàsics tenen la consideració de recursos econòmics de l'Agència Catalana del Consum, en els termes de l'article 15 de la Llei 9/2004, del 24 de desembre, de creació de l'Agència Catalana del Consum. Els imports obtinguts s'han

de destinar íntegrament a actuacions en matèria de defensa de les persones consumidores.»

SEGONA. ENTRADA EN VIGOR

Aquesta llei entra en vigor al cap de tres mesos d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, llevat dels articles 3 i 17 i de la disposició addicional primera, que entren en vigor l'endemà de la dita publicació.

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2014

El secretari tercer
Josep Rull i Andreu

La presidenta
Núria de Gispert i Català

— **Llei del protectorat de les fundacions i de verificació de l'activitat de les associacions declarades d'utilitat pública**

Tram. 200-00014/10, 202-00033/10 i 202-00041/10

Aprovació

Ple del Parlament

Sessió 46, 18.12.2014, DSPC-P 90

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 18 de desembre de 2014, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Justícia i Drets Humans referent al Projecte de Llei del protectorat de les fundacions i de verificació de l'activitat de les associacions declarades d'utilitat pública (tram. 200-00014/10), la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i les associacions d'utilitat pública (tram. 202-00033/10) i la Proposició de llei del protectorat de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 202-00041/10), i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb l'article 55.2 de l'Estatut d'autonomia i amb els articles 112 i 113 del Reglament del Parlament, ha aprovat la llei següent:

LLEI DEL PROTECTORAT DE LES FUNDACIONS I DE VERIFICACIÓ DE L'ACTIVITAT DE LES ASSOCIACIONS DECLARADES D'UTILITAT PÚBLICA

PREÀMBUL

I

Les fundacions privades han tingut un reconeixement i una regulació amplis a Catalunya des de l'aprovació de l'Estatut d'autonomia del 1979. La Llei 1/1982, del 3 de març, de fundacions privades, establí una regulació pròpia en l'àmbit del dret civil català. Aquesta regulació, fruit de l'experiència assolida i de la necessària adequació a les circumstàncies derivades del pas del temps, fou posteriorment modificada per la Llei 5/2001, del 2 de maig, de fundacions, i per la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil

de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques, que, al seu torn, ha estat objecte de canvis puntuals per mitjà de la Llei 7/2012, del 15 de juny.

Aquestes darreres normes s'emmarquen en el procés de codificació del dret civil català relatiu a les persones jurídiques i, en exercici de la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de dret civil, despleguen l'Estatut d'autonomia, en concret l'article 118, per tal d'establir i determinar el règim jurídic de les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública que compleixen llurs funcions majoritàriament a Catalunya.

Pel que fa a la regulació que el Codi civil fa del Protectorat, se circumscriu a una sèrie de disposicions bàsiques que es limiten a determinar-ne l'organització, l'àmbit d'actuació i les funcions bàsiques.

Aquesta mínima regulació fou volguda i es degué a la naturalesa civil de la norma, fet que aconsellà diferir en una disposició independent de naturalesa administrativa la completa regulació del Protectorat. Fou en aquest sentit que la disposició transitòria quarta del llibre tercer del Codi civil de Catalunya definí un seguit de funcions que corresponien a aquest òrgan mentre el Parlament no aprovés una llei del Protectorat.

Aquesta llei, doncs, pretén donar resposta al manament del legislador contingut en el llibre tercer del Codi civil de Catalunya, tot regulant les potestats del Protectorat i establint el règim que li ha de permetre de complir les funcions que legalment té encomanades, amb plena seguretat jurídica, de manera eficaç i eficient, i d'acord amb la finalitat que l'inspira i en justifica l'existència.

El Protectorat, de llarga tradició en el dret català, entès com l'òrgan que exerceix el control publicoadministratiu de les fundacions, té com a objectiu primordial garantir l'exercici recte del dret de fundació constitucionalment reconegut. L'actuació d'aquest òrgan se subjecta al dret administratiu, per tal com exerceix prerrogatives pròpies de l'Administració pública sobre entitats de naturalesa jurídica privada que en altres persones jurídiques d'identica naturalesa es considerarien exorbitants.

Aquesta llei també incorpora la necessària regulació del règim jurídic de l'òrgan de supervisió de les associacions que gaudeixen de la declaració d'utilitat pública, atesa la competència exclusiva que l'Estatut d'autonomia atorga a la Generalitat en matèria d'associacions, amb la finalitat de dotar-lo de les potestats necessàries per a l'exercici recte de les funcions que té encomanades. Aquesta regulació s'emmarca en els preceptes del llibre tercer del Codi civil de Catalunya i s'empara en les competències de la Generalitat en aquesta matèria derivades de la Llei orgànica 1/2002, del 22 de març, reguladora del dret d'associació, del Reial decret 1266/2007, del 24 de setembre, de traspàs de funcions de l'Administració de l'Estat a la Gene-

ralitat de Catalunya en matèria de declaració d'utilitat pública de les associacions i aplicació dels beneficis fiscals a associacions i fundacions, i del Decret 6/2008, del 21 de gener, pel qual s'assignen al Departament de Justícia les funcions traspassades a la Generalitat de Catalunya en aquesta matèria.

Aquesta regulació és una novetat en la legislació catalana, per tal com atribueix a l'Administració de la Generalitat de Catalunya la funció de seguiment de les associacions que hagin obtingut la declaració d'utilitat pública, la qual, com és ben sabut, els comporta una sèrie d'obligacions.

Així, aquesta llei atribueix les funcions de seguiment de les associacions declarades d'utilitat pública a l'òrgan de supervisió d'aquestes entitats. Aquestes funcions són exercides pels òrgans corresponents del departament competent en matèria d'associacions, mentre que el Protectorat exerceix les seves potestats respecte a les fundacions per mitjà dels òrgans corresponents del departament competent en matèria de fundacions.

La funció de seguiment o, si es prefereix, de verificació d'activitats, si bé té una certa semblança amb les tradicionals funcions atribuïdes al protectorat de les fundacions, manca de les facultats d'intervenció i fiscalització que té aquest últim, atès que les associacions, per llur pròpia naturalesa, tenen mecanismes de control intern, bàsicament les assemblees generals, que no tenen les fundacions. Amb tot, per tal que les funcions de verificació serveixin a les finalitats per a les quals han estat previstes, aquesta llei atorga a l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública la potestat sancionadora i inspectora respecte a determinades conductes associades als requisits que motivaren la declaració d'utilitat pública.

El que justifica la intervenció de l'Administració de la Generalitat per mitjà del Protectorat i de l'òrgan de supervisió de les associacions d'utilitat pública és el fet que totes aquestes entitats persegueixen finalitats d'interès general, circumstància que aporta un element substancial i diferenciador respecte a altres entitats privades amb interessos particulars, que tenen ànim de lucre i estan subjectes a regles de mercat. I d'ací prové la rellevància de la funció dels dits òrgans, que, com a integrants de l'Administració, han de servir amb objectivitat els interessos generals, d'acord amb els principis d'eficàcia, legalitat i objectivitat i amb ple sotmetiment a la llei i al dret que reconeix la Constitució.

El món fundacional i associatiu ha experimentat en els darrers anys un notable increment del seu volum d'activitat i de presència en la vida econòmica del país, en l'acompliment d'activitats de gran impacte, no només social sinó també econòmic. Aquest fet ha comportat que la informació que mou sigui cada vegada més complexa i que les seves estructures s'hagin professionalitzat fortament.

Davant l'increment de la presència de les entitats privades com a coadjuvants en la resolució dels reptes de la societat actual, en què les organitzacions no governamentals cada vegada tenen més pes, s'imposa una nova regulació d'acord amb les noves circumstàncies descrites. Una regulació que respecti l'autonomia de gestió i funcionament d'aquestes entitats, que els permeti una actuació àgil i eficient, i en la qual el Protectorat i l'òrgan de supervisió tinguin les potestats degudes per a assolir les finalitats preteses.

En aquest sentit, aquesta llei configura el Protectorat i l'òrgan de supervisió prenent com a base unes funcions que s'adiuen amb les tècniques que la moderna Administració pública ha anat adoptant en les últimes dècades, per tal que ambdós òrgans puguin plantejar polítiques públiques per a abordar els nous reptes del sector, tot desenvolupant iniciatives orientades a potenciar i enfortir el teixit d'aquestes entitats i, alhora, protegir els interessos dels beneficiaris de les activitats de les entitats subjectes a llur actuació. No debades, les entitats del tercer sector que, com l'Administració, persegueixen finalitats també d'interès general són les col·laboradores naturals de l'Administració, correlació i conjunció d'interessos a què pretén donar resposta i satisfacció aquesta llei.

En aquest context, la regulació que conté aquesta llei articula el Protectorat i l'òrgan de supervisió basant-se en criteris de llibertat i responsabilitat de les entitats, i també de flexibilitat i agilitat d'aquests òrgans, amb la finalitat d'assolir un equilibri adequat entre l'autonomia de gestió i funcionament de les entitats subjectes a la seva acció i els necessaris mecanismes d'assessorament, foment i vetlla per l'interès general, en concordança amb la voluntat del fundador i les finalitats d'aquestes entitats. Aquesta llei persegueix el foment de l'autoresponsabilitat de les entitats per tal de poder fer efectiva la mínima intervenció administrativa.

El protagonisme que al llarg dels anys han anat adquirint les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública, com a entitats prestadores de serveis de tota naturalesa en favor dels ciutadans, ha posat de manifest la necessitat de dotar l'Administració dels instruments adequats per a garantir l'ús i la destinació correctes dels ajuts i subvencions públics que sovint perceben les entitats sense afany de lucre, i també dels fons procedents de la captació ciutadana i dels provinents del mecenatge privat. Amb aquesta finalitat, aquesta llei articula un seguit de mesures de foment dels controls interns de les entitats i de responsabilització dels patrons, i altres mesures que pretenen establir una cultura de transparència i regularitat d'activitats en garantia dels finançadors públics i privats de les actuacions d'aquestes entitats. I alhora, atorga als òrgans administratius les potestats necessàries per a incrementar la col·laboració interadministrativa i institucional per tal de coordinar les funcions de seguiment, control i supervisió, i també per a actuar directament quan escaigui.

I, en la mateixa línia, aquesta llei instaura en aquest àmbit una nova potestat: la sancionadora, amb la finalitat que actuï com a mecanisme dissuasiu de les conductes contràries a les obligacions administratives i com a mesura generadora de confiança per als qui contribueixen al finançament d'aquestes entitats. Es tracta d'un mecanisme executiu que l'ordenament posa en mans de les administracions públiques per a contribuir que el projecte fundacional o associatiu es desenvolupi conformement a l'interès general i a la voluntat del fundador. Així, es tipifiquen les conductes infractores en què més sovint s'aprecia que incorren les entitats i respecte a les quals la potestat sancionadora esdevé un mecanisme efectiu per a evitar l'ús de mecanismes d'intervenció més agressius.

Aquesta nova potestat es regula des de la perspectiva i la clara consciència de la naturalesa privada de les fundacions i, per tant, amb ple respecte per la relació de subjecció especial d'aquestes entitats que estableix el llibre tercer.

Així mateix, en el marc de les noves polítiques públiques adreçades a la simplificació de tràmits, s'han establert mecanismes per a potenciar l'ús dels mitjans electrònics en les relacions entre l'Administració i els ciutadans, i també la col·laboració entre institucions. En són un exemple les funcions que en matèria de fundacions s'atribueixen a l'Oficina de Gestió Empresarial, per tal que les fundacions puguin fer una única presentació dels comptes anuals davant les institucions i els departaments de la Generalitat que tenen títols jurídics transversals per a verificar-los.

II

L'estructura d'aquesta llei s'organitza en cinc títols, nou disposicions addicionals, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i quatre disposicions finals.

El títol I regula les disposicions generals (capítol I) i la transparència (capítol II).

El títol II regula el Protectorat com l'òrgan que compleix la funció de l'Administració de vetllar per l'exercici recte del dret de fundació. Alhora, aquesta llei declara explícitament que el Protectorat compleix les seves funcions amb ple respecte per l'autonomia de gestió i funcionament de les fundacions.

El títol III regula l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública, atès que els avantatges derivats de la declaració justifiquen la implicació de l'Administració. És destacable que la regulació de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública que fa aquesta llei, no amplia, en sentit estricte, l'àmbit subjectiu del Protectorat que estableix el llibre tercer del Codi civil, ja que el títol habilitant d'aquesta circumstància deriva de l'alludida transferència de les funcions sobre aquesta matèria. En efecte, pel que fa a l'àmbit objectiu, cal posar en

relleu que, tractant-se el dret d'associació d'un dret fonamental constitucionalment reconegut, les funcions de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública regulades per aquesta llei se circumscriuen als aspectes estrictament necessaris per al compliment de les funcions transferides: assessorar les associacions que ja tenen aquesta condició perquè mantinguin el reconeixement que se'ls ha atorgat, exercir facultats de supervisió per a assegurar la dita circumstància i el compliment de les obligacions que en deriven, i revocar l'esmentada condició quan escaigui, atesos els avantatges de mecenatge que duu associats.

El títol IV regula el règim jurídic dels actes del Protectorat i de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública. Està organitzat en quatre capítols.

El capítol I estableix el règim jurídic. El capítol II incorpora com a novetat les relacions del Protectorat amb les entitats vinculades a les fundacions i a les associacions declarades d'utilitat pública. Defineix *entitat vinculada* als efectes d'aquesta llei, tant pel que fa a l'obligació de comunicar l'acumulació de càrrecs com al deure de presentar els comptes de les entitats vinculades i de les dominants del grup. Alhora, estableix un règim singular en matèria de conflicte d'interessos respecte a les entitats vinculades que formen part d'un grup, amb la finalitat de fer compatibles les conseqüències jurídiques de l'esmentada circumstància amb les finalitats preteses per les regles de conflictes d'interessos. Certament, les relacions, en l'aspecte comptable, de les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública amb altres entitats ja havien estat parcialment regulades pel Codi civil de Catalunya, que estableix l'obligació per a la fundació, si és l'entitat dominant d'un grup, de formular els comptes anuals consolidats d'acord amb el que estableix la legislació mercantil. Aquesta llei pretén possibilitar una visió més global de les situacions en què concorren diverses entitats sense ànim de lucre que actuen a la pràctica amb uns mateixos criteris, ja que es considera convenient de disposar, en aquests casos, d'una informació millor que permeti situar les diverses entitats i els diversos interessos confluents. I, alhora, s'estableix com a potestatiu un règim singular de retiment de comptes per a entitats que formen un grup a l'empara de la normativa mercantil, independentment de la naturalesa jurídica de les entitats que el conformen.

El capítol III regula les relacions de col·laboració entre el Protectorat i l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública i els òrgans d'altres administracions i altres organismes públics amb competències de control i fiscalització, i entre aquells i els notaris, alhora que fomenta l'ús dels mitjans electrònics de consulta. El capítol IV completa la regulació de la intervenció temporal de les fundacions que fa l'article 336-4 del Codi civil de Catalunya.

El títol V regula la potestat inspectora i el règim sancionador. Està organitzat en dos capítols.

El capítol I regula la potestat inspectora del Protectorat i de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública, dels quals determina, entre altres aspectes, l'abast, el contingut, les facultats i el procediment, com a elements de garantia dels subjectes inspeccionats i de seguretat jurídica per a tots els actors que hi intervenen. La inspecció, d'acord amb el Codi civil de Catalunya, és pertinent si hi ha indicis d'irregularitats de qualsevol índole, però, per la seva transcendència i per raons de seguretat jurídica, aquesta llei ha optat per enumerar amb caràcter enunciatiu i no limitatiu els supòsits que faculden per a l'exercici de la potestat, com ara el fet de no presentar els comptes durant dos exercicis, la falta de declaració responsable o de sol·licitud d'autorització per a fer les operacions que en requereixen, l'incompliment reiterat dels requeriments del Protectorat o la destinació de recursos a despeses no relacionades amb l'objecte fundacional, entre d'altres. Es tracta d'una funció de caràcter planificat conforme a criteris objectius, i no pas aleatoris, com havia estat fins a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

El capítol II regula el règim sancionador aplicable a les infraccions que regula aquesta llei en què incorrin les entitats i a les sancions de caràcter administratiu. Aquesta regulació pretén esdevenir un element de garantia del compliment efectiu de la voluntat fundacional i associativa i del funcionament correcte de l'entitat. Seguint el règim de responsabilitat que estableix el llibre tercer, aquesta llei fa responsables de les infraccions comeses els membres dels òrgans de govern i les persones que exerceixen funcions de direcció, en els casos en què la responsabilitat sigui individualitzable. La llei es limita a tipificar com a infraccions un reduït nombre de supòsits, atès que les conductes infractores més importants ja tenen altres mecanismes indirectes de sanció establerts pel llibre tercer, com la impossibilitat d'obtenir subvencions o la ineficàcia dels actes, i, per tant, la sanció que comporten es planteja com a mesura dissuasiva. Quant a les sancions establertes, es complementen les de caràcter econòmic amb el tancament registral parcial i l'amonestació, segons el tipus d'infracció. Per a la graduació de les sancions, destaca la inclusió del fet que l'entitat es nodreixi de fons públics o fons provinents de captació pública, atesa la naturalesa d'aquestes entitats i la finalitat que persegueix l'acció protectora que, envers ella, exerceix l'òrgan corresponent.

De les nou disposicions addicionals, cal destacar les relatives a la presentació unificada de comptes, que s'articula com un mecanisme per a fer efectiu el dret dels ciutadans a no presentar documents que ja tingui l'Administració i a obtenir informació i fer tràmits des d'una finestra única.

La disposició transitòria única regula el règim transitori del deure de comunicació de l'acumulació de càrrecs.

En virtut de la disposició derogatòria única, es deroga la Llei 5/2001, del 2 de maig, de fundacions, que mantenia vigent algun precepte no derogat per la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques, i la disposició transitòria quarta de la Llei 4/2008, que estableix les funcions que corresponen al Protectorat mentre el Parlament no aprovi una llei del Protectorat.

Pel que fa a les disposicions finals, és remarcable la que conté el manament adreçat als departaments de la Generalitat per tal que adoptin les actuacions organitzatives i tecnològiques corresponents que permetin la interoperabilitat dels sistemes i aplicacions per a fer efectius els manaments d'aquesta llei. També són destacables les modificacions de diversos articles del Codi civil: d'una banda, per a adequar a aquesta llei la normativa que li serveix de base, com ara el llibre tercer, i, de l'altra, per a esmenar algunes disfuncions tècniques que s'han detectat. Per aquest motiu, es modifiquen els articles 315-2, 315-8, 331-6, 332-13, 333-2, 333-11 i 335-1.

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS I TRANSPARÈNCIA

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. OBJECTE

L'objecte d'aquesta llei és regular el contingut i l'abast de les funcions del Protectorat i l'òrgan de supervisió de les associacions d'utilitat pública i el règim jurídic que els és aplicable.

ARTICLE 2. NATURALESA JURÍDICA I DEPENDÈNCIA FUNCIONAL DEL PROTECTORAT I DE L'ÒRGAN DE SUPERVISIÓ DE LES ASSOCIACIONS DECLARADES D'UTILITAT PÚBLICA

1. El Protectorat és l'òrgan de l'Administració que té encomanada la funció de vetllar pel recte exercici del dret de fundació i d'assegurar que el funcionament de les fundacions s'ajusti a la legalitat vigent, en els termes establerts per l'article 336-2 del Codi civil de Catalunya.
2. El Protectorat exerceix les seves funcions per mitjà dels òrgans del departament competent en matèria de fundacions i, pel que fa a les fundacions especials, per mitjà del dit departament i el departament competent en matèria de caixes d'estalvis, en els termes establerts per l'article 67 del text refós de la Llei de caixes d'estalvis de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/2008, de l'11 de març.
3. L'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública és l'encarregat de vetllar pel manteniment dels requisits que motivaren la declaració d'utilitat pública.
4. L'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública exerceix les seves funcions per mit-

jà dels òrgans del departament competent en matèria d'associacions.

ARTICLE 3. ÀMBIT D'ACTUACIÓ

L'Administració de la Generalitat exerceix les seves potestats sobre les fundacions i associacions següents:

- a) Les fundacions que acompleixen majoritàriament llur activitat a Catalunya i, en allò que els sigui aplicable d'acord amb el llibre tercer del Codi civil de Catalunya, les delegacions de fundacions estrangeres.
- b) Les fundacions especials a què fa referència el text refós de la Llei de caixes d'estalvis de Catalunya.
- c) Les associacions declarades d'utilitat pública sotmeses a la legislació catalana.

CAPÍTOL II. TRANSPARÈNCIA

ARTICLE 4. CONCEPTE I SUBJECTES RESPONSABLES

1. La transparència és un bé públic essencial que contribueix a generar la confiança de la societat en les entitats i respon al compromís ètic d'aquestes de retre comptes davant els ciutadans i els grups d'interès.
2. Correspon a les fundacions i les associacions d'utilitat pública fer efectiva la transparència de llurs organitzacions. L'aprovació dels diversos instruments de transparència s'ha de comunicar al Protectorat o a l'òrgan de supervisió de les associacions d'utilitat pública, segons que correspongui.

ARTICLE 5. ABAST DE LA TRANSPARÈNCIA

1. La transparència ha tenir un abast suficient per a permetre als ciutadans, als grups d'interès i a les administracions d'accedir a informació rellevant, actualitzada i veraç sobre l'entitat. La informació ha d'ésser fàcilment localitzable en el web de l'entitat i en altres mitjans accessibles al públic.
2. El nivell de subjecció de les fundacions i les associacions d'utilitat pública als instruments de transparència que estableix aquest capítol s'ha de fixar per mitjà d'una ordre del conseller del departament competent en matèria de fundacions i associacions, en funció de la dimensió de les entitats i de l'origen de les fonts de finançament.
3. Per a determinar el nivell de subjecció de les fundacions i les associacions d'utilitat pública als instruments de transparència en funció de llur dimensió, cal tenir en compte la tipologia d'entitats que estableix el Pla de comptabilitat de les fundacions i les associacions subjectes a la legislació de la Generalitat de Catalunya. Juntament amb la tipologia d'entitats, cal tenir també en compte, com una circumstància diferenciadora, els casos en què les entitats estan legalment obligades a fer auditar llurs comptes.

4. Per a determinar el nivell de subjecció de les fundacions i associacions d'utilitat pública als instruments de transparència en funció de l'origen de les fonts de finançament, cal tenir en compte els casos en què almenys el 40% dels ingressos de les entitats provenen de les administracions públiques per mitjà de subvencions, convenis o qualsevol tipus de contracte de prestació de serveis, i també si han rebut ingressos de qualsevol tipus provinents de qualsevol administració pública per un valor superior a 60.000 euros en el conjunt de l'exercici. Cal tenir també en compte, com una circumstància diferenciadora, els casos en què les entitats estan subjectes al control financer de la Intervenció General de la Generalitat i de la Sindicatura de Comptes.

ARTICLE 6. INFORMACIÓ RELLEVANT

1. Les dades sobre la missió de l'entitat, l'estructura directiva i de govern i els resultats de les activitats acomplertes són informació rellevant.
2. Pot formar part de la informació rellevant la informació relativa a:
 - a) Els fins de les entitats i llurs activitats.
 - b) Les principals línies estratègiques d'actuació.
 - c) Els estatuts, la composició dels òrgans de govern i de l'equip directiu, i l'estructura organitzativa.
 - d) El web i les adreces de correu postal i electrònic a les quals es pot adreçar el públic en general.
 - e) El programa i la memòria anual d'activitats.
 - f) El collectiu de beneficiaris atesos.
 - g) Els estats financers, les auditories, si escauen, i la memòria econòmica.
 - h) El codi de bon govern i bones pràctiques de gestió.
 - i) El balanç social.
 - j) L'informe de govern corporatiu.
 - k) L'informe anual del codi de conducta.
 - l) Els concursos, els contractes i les licitacions.
 - m) Les altres qüestions que estableixin les lleis.

TÍTOL II. EL PROTECTORAT

ARTICLE 7. FINALITATS DEL PROTECTORAT

1. El Protectorat vetlla perquè es compleixin les finalitats fundacionals, les disposicions legals i els estatuts de les fundacions i perquè es respecti la voluntat fundacional.
2. El Protectorat exerceix les seves funcions respectant l'autonomia de gestió i funcionament de les fundacions.

ARTICLE 8. FUNCIONS D'ASSESSORAMENT

1. Corresponen al Protectorat les funcions d'assessorament en els termes establerts pel Codi civil de Catalunya.
2. Correspon al Protectorat atendre les consultes d'interès general que li facin les persones que hi tinguin un interès legítim si no comporten una prequalificació d'actes, negocis i documents.

ARTICLE 9. FUNCIONS DE REGISTRE

1. Corresponen al Protectorat les funcions de registre següents:
 - a) Resoldre les sol·licituds d'inscripció de les fundacions, dels fons especials i de les delegacions d'entitats regulades per altres lleis que s'hagin d'inscriure a Catalunya.
 - b) Qualificar el contingut dels actes inscripcionals, d'acord amb el que resulta dels documents en virtut dels quals se sol·licita la inscripció i dels assentaments registrals.
 - c) Resoldre les sol·licituds de les modificacions d'estatuts, la fusió, l'escissió i la dissolució de les fundacions i de llurs fons especials.
 - d) Certificar i emetre notes simples informatives sobre els assentaments registrals. La publicitat del registre es fa efectiva per mitjans electrònics.
 - e) Garantir l'accés efectiu a les dades del registre.
 - f) Els altres actes a què fa referència l'article 315-2 del Codi civil de Catalunya.

ARTICLE 10. FUNCIONS DE SUPERVISIÓ

- Corresponen al Protectorat, en matèria de supervisió i tutela de les fundacions, les funcions següents:
- a) Vetllar pel compliment efectiu de la voluntat fundacional, de les disposicions legals i dels estatuts, mitjançant la verificació dels comptes anuals i els altres instruments que estableixen les lleis.
 - b) Verificar que els recursos econòmics de la fundació han estat aplicats a les finalitats fundacionals.
 - c) Comprovar que les fundacions actuen amb criteris d'imparcialitat i no-discriminació en la determinació de beneficiaris.
 - d) Autoritzar els actes per als quals el llibre tercer del Codi civil de Catalunya estableix aquesta modalitat de supervisió.
 - e) Rebre la informació dels actes amb transcendència econòmica que les fundacions han de comunicar d'acord amb el Codi civil de Catalunya.
 - f) Verificar la conformitat de les dades de les declaracions responsables.
 - g) Exercir l'acció de responsabilitat contra els patrons en els supòsits que estableix el Codi civil de Catalunya.

- h) Exercir l'acció d'impugnació d'acords, decisions o actes contraris a la llei o als estatuts o que lesionin l'interès de la fundació o dels fons especials.
- i) Exercir les funcions de suplència en els supòsits que estableix el Codi civil de Catalunya.
- j) Emetre els requeriments per tal que el patronat adopti les mesures necessàries per a corregir les situacions d'incompliment a què fan referència les lleis.
- k) Interpretar, suplir i integrar la voluntat fundacional, a petició de l'òrgan de govern de la fundació o d'ofici, en els supòsits que estableix el Codi civil de Catalunya.
- l) Exercir les funcions d'inspecció.
- m) Instar la intervenció temporal i exercir les accions judicials pertinents.
- n) Exercir la potestat sancionadora en els termes que estableix aquesta llei.
- o) Les altres que li atribueixin les lleis.

ARTICLE 11. FUNCIONS DE SUPLÈNCIA I DE NOMENAMENT DE PATRONS

1. El Protectorat, com a garant del correcte exercici del dret de fundació, pot exercir les funcions de suplència i de nomenament de patrons que li reconeix el Codi civil de Catalunya.
2. El Protectorat, mentre compleix les funcions de suplència, ha d'adoptar, si cal, les mesures provisionals necessàries per a protegir el patrimoni destinat a la fundació i la voluntat de la persona fundadora.

TÍTOL III. ÒRGAN DE SUPERVISIÓ DE LES ASSOCIACIONS DECLARADES D'UTILITAT PÚBLICA

ARTICLE 12. SUPERVISIÓ DE LES ASSOCIACIONS DECLARADES D'UTILITAT PÚBLICA

1. Les funcions de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública corresponen a l'òrgan competent en matèria d'associacions, el qual ha de vetllar pel manteniment dels requisits i les condicions que motivaren la declaració d'utilitat pública.
2. L'òrgan competent que exerceix les funcions de supervisió, sens perjudici del que estableix l'apartat 1, ha de respectar l'autonomia de gestió i funcionament de les associacions declarades d'utilitat pública, si bé hi ha de promoure la creació d'òrgans de control intern, amb la finalitat que duguin a terme accions de control sobre la gestió i la regularitat dels processos i procediments interns d'actuació.

ARTICLE 13. FUNCIONS D'ASSESSORAMENT I REGISTRE

Corresponen a l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública les funcions d'assessorament i registre següents:

- a) Assessorar les associacions declarades d'utilitat pública sobre aspectes legals que incideixen en el manteniment dels requisits que en motivaren la declaració d'utilitat pública.
- b) Exercir les funcions de registre a què fa referència l'article 315-2 del Codi civil de Catalunya.
- c) Fer públiques la declaració d'utilitat pública de les associacions i les finalitats que persegueixen i, si s'escau, la revocació de la declaració.

ARTICLE 14. FUNCIONS DE SUPERVISIÓ

1. Corresponen a l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública les funcions de supervisió següents:

- a) Requerir a l'associació que adopti les mesures pertinents per a solucionar les deficiències i corregir les situacions d'incompliment, abans d'exercir les altres potestats que estableix aquesta llei.
- b) Revocar la declaració d'utilitat pública de l'associació, amb la instrucció prèvia del procediment corresponent, en els supòsits següents:

- 1r. L'incompliment de la presentació dels comptes anuals.
- 2n. El retiment de comptes efectuat sense respectar la normativa vigent.
- 3r. La manca de presentació dels informes que li siguin requerits sobre les activitats que aconsegueix en compliment de les seves finalitats.
- 4t. La destinació de recursos, segons els informes a què fa referència el supòsit 3r., a despeses clarament no relacionades amb les activitats que permeteren l'obtenció de la declaració d'utilitat pública.

5è. L'indici d'irregularitats, deduït dels informes a què fa referència el supòsit 3r., respecte als ajuts, avals, préstecs o subvencions de caràcter públic percebuts.

6è. La pèrdua de qualsevol dels requisits necessaris per a obtenir i mantenir vigent la declaració d'utilitat pública.

2. L'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública exerceix la funció de supervisió per mitjà, entre altres instruments, de la verificació dels comptes anuals i de les altres fonts d'informació al seu abast, que comprèn examinar la documentació presentada i comprovar que s'adequa a la normativa vigent. Amb aquesta finalitat, l'òrgan competent en matèria d'associacions també pot sol·licitar aclariments als membres dels òrgans de l'associació, consultar la documentació que fonamentà la declaració d'utilitat pública i sol·licitar que s'actualitzin els certificats relatius al compliment de les obligacions tributàries i amb la Seguretat Social i sobre el cens d'activitats econòmiques.

TÍTOL IV. RÈGIM JURÍDIC DELS ACTES DEL
PROTECTORAT I DE L'ÒRGAN DE SUPERVISIÓ DE LES
ASSOCIACIONS DECLARADES D'UTILITAT PÚBLICA

CAPÍTOL I. RÈGIM JURÍDIC

ARTICLE 15. ÒRGANS COMPETENTS

1. Correspon al conseller del departament competent en matèria de fundacions i associacions resoldre els procediments següents:

- a) Inscripció, modificació, fusió, escissió, transformació i dissolució de fundacions.
- b) Trasllats de protectorat de les fundacions.
- c) Inscripció de fons especials.
- d) Exercici de les accions judicials i sollicitud d'intervenció temporal de les fundacions i d'adopció de mesures cautelars.
- e) Declaració d'utilitat pública de les associacions i revocació de la declaració.

2. Correspon al director general que exerceix les funcions del Protectorat resoldre els procediments no inclosos en l'apartat 1.

ARTICLE 16. RECURSOS

1. Les resolucions del conseller del departament competent en matèria de fundacions i associacions exhaurixen la via administrativa. Contra aquestes resolucions es pot interposar un recurs potestatiu de reposició, en els termes que estableix la legislació del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, o bé directament un recurs contenciós administratiu en els termes que estableix la legislació de la jurisdicció contenciosa administrativa.

2. Contra les resolucions dictades per la unitat directiva competent en matèria de fundacions i associacions es pot interposar un recurs d'alçada davant del conseller competent, en els termes que estableix la legislació del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

CAPÍTOL II. ENTITATS VINCULADES A LES FUNDACIONS I LES ASSOCIACIONS DECLARADES D'UTILITAT PÚBLICA

ARTICLE 17. ENTITATS VINCULADES I CONFLICTE D'INTERESSOS

1. Són entitats vinculades, als efectes d'aquesta llei, les persones jurídiques en les quals es doni alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que els membres dels respectius òrgans de govern coincideixin en més d'un 30% segons els criteris que estableix l'article 312-9.3 del Codi civil de Catalunya.

b) Que les operacions amb transcendència econòmica entre aquestes entitats representin més del 20% del total de despeses de l'exercici comptable anual de qualsevol d'elles.

c) Que l'immobilitzat d'una de les entitats provingui o hagi estat aportat en més d'un 30% per una altra entitat.

2. A les entitats vinculades que integren un grup no els són aplicables les regles relatives al conflicte d'interessos de l'article 312-9 del Codi civil de Catalunya, quan facin operacions entre elles.

3. Les operacions fetes entre les entitats vinculades a què fa referència l'apartat 2 s'han de fer constar en la memòria anual d'activitats de les entitats que regula el llibre tercer del Codi civil de Catalunya.

ARTICLE 18. ACUMULACIÓ DE CÀRRECS

1. Els membres dels òrgans de govern i les persones amb funcions de direcció o amb funcions delegades dels òrgans de govern de les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública que tinguin poder de decisió directament o indirectament en alguna entitat vinculada a aquestes han de comunicar aquesta circumstància als òrgans de govern de les entitats afectades i al Protectorat.

2. En el supòsit a què fa referència la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 17, la comunicació de l'acumulació de càrrecs s'ha de fer en el termini d'un mes a comptar del moment en què es produeix l'acumulació de càrrecs. En els supòsits de vinculació a què fan referència les lletres *b* i *c* de l'apartat 1 de l'article 17, si comporten l'exercici de funcions de govern o direcció en l'entitat vinculada, la comunicació s'ha de fer en el termini d'un mes a comptar de la data de tancament de l'exercici comptable en què es produeix la circumstància corresponent.

ARTICLE 19. COMPTES DE LES ENTITATS VINCULADES I DE LES ENTITATS DOMINANTS D'UN GRUP

1. Les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública que siguin entitats vinculades han de presentar els comptes anuals juntament amb els de les entitats amb les quals es vinculen.

2. Les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública dominants d'un grup integrat per societats de capital que, d'acord amb el Codi civil de Catalunya, han de formular els comptes consolidats poden optar per presentar-los davant el Protectorat d'acord amb el que estableix l'apartat 1. Són entitats dominants d'un grup les que compleixen els requisits que estableix l'article 42 del Codi de comerç.

CAPÍTOL III. DEURE DE COL·LABORACIÓ

ARTICLE 20. COL·LABORACIÓ AMB EL PROTECTORAT I AMB L'ÒRGAN DE SUPERVISIÓ DE LES ASSOCIACIONS DECLARADES D'UTILITAT PÚBLICA

1. Les administracions i institucions públiques competents per a fiscalitzar i verificar els comptes de les fundacions i adoptar les mesures conseqüents d'acord amb llurs ordenaments sectorials han de comunicar al Protectorat les mesures correctores i els actes d'intervenció que adoptin en aquesta matèria.

2. El Protectorat i l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública han de mantenir vies de col·laboració permanents amb les corporacions representatives dels notaris i els registradors de la propietat, mercantils i de béns mobles, amb la finalitat d'assolir la necessària coordinació de les competències respectives, en benefici de les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública.

3. Els notaris, sens perjudici dels instruments de col·laboració i cooperació a què fa referència l'apartat 2, a més de les obligacions que estableixen la normativa notarial i el llibre tercer del Codi civil de Catalunya, han de trametre d'ofici al Protectorat una còpia autèntica electrònica de les escriptures en què elevin a públics actes inscripcions en el Registre de Fundacions. En tots els casos s'han d'utilitzar mitjans telemàtics.

4. El Protectorat i l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública, en l'exercici de llurs funcions, poden sol·licitar informació o assistència als òrgans i entitats de les administracions públiques, i a altres institucions i corporacions.

ARTICLE 21. COL·LABORACIÓ ENTRE ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

1. El Protectorat i l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública han de comunicar a l'Administració tributària l'incompliment per part de les fundacions i les associacions d'utilitat pública de l'obligació de presentar els comptes i les possibles irregularitats tributàries detectades.

2. El Protectorat es pot adreçar a les autoritats que exerceixen les funcions de protectorat d'entitats no subjectes a la legislació catalana per a demanar-los la informació i la col·laboració necessàries si les dites entitats compleixen activitats a Catalunya.

3. El Protectorat i l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública han de posar a disposició de les administracions públiques que ho sol·licitin, d'acord amb els mitjans que es determinin per reglament, almenys, la informació següent:

a) Les dades sobre la presentació de comptes de cada fundació o associació d'utilitat pública, amb l'especificació dels exercicis pendents de presentació.

b) Les sancions imposades i les actuacions administratives o judicials exercides pel Protectorat o l'òrgan de supervisió, amb l'especificació de les resolucions dictades i de llur fermesa.

c) Les subvencions rebudes per les entitats que hagin estat comunicades per les administracions al Protectorat i a l'òrgan de supervisió.

d) Els balanços socials de les entitats, si els han aportat al Protectorat o a l'òrgan de supervisió.

CAPÍTOL IV. INTERVENCIÓ TEMPORAL DE LES FUNDACIONS

ARTICLE 22. INTERVENCIÓ TEMPORAL DE LES FUNDACIONS

La sol·licitud d'intervenció judicial a què fa referència l'article 336-4 del Codi civil de Catalunya ha d'incloure els fets que la motiven, les mesures que es proposen, el termini d'intervenció i, si escau, les persones o entitats que es proposen per a exercir temporalment les funcions del patronat. Si escau, la sol·licitud pot incloure la petició de mesures cautelars, inclosa la suspensió dels patrons, si la gravetat de les irregularitats i la salvaguarda dels interessos de la fundació ho aconsellen.

TÍTOL V. POTESTAT INSPECTORA I RÈGIM SANCIONADOR

CAPÍTOL I. POTESTAT INSPECTORA DEL PROTECTORAT I DE L'ÒRGAN DE SUPERVISIÓ DE LES ASSOCIACIONS DECLARADES D'UTILITAT PÚBLICA

ARTICLE 23. ABAST I CONTINGUT DE LA POTESTAT INSPECTORA DEL PROTECTORAT I DE L'ÒRGAN DE SUPERVISIÓ DE LES ASSOCIACIONS DECLARADES D'UTILITAT PÚBLICA

1. El Protectorat i l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública exerceixen la potestat inspectora amb la finalitat de vetllar pel recte exercici del dret de fundació i pel manteniment dels requisits en què es fonamenta la declaració d'utilitat pública.

2. Les causes d'inspecció de fundacions i associacions declarades d'utilitat pública són, entre d'altres, les següents:

a) No presentar els comptes anuals de les fundacions i de llurs entitats vinculades o de les associacions i, quan correspongui, l'auditoria externa, en els terminis legalment establerts.

b) Fer operacions sense l'autorització prèvia en els casos en què aquesta sigui preceptiva, o fer operacions subjectes a declaració responsable sense haver-la adop-

tada i presentada prèviament en els termes que estableix l'article 332-13 del Codi civil de Catalunya.

c) Desatendre els requeriments del Protectorat i de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública, o respondre-hi de manera notòriament insuficient. Es considera resposta notòriament insuficient el fet que els membres de l'òrgan de govern de les entitats no informin sobre els elements respecte als quals han estat requerits a fer-ho.

d) Incomplir les condicions que han motivat l'atorgament d'ajuts, avals o subvencions o cometre altres irregularitats relacionades amb els dits actes.

e) No renovar els membres dels òrgans de govern de les entitats després de dos anys des del moment en què es produeix el venciment dels nomenaments dels òrgans de govern.

f) Incomplir el deure de cobrir les vacants que es produeixen en el patronat, de manera que es dificulti l'acompliment de les activitats fundacionals.

g) No respectar el règim d'incompatibilitats en els nomenaments de personal directiu o en la realització d'actes, contractes, prestacions i serveis de qualsevol mena que infringeixin les incompatibilitats personals que estableix la legislació aplicable.

h) No respondre, de manera reiterada, als requeriments del Protectorat, o presentar-hi una resposta notòriament insuficient.

i) Mantenir una inactivitat continuada durant almenys dos exercicis consecutius, tot i que l'entitat hagi estat requerida per a esmenar el defecte per l'òrgan competent.

j) No destinar el percentatge que estableix la llei al compliment de les finalitats de la fundació o l'associació, tot i haver estat requerida per a esmenar el defecte per l'òrgan competent.

k) Patir un deteriorament dels fons propis que incapaciti la fundació o l'associació per a complir les finalitats fundacionals o associatives, tot i haver estat requerida per a esmenar el defecte per l'òrgan competent.

l) Destinar recursos a despeses no relacionades directament amb l'objecte fundacional o associatiu, o desproporcionades respecte al volum d'ingressos.

m) Qualsevol actuació dels patronats o persones amb responsabilitats directives de la fundació o l'òrgan de govern de les associacions que posi de manifest una actuació contrària als interessos de l'entitat o a les seves finalitats.

ARTICLE 24. PLANIFICACIÓ DE L'ACTIVITAT INSPECTORA

1. El Protectorat i l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública han d'aprovar anualment un pla d'actuacions inspectores formulat d'acord amb criteris objectius que han de fer públics.

2. La planificació de l'activitat inspectora ha de prendre en consideració el fet que les entitats es financin amb subvencions o altres ingressos de caràcter públic i amb campanyes de captació pública de fons.

ARTICLE 25. FACULTATS INSPECTORES

1. L'exercici de les funcions d'inspecció de les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública comprèn, almenys, les facultats següents:

a) L'accés a dades, registres i llibres de la fundació o de l'associació, i també a la documentació continguda en qualsevol mena de suport que estigui relacionada amb l'activitat fundacional o associativa i els actes que han d'ésser verificats.

b) El requeriment d'informació al patronat i a les persones amb funcions de direcció de la fundació o de l'associació.

c) La verificació de la destinació i l'ús adequats del patrimoni i dels recursos fundacionals o associatius.

2. El Protectorat o l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública, si en el marc de la inspecció detecta indicis d'irregularitats sobre ajuts, avals, préstecs o subvencions de caràcter públic percebuts per l'entitat, ho ha de comunicar a l'administració o institució atorgant, per tal que actuï d'acord amb el que disposen la normativa sectorial i els títols jurídics pels quals s'ha regit la concessió, sens perjudici de comunicar-ho també, si escau, a altres organismes administratius o judicials.

ARTICLE 26. OBLIGACIONS I PRERROGATIVES DEL PERSONAL INSPECTOR

Les funcions d'inspecció són exercides pel personal de l'Administració que gaudeix de les facultats, prerrogatives i obligacions que estableix l'article 89.2 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

ARTICLE 27. DEURE DE COL·LABORACIÓ

Els patrons i les persones amb funcions de direcció de les fundacions i de les associacions tenen el deure de col·laborar amb el Protectorat o amb l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública i, si els ho requereixen, s'han de presentar en el lloc, el dia i l'hora assenyalats per a practicar les actuacions corresponents, i han d'aportar la documentació que els sigui sol·licitada, d'acord amb el que estableix l'article 89.3 de la Llei 26/2010.

ARTICLE 28. SUSPENSIO DE LA PUBLICITAT DELS COMPTES

El Protectorat o l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública, per mitjà d'una resolució motivada, pot suspendre la publicitat dels comptes de la fundació o de l'associació declarada

d'utilitat pública fins que concloguin les actuacions del procediment inspector si, durant aquest procediment, s'aprecien circumstàncies que impedeixen d'assolir adequadament la finalitat de l'actuació inspectora, ponderant prèviament els interessos que puguin resultar afectats, per tal d'assegurar l'eficàcia de la resolució final que es pugui dictar.

ARTICLE 29. PROCEDIMENT D'INSPECCIÓ

1. El procediment d'inspecció pot ésser iniciat d'ofici o a instància d'una persona física o jurídica que ho sol·liciti de manera motivada si el Protectorat o l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública ho consideren pertinent.

2. La resolució d'inici del procediment d'inspecció s'ha de notificar a la fundació o a l'associació declarada d'utilitat pública. En la notificació s'hi ha d'indicar la data d'inici de les actuacions.

3. S'ha d'aixecar acta de les actuacions d'inspecció. Aquesta acta té naturalesa de document públic i el valor probatori que li atorga la Llei 26/2010.

4. L'acta d'inspecció ha de contenir, com a mínim, les dades següents:

- a) El lloc, la data i l'hora de la inspecció.
- b) Les dades identificadores de l'entitat inspeccionada.
- c) La identificació del personal inspector i de les altres persones que han intervingut en l'actuació.
- d) La descripció dels actes d'inspecció.
- e) La descripció dels fets causants de la presumpta infracció o irregularitat, amb la indicació de les persones físiques o jurídiques presumptament responsables, sempre que es coneguin, i dels preceptes legals i normatius que es considerin infringits.

5. Una vegada finalitzades les actuacions inspectores i immediatament abans de dictar-ne la proposta de finalització, s'ha de trametre l'acta al patronat de la fundació o a l'associació declarada d'utilitat pública i, si escau, a la persona física responsable, perquè formulin alegacions i presentin els documents i les justificacions que estimin pertinents en un termini de quinze dies.

6. El Protectorat o l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública, una vegada transcorregut el tràmit d'audiència a què fa referència l'apartat 5, ha de dictar la resolució corresponent sobre el procediment d'inspecció i determinar, si escau, les mesures que s'han d'adoptar per a esmenar les irregularitats comeses, restablir el respecte de la voluntat fundacional i exercir accions judicials, si escauen.

7. Les actuacions del procediment d'inspecció han de concloure en el termini d'un any a comptar de la data de la resolució d'inici del procediment. Aquest termini es pot ampliar excepcionalment per mitjà d'una resolució motivada, atenen el volum d'operacions de l'entitat

o la complexitat especial de l'activitat inspectora, per un període de sis mesos addicionals. La resolució de tancament s'ha de dictar i notificar en aquest període.

8. L'entrada dels inspectors als locals de la fundació o de l'associació declarada d'utilitat pública s'ha de fer complint estrictament la normativa aplicable.

CAPÍTOL II. RÈGIM SANCIONADOR DE LES FUNDACIONS I DE LES ASSOCIACIONS DECLARADES D'UTILITAT PÚBLICA

ARTICLE 30. POTESTAT SANCIONADORA

1. Correspon al Protectorat o a l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública l'exercici de la potestat sancionadora per a determinar les responsabilitats derivades dels fets i les omissions tipificats com a infraccions per aquesta llei.

2. El règim jurídic aplicable als procediments sancionadors que s'incoïn a causa de les infraccions administratives tipificades per aquesta llei és el que estableixen la Llei 26/2010 i el Decret 278/1993, del 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat.

ARTICLE 31. SUBJECTES RESPONSABLES

1. Són subjectes responsables de la comissió de les infraccions tipificades per aquesta llei els patrons o les persones que exerceixen funcions de direcció en la fundació o l'associació declarada d'utilitat pública, sempre que llur responsabilitat individual en la comissió de la infracció sigui determinable.

2. Si la responsabilitat no es pot imputar a una o més persones determinades, responen tots els membres de l'òrgan corresponent de la fundació o l'associació declarada d'utilitat pública, llevat dels següents:

- a) Els que s'han oposat a l'acord fent-ho constar a l'acta i no han intervingut en la seva execució.
- b) Els que no han intervingut en l'adopció ni en l'execució de l'acord, sempre que hagin fet tot el que era possible per a evitar el dany o, almenys, s'hi hagin oposat formalment en saber-ho.

3. La responsabilitat administrativa derivada del procediment sancionador és compatible amb l'exigència a l'infractor de la reposició de la situació alterada al seu estat original i de la indemnització pels danys i perjudicis ocasionats, de conformitat amb el que disposa, a aquest efecte, l'article 130 de la Llei de l'Estat 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

ARTICLE 32. TIPIFICACIÓ DE LES INFRACCIONS

1. Són infraccions les accions i les omissions tipificades com a tals per aquesta llei.

2. Les infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

ARTICLE 33. INFRACCIONS MOLT GREUS

Són infraccions molt greus les accions o les omissions següents:

- a) Executar acords o fer actes que requereixen l'autorització del Protectorat o de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública sense haver-la obtinguda, o executar acords o fer actes subjectes a declaració responsable sense haver-la adoptada i presentada en els termes que estableix el llibre tercer del Codi civil de Catalunya.
- b) Acordar de presentar una sol·licitud d'autorització o una declaració responsable amb el contingut falsejat.
- c) Obstruir la funció de supervisió i d'inspecció del Protectorat o de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública.
- d) Incomplir el deure de comunicació o d'abstenció en cas de conflicte d'interessos si en resulten lesionats els interessos de la fundació o de l'associació declarada d'utilitat pública.
- e) Incórrer en una causa que justifiqui la sol·licitud d'intervenció judicial.
- f) Presentar els comptes anuals davant el Protectorat amb un patronat amb un nombre de membres inferior a l'establert per a constituir-lo vàlidament i adoptar acords.
- g) La comissió d'una quarta infracció qualificada com a greu si en el termini dels dos anys immediatament anteriors s'ha estat sancionat, per mitjà d'una resolució ferma, per la comissió de tres infraccions greus que no han estat cancel·lades.

ARTICLE 34. INFRACCIONS GREUS

Són infraccions greus les accions o les omissions següents:

- a) Incomplir el deure d'aprovar i presentar els comptes anuals de la fundació o de l'associació declarada d'utilitat pública i les seves entitats vinculades i, si escau, de l'auditoria externa, en el termini legalment establert.
- b) Incomplir l'obligació de renovació o elecció dels membres dels òrgans de govern de les entitats si això comporta la impossibilitat d'adoptar acords.
- c) Incomplir el deure d'acreditar davant del Protectorat o de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública la perfecció de l'acte o contracte objectes de la declaració responsable, no atenent el requeriment fet sobre aquesta matèria.
- d) Desatendre els requeriments o les ordres del Protectorat o de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública relatius a l'aplicació dels

fons i recursos de la fundació o de l'associació o dels fons especials.

- e) Incomplir els deures comptables i el deure de portar els llibres d'acord amb les lleis.
- f) No sol·licitar la inscripció d'actes inscripcionables en el termini legalment establert.
- g) Desatendre o respondre de manera notòriament insuficient els altres requeriments adreçats pel Protectorat o l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública. Es considera notòriament insuficient el fet que els patrons no informin sobre elements respecte als quals han estat requerits a fer-ho.
- h) Actuar amb una realitat extraregstral que comporti el trencament del tracte successiu i que afecti els estatus de la fundació i la composició del patronat.
- i) La comissió d'una quarta infracció qualificada com a lleu si en el termini dels dos anys immediatament anteriors s'ha estat sancionat, per mitjà d'una resolució ferma, per la comissió de tres infraccions lleus que no han estat cancel·lades.

ARTICLE 35. INFRACCIONS LLEUS

Són infraccions lleus les accions o les omissions següents:

- a) Desatendre els requeriments d'informació formulats pel Protectorat o per l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública, en el termini establert.
- b) Incomplir el deure de comunicar al Protectorat o a l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública els actes i acords subjectes a aquesta obligació, d'acord amb el que estableix el llibre tercer del Codi civil de Catalunya.
- c) Incomplir el deure d'acreditar davant del Protectorat o de l'òrgan de supervisió de les associacions declarades d'utilitat pública la perfecció de l'acte o el contracte objecte de la declaració responsable.

ARTICLE 36. SANCIONS

1. Les infraccions molt greus són sancionades amb:

- a) Una multa de més de 4.000 euros i fins a 20.000 euros.
- b) La impossibilitat d'obtenir ajuts i subvencions de l'Administració de la Generalitat durant un any.

2. La infracció molt greu que tipifica la lletra a de l'article 33, a més de les sancions que estableix l'apartat 1, es pot sancionar amb la pèrdua dels beneficis derivats de la publicitat regstral i el tancament regstral parcial, en els termes que estableix l'article 336-3 del Codi civil de Catalunya.

3. Les infraccions greus són sancionades amb una multa d'entre 1.000 i 4.000 euros.

4. Les infraccions greus que tipifiquen les lletres *a*, *b* i *c* de l'article 34, a més de la sanció que estableix l'apartat 3, es poden sancionar amb la impossibilitat d'obtenir ajuts i subvencions de l'Administració de la Generalitat durant un any.

5. La infracció greu que tipifica la lletra *b* de l'article 34, si no s'esmena la falta, comporta, a més de les sancions que estableixen els apartats 3 i 4, la incoació d'ofici del procediment administratiu per a declarar la inactivitat de l'entitat.

6. Les infraccions lleus són sancionades amb una amonestació.

ARTICLE 37. GRADUACIÓ DE LES SANCIONS

1. La imposició de les sancions que estableix l'article 36 es regeix pel principi de proporcionalitat, atenent la capacitat econòmica de l'entitat a la qual pertanyen les persones sancionades i la gravetat de l'acció o omisió constitutiva d'infracció, i ha de tenir en compte la concurrència de circumstàncies agreujants i atenuants.

2. Les circumstàncies agreujants a què fa referència l'apartat 1 són les següents:

a) La intencionalitat o la negligència notòries en la conducta dels infractors.

b) La reincidència o reiteració de les infraccions. S'entén per *reincidència* el fet d'haver comès dues o més infraccions que hagin estat sancionades amb sancions diverses per mitjà d'una resolució ferma, i s'entén per *reiteració* el fet d'haver comès dues o més infraccions que hagin estat sancionades amb sancions iguals per mitjà d'una resolució ferma.

c) El fet que la fundació es nodreixi de fons obtinguts per mitjà de campanyes de captació pública o de subvencions o altres ingressos de caràcter públic.

d) El caràcter professional de la gestió de la fundació o de l'associació i el caràcter retribuït del càrrec exercit.

e) La transcendència econòmica i social de la infracció i els perjudicis causats.

3. Les circumstàncies atenuants a què fa referència l'apartat 1 són les següents:

a) L'esmena de les deficiències causants de la infracció durant la tramitació de l'expedient sancionador.

b) El fet que la infracció comesa no hagi causat dany a l'entitat o a tercers.

c) El fet que l'entitat tingui un codi de bones pràctiques, un codi ètic o un codi de bon govern, si no és obligatori.

4. La imposició de les sancions ha de tenir en compte que la comissió de la infracció no resulti més beneficiosa al subjecte responsable que el compliment de les normes infringides.

5. En els casos en què la infracció obeeixi a una causa que es pugui resoldre amb un acord amb les entitats i els responsables del Protectorat, i que estigui establert així legalment, es pot recórrer a la mediació per a evitar la imposició de sancions o reduir-ne l'abast. No hi pot haver mediació si es dona alguna de les circumstàncies agreujants a què fa referència l'apartat 2.

ARTICLE 38. COMPETÈNCIA PER A IMPOSAR SANCIONS

Els òrgans competents per a imposar les sancions que estableix aquesta llei són els següents:

a) El conseller del departament competent en matèria de fundacions i associacions, si es tracta d'infraccions molt greus.

b) El director general competent en matèria de fundacions i associacions, si es tracta d'infraccions greus i lleus.

ARTICLE 39. INSCRIPCIÓ DE LES SANCIONS

1. Les sancions, juntament amb els motius que les van causar, s'han d'inscriure en el full registral de la fundació o de l'associació declarada d'utilitat pública, mitjançant una nota marginal, una vegada han adquirit fermesa en via administrativa.

2. L'anotació es cancel·la d'ofici una vegada transcorregut un termini d'igual durada que el corresponent a la prescripció de la sanció.

3. S'ha d'assegurar el dret de les persones que hagin estat sancionades a ésser informades de l'anotació registral que es practiqui i del termini de cancel·lació d'aquesta.

ARTICLE 40. PRESCRIPCIÓ DE LES INFRACCIONS I LES SANCIONS

El règim de prescripció de les infraccions i les sancions que estableix aquesta llei és el que regula l'article 132 de la Llei de l'Estat 30/1992.

ARTICLE 41. DRETS DELS INSPECCIONATS I SANCIONATS

1. Els procediments de sanció i inspecció s'han de subjectar al que disposa l'article 22 de la Llei 26/2010.

2. Els òrgans inspectors i sancionadors no poden resoldre en cap cas els procediments que hagin tramitat.

3. Si hi ha identitat de fets, persones i accions, prevalen les actuacions de la jurisdicció penal i se suspèn el procediment administratiu mentre no es resolguin les actuacions penals, una vegada l'autoritat judicial hagi incoat el procés penal que correspongui.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. TRASLLAT DE REGISTRE DE FUNDACIONS I ASSOCIACIONS

Les fundacions i les associacions inscrites en un registre de l'Estat o d'una altra comunitat autònoma que passin a exercir llurs funcions majoritàriament a Catalunya d'una manera estable han de sol·licitar el canvi de registre, seguint els tràmits establerts per a les modificacions estatutàries, i s'han d'adaptar a la normativa catalana per tal d'ésser inscrites, segons que correspongui, en el Registre de Fundacions o en el Registre d'Associacions de la Generalitat de Catalunya.

SEGONA. PRESENTACIÓ UNIFICADA DELS COMPTES ANUALS DE LES FUNDACIONS

Les fundacions subjectes a verificació de comptes anuals davant del Protectorat que, a més, estan subjectes al control financer de la Intervenció General de la Generalitat o de la Sindicatura de Comptes, o de qualsevol altre departament de la Generalitat, poden optar per presentar, per una sola vegada, els comptes anuals regulats per les normatives sectorials corresponents en el termini que estableix el Codi civil de Catalunya o en el que, si escau, estableixin les altres legislacions sectorials. Aquesta opció també és aplicable a les fundacions de caràcter especial el protectorat de les quals és exercit per diversos departaments de la Generalitat.

TERCERA. CANALS HABILITATS PER A LA PRESENTACIÓ UNIFICADA DE COMPTES

1. El canal habilitat per a la presentació unificada dels comptes anuals és la Finestreta Única Empresarial de la Generalitat, per mitjà del portal de tramitació en línia.

2. Les fundacions subjectes al control financer de la Intervenció General de la Generalitat, una vegada presentats els comptes per mitjà del canal habilitat a què fa referència l'apartat 1, els poden presentar també pel canal electrònic corporatiu de la Intervenció General.

QUARTA. ACTUACIONS DE COMPROVACIÓ

1. Si la presentació de comptes deriva de les actuacions de comprovació inherents a l'atorgament de subvencions de les diferents administracions de Catalunya, l'òrgan que les concedeix pot verificar el contingut dels comptes o, si escau, conèixer-ne el dipòsit accedint als sistemes electrònics del Protectorat. En aquest cas, les bases de les corresponents convocatòries han d'establir que els beneficiaris estan exempts de justificar aquest aspecte.

2. La facultat que estableix l'apartat 1 també és aplicable a les actuacions de comprovació derivades dels contractes o convenis subscrits entre les entitats i els departaments de la Generalitat, i també quan l'obligació neix de la percepció de préstecs, avals i ajuts de la Generalitat. L'exempció d'aquesta justificació, si es-

cau, ha de constar en els plecs de clàusules administratives i els altres títols aptes per a imposar l'obligació o l'exoneració.

CINQUENA. CONTINGUT DELS COMPTES ANUALS A L'EFECTE DE LA PRESENTACIÓ UNIFICADA

Els comptes anuals de les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública que es presentin de manera unificada han de contenir, en tot cas, la documentació que els integra a l'empara del que disposa el llibre tercer del Codi civil de Catalunya, incloent-hi l'informe sobre el compliment del codi de bona conducta, i d'acord amb el que estableix el Pla de comptabilitat de les fundacions i les associacions subjectes a la legislació de la Generalitat de Catalunya.

SISENA. SUPORT DE PRESENTACIÓ DELS COMPTES ANUALS

El suport de presentació dels comptes anuals de les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública i dels altres documents que en cada cas els acompanyen és el que estableix l'article 333-9.2 del Codi civil de Catalunya.

SETENA. COMPETÈNCIES EN MATÈRIA DE PRESENTACIÓ UNIFICADA DE COMPTES

Correspon al departament competent en matèria de fundacions aprovar el formulari electrònic dels comptes que es presentin unificadament i determinar el nivell de prestació del servei d'aquest tràmit per mitjà de la Finestreta Única Empresarial.

VUITENA. MESURES D'AUTOAVALUACIÓ

El Protectorat ha de fomentar la creació d'òrgans de control intern en les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública, i també l'avaluació del control de qualitat, tant pel que fa als procediments interns com als serveis prestats. Aquests òrgans de control han d'estar integrats per persones que no formin part dels òrgans de govern ni exerceixin funcions de direcció.

NOVENA. CONSERVACIÓ DELS DOCUMENTS COMPTABLES

El Protectorat ha de conservar els comptes anuals i llur documentació complementària durant sis anys a comptar de llur presentació.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA. DEURE DE COMUNICACIÓ DE L'ACUMULACIÓ DE CÀRRECS

Els membres de les fundacions i les associacions declarades d'utilitat pública que, en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei, integrin els òrgans de govern d'entitats que tinguin la consideració d'entitats vinculades a l'empara de l'article 17 han de comunicar al Protectorat o l'òrgan de supervisió de les associa-

cions declarades d'utilitat pública el que disposa l'article 18 en el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Es deroguen les normes i els preceptes següents:

- a) La Llei 5/2001, del 2 de maig, de fundacions, en la part que no havia estat derogada per la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques.
- b) La disposició transitòria quarta de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques.
- c) El Decret 37/1987, del 29 de gener, pel qual s'aprova la Instrucció per a l'organització i el funcionament del Protectorat de la Generalitat sobre les fundacions privades de Catalunya.
- d) Les normes de rang igual o inferior a aquesta llei que la contradiguin o s'hi oposin.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. DESPLEGAMENT NORMATIU

S'autoritza el Govern perquè dicti les disposicions necessàries per a aplicar i desplegar aquesta llei.

SEGONA. MODIFICACIÓ DE DETERMINATS PRECEPTES DEL LLIBRE TERCER DEL CODI CIVIL DE CATALUNYA, RELATIU A LES PERSONES JURÍDIQUES

1. S'afegeix una lletra, la *n*, a l'apartat 1 de l'article 315-2 del Codi civil de Catalunya, amb el text següent:

«n) L'adreça de la pàgina web i l'adreça electrònica a l'efecte de les notificacions.»
2. S'afegeix un apartat, el 2, a l'article 315-2 del Codi civil de Catalunya, amb el text següent:

«2. En el termini d'un mes s'ha de sol·licitar al Protectorat l'anotació dels actes d'inscripció obligatòria.»
3. S'afegeixen dos apartats, el 5 i el 6, a l'article 315-8 del Codi civil de Catalunya, amb el text següent:

«5. Només les persones a què fan referència les dades personals inscrites i llurs representants legals poden accedir a la publicitat dels assentaments que continguin dades d'aquesta naturalesa o autoritzar terceres persones a accedir-hi.

»6. La comunicació entre administracions públiques de dades personals contingudes en els registres es regeix pel que disposen els articles 11 i 15 de la Llei orgànica 15/1999, del 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, llevat de les que calguin per al compliment de les funcions de control i verificació de

les administracions públiques o per a la gestió d'ajuts, avals, préstecs o subvencions de caràcter públic.»

4. Es modifica l'apartat 1 de l'article 331-6 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«1. La dotació inicial, excepte en els supòsits de dotació successiva que regula l'apartat 5, s'ha d'haver aportat i desembossat íntegrament abans de sol·licitar la inscripció de la fundació en el Registre de Fundacions.»

5. Es modifica l'apartat 3 de l'article 332-13 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«3. La realització de l'acte o contracte objecte de la declaració responsable s'ha d'acreditar davant del Protectorat amb la presentació del document que el formalitza, en el termini de tres mesos a comptar de la data en què s'ha presentat la declaració responsable al Protectorat. Si l'acte o contracte es formalitza amb una escriptura pública, s'ha de protocolitzar la declaració responsable.»

6. Es modifica l'apartat 2 de l'article 333-2 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«2. El producte obtingut amb l'alienació dels béns de la fundació que el patronat ha acordat de reinvertir i els donatius i els altres recursos obtinguts que es destinen a incrementar la dotació no entren en el percentatge que estableix l'apartat 1.»

7. S'afegeix un apartat, el 3, a l'article 333-11 del Codi civil de Catalunya, amb el text següent:

«3. L'informe d'auditoria, que ha de contenir les dades que estableix la legislació sobre auditories, s'ha de presentar al Protectorat en el termini de seixanta dies a comptar del dia en què s'emet, i en cap cas més tard del dia en què es presenten els comptes.»

8. S'afegeix un apartat, el 4, a l'article 335-1 del Codi civil de Catalunya, amb el text següent:

«4. Les sol·licituds de modificació dels estatuts de les fundacions s'han d'acompanyar amb un certificat de l'acord del patronat en què s'identifiquin els articles que es modifiquen i llur contingut íntegre, i també amb el text refós actualitzat dels estatuts.»

TERCERA. INTEROPERABILITAT

Els departaments de la Generalitat competents en matèria de mitjans electrònics i d'atenció ciutadana, i també les institucions de la Generalitat, han de dur a terme les actuacions organitzatives i tecnològiques necessàries per a garantir la interoperabilitat dels sistemes i les aplicacions perquè es puguin complir els manaments d'aquesta llei que ho requereixen, entre els quals els sistemes i aplicacions que afecten la intero-

perabilitat de la Generalitat amb les administracions locals i amb el col·lectiu notarial.

QUARTA. INVENTARI DE FUNDACIONS INACTIVES

El Protectorat, en el termini de divuit mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, ha d'elaborar un inventari de les fundacions inscrites en el Registre de Fundacions en què es doni alguna de les circumstàncies següents:

- A) NO HAVER PRESENTAT ELS COMPTES EN ELS TRES DARRERS EXERCICIS.
- b) Tenir el patronat amb menys de tres membres en actiu.
- c) No haver presentat cap document al Registre durant els tres darrers exercicis.

CINQUENA. ENTRADA EN VIGOR

Aquesta llei entra en vigor al cap de vint dies d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, amb les excepcions següents:

- a) El capítol II del títol V, relatiu al règim sancionador, entra en vigor l'1 de gener de 2016.
- b) Les disposicions addicionals segona a setena entren en vigor en el moment en què s'hagin dut a terme les adaptacions tècniques dels sistemes informàtics que han de permetre la interoperabilitat dels sistemes electrònics amb la Finestreta Única Empresarial. S'ha de fer pública aquesta circumstància per mitjà d'un anunci en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2014

El secretari quart La presidenta
David Companyon i Costa Núria de Gispert i Català

— Llei de transparència, accés a la informació pública i bon govern

Tram. 202-00056/10

Aprovació

Ple del Parlament

Sessió 46, 18.12.2014, DSPC-P 90

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 18 de desembre de 2014, ha debatut el Dictamen de la Comissió d'Afers Institucionals referent a la Proposició de Llei de transparència, accés a la informació pública i bon govern (tram. 202-00056/10) i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb l'article 55.2 de l'Estatut d'autonomia i amb els articles 112 i 113 del Reglament del Parlament, ha aprovat la llei següent:

LLEI DE TRANSPARÈNCIA, ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA I BON GOVERN

PREÀMBUL

1. Les administracions públiques i les institucions i els organismes públics en general tenen funcions, activitats i serveis per a complir finalitats d'interès públic en benefici del conjunt dels ciutadans.

En un context d'estat democràtic i de dret, tots els poders públics tenen la legitimitat que els dona la participació ciutadana en llur configuració (de manera directa o indirecta), la qual cosa obliga a donar compte a la ciutadania, d'acord amb el principi de responsabilitat, de la seva activitat i de la gestió dels recursos públics que s'han posat al seu abast.

Les exigències de l'actuació de les administracions amb ple sotmetiment a la llei han estat especial objecte d'atenció per part del legislador des de fa anys, per tal de garantir el compliment del principi de legalitat i la possibilitat que els ciutadans disposin de mecanismes de protecció per a la tutela de llurs drets i interessos. La lluita contra les immunitats del poder ha estat especialment eficaç en aquest àmbit amb l'adopció de mesures legislatives que permeten controlar la subjecció a la llei i al dret de l'activitat administrativa.

Tanmateix, no és possible fer aquesta constatació sobre altres aspectes essencials de l'organització i el funcionament de l'Administració pública, que incideixen directament sobre la seva qualitat democràtica en tant que afecten el coneixement per part de la ciutadania de les dades i de la informació de què disposen les administracions i els poders públics, que són determinants per a la seva presa de decisions i que els ciutadans també han de conèixer per tal de poder avaluar les actuacions públiques i garantir un exercici del poder públic responsable.

Des d'aquesta perspectiva, adquireixen especial rellevància principis com són el de transparència, accés a la informació pública i bon govern, com a principis bàsics que permeten avaluar la qualitat democràtica del funcionament de les administracions públiques. I també la té el de govern obert, com a concepte que permet aprofitar els avantatges dels mitjans electrònics per a configurar un sistema de relacions entre les administracions i la ciutadania més interactiu i més participatiu.

Aquests principis no han estat objecte fins ara d'un tractament legal clar i definit que comporti llur traducció en drets i obligacions jurídiques. Per aquesta raó, era necessari que el Parlament assumís aquest repte per tal de donar resposta a una demanda social que cada cop exigeix una major transparència sobre el funcionament de les administracions i els processos de presa de decisió, incloent-hi el reconeixement d'un dret ampli d'accés a la informació pública, així com una major participació en la presa de decisions.

Aquesta llei vol donar compliment a aquesta demanda social mitjançant la concreció i el desenvolupament d'aquests principis, amb voluntat d'estendre el seu àmbit d'aplicació a tots els organismes públics de Catalunya, tinguin o no caràcter administratiu. Al mateix temps, l'establiment d'uns drets i unes obligacions jurídiques correlatives obliga també a protegir-los amb uns mecanismes de garantia que la mateixa llei estableix, per tal que no quedin com a mers principis programàtics.

2. La llei té com a principal àmbit subjectiu d'aplicació les administracions públiques de Catalunya, noció que inclou l'Administració de la Generalitat i els ens locals, així com tots els organismes i entitats de naturalesa administrativa dependents o vinculats a aquestes administracions.

Tanmateix, atesa la diversitat de les organitzacions administratives i el fet cada cop més estès que activitats públiques o d'interès públic siguin desenvolupades per agents privats, la llei també amplia el seu àmbit aplicatiu a les persones privades que exerceixen aquestes activitats, sens perjudici que en aquests casos el compliment de les obligacions de transparència i informació es faci efectiu per mitjà de les administracions públiques responsables del servei o de tutelar-lo. Des d'aquesta perspectiva privada, l'àmbit d'aplicació de la llei s'estén també a les organitzacions, associacions i fundacions els ingressos de les quals provenen de manera significativa de subvencions o ajuts públics, així com a la regulació del Registre de grups d'interès amb la finalitat que els ciutadans puguin identificar les persones que actuen com a tals i conèixer les relacions que tenen amb l'Administració en defensa d'interessos concrets, així com les regles ètiques a les quals han d'ajustar el capteniment.

Finalment, cal destacar que la llei desplega també els seus efectes sobre totes les altres institucions públiques que no són administracions públiques en la part que fan funcions administratives per raó del seu funcionament o en els aspectes institucionals respecte dels quals es considera també exigible un deure de transparència i informació, sens perjudici de l'autonomia organitzativa i de funcionament que els reconeix la llei. Pel que fa al Parlament, una disposició addicional específica estableix que, d'acord amb el principi d'autonomia organitzativa que li reconeix l'article 58.1 de l'Estatut d'autonomia, haurà de fer les adaptacions necessàries per a donar compliment als requeriments de la llei, sense que això pugui comportar en cap cas un règim de garantia inferior per als ciutadans.

3. La regulació de la transparència en l'activitat pública és un dels pilars bàsics de la llei. Aquesta regulació entén la transparència com una obligació a càrrec de l'Administració, que ha de facilitar de manera proactiva —és a dir, sense necessitat de demanda expressa— la informació sobre dades i continguts de diversa naturalesa que són referencials respecte de la seva organitza-

ció, funcionament, presa de decisions més importants i la gestió dels recursos públics. D'aquesta manera es dona compliment al mandat de l'article 71.4 de l'Estatut d'autonomia, que obliga l'Administració de la Generalitat a fer pública la informació necessària perquè la ciutadania en pugui avaluar la gestió.

La llei determina d'una manera molt àmplia els diversos continguts de l'obligació de transparència (informació institucional i organitzativa, gestió econòmica i pressupostària, informació de rellevància jurídica, programació i planificació, contractació pública, activitat subvencional, etc.), i les regles a les quals resta sotmesa, especialment aquelles que han de garantir el seu fàcil accés, consulta i comprensió, la seva neutralitat, la seva actualització, així com els límits que deriven de la protecció d'altres drets.

Requereix una menció especial la creació del Portal de la Transparència, que és l'instrument bàsic i general per a facilitar a la ciutadania la informació de forma integrada de totes les administracions públiques. Aquest portal es configura com una plataforma electrònica de publicitat a internet, que permet l'accés a tota la informació disponible i que conté els enllaços amb les seues electròniques de les administracions i entitats que s'hi integren.

4. L'accés a la informació pública constitueix el segon eix bàsic de la llei. La regulació que introdueix la llei modifica substancialment el règim vigent fins ara en aquesta matèria, fins al punt de convertir aquest accés en un veritable dret subjectiu que tenen totes les persones d'accedir a la informació pública, entesa aquesta en sentit ampli, com tota aquella que ha estat elaborada per la mateixa Administració i també aquella que té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o l'exercici de les seves funcions.

El dret d'accés és un dret que complementa la informació que el ciutadà pot obtenir per via de la transparència. Tanmateix, atesa la seva configuració com a dret subjectiu, la llei regula les condicions del seu exercici, el qual es verifica mitjançant un procediment específic que intenta garantir al màxim possible la seva efectivitat. En aquest sentit, s'estableix el principi d'interpretació restrictiva dels seus límits, d'accés parcial si és possible, d'absència d'interès i de motivació en la demanda d'accés, i el silenci positiu en el cas de manca de resolució dins de termini.

En aquest cas té una rellevància especial el sistema de garanties que s'estableix. Davant el règim ordinari dels recursos administratius, la llei ha optat per un procediment *ad hoc* de reclamació, que es basa en la creació d'un òrgan independent i professionalitzat, la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, que serà l'encarregat de resoldre els conflictes i configurar al mateix temps una línia doctrinal sobre l'aplicació dels límits que poden excloure o restringir el dret d'accés. La llei determina que aquesta comis-

sió pugui adoptar les seves decisions en forma de resolució o bé mitjançant acord de mediació, si les parts en conflicte així ho demanen i ho accepten.

Pel que fa als límits que poden condicionar el dret d'accés a la informació pública, la Llei els determina de manera objectiva, atenent sempre a la protecció d'altres drets o interessos que cal preservar d'acord amb l'ordenament jurídic. Òbviament, en la majoria dels casos la Llei ha d'utilitzar conceptes jurídics indeterminats per a expressar-los, però una possible extralimitació en llur aplicació pot ésser compensada en aquest cas per la intervenció de la comissió independent encarregada de resoldre les reclamacions.

5. El desenvolupament de l'activitat política i administrativa posa en relleu l'existència de persones i organitzacions que, de manera lícita, porten a terme activitats susceptibles d'influir en l'elaboració i l'aplicació de les polítiques públiques en benefici i interès d'altres persones o organitzacions.

Aquesta és una realitat que no es pot evitar, però sí que es pot fer més transparent mitjançant l'adopció de mesures legals. En aquest sentit, la Llei crea el Registre de grups d'interès, amb la finalitat de donar coneixement públic de les persones que realitzen l'activitat d'influència o intermediació, i estableix les obligacions a les quals resten subjectes els grups d'interès, entre les quals destaquen la d'acceptar i complir un codi de conducta que ha d'assegurar que l'activitat desenvolupada davant les autoritats, els càrrecs públics i els funcionaris respecti sempre el marc legal.

6. Una societat democràtica i la necessitat que els interessos públics siguin servits amb objectivitat, neutralitat i imparcialitat obliga que el capteniment dels servidors públics, especialment els alts càrrecs, s'ajusti a uns paràmetres que garanteixin el compliment d'aquests principis.

En aquest sentit, la Llei estableix els principis de bon govern que ho han de fer possible, els quals han d'ésser desenvolupats mitjançant codis ètics i de bona conducta. L'establiment d'aquests codis es complementa amb el principi de publicitat de les activitats, béns i interessos dels alts càrrecs i l'obligació d'observança del règim d'incompatibilitats. Una altra mesura destacable és l'obligació de donar publicitat als criteris d'acord amb els quals es designen els alts càrrecs, atenent la seva competència, qualificació i experiència professional. Aquests requeriments estan en sintonia amb les polítiques de lluita contra la corrupció impulsades per la Unió Europea i països del nostre entorn.

El concepte de bon govern es projecta també sobre els requeriments objectius que s'han de donar perquè l'activitat pública es porti a terme en les millors condicions i garanteixi uns serveis públics de qualitat. Una bona administració requereix l'establiment d'uns estàndards mínims de qualitat i una definició clara de les condicions d'accés als serveis i dels drets i deures

dels usuaris i de l'Administració. La figura de les cartes de serveis s'estableix com un instrument essencial en aquest sentit, i es configura amb valor reglamentari als efectes de la seva vinculació i exigència de compliment. Les mesures de bona administració es complementen amb l'establiment d'un sistema d'avaluació permanent dels serveis i amb el reconeixement del dret de la ciutadania de formular propostes i suggeriments.

També cal destacar, per la seva importància, les mesures de simplificació normativa i participació en l'elaboració de disposicions reglamentàries, participació que incorpora el dret de proposar iniciatives de regulació. La simplificació ha de tenir un doble objectiu segons la Llei: d'una banda, evitar la proliferació innecessària de regulacions i, de l'altra, fer una tasca de consolidació normativa que ordeni i faciliti el coneixement del dret vigent. L'establiment de mecanismes d'avaluació de l'aplicació de les normes ha de contribuir també a aquesta tasca de simplificació.

7. La facilitat d'interrelació entre l'Administració i la ciutadania que afavoreixen els mitjans electrònics permet aplicar el govern obert, entès com un sistema d'actuació i gestió dels afers públics que fa possible un diàleg permanent entre l'Administració i els ciutadans, la participació i la col·laboració d'aquests en la definició de les polítiques públiques i una millor transparència en el retiment de comptes i l'exigència de responsabilitats.

La Llei estableix diverses mesures per a fomentar el govern obert i per a garantir-ne l'efectivitat, especialment pel que fa al dret dels ciutadans de presentar propostes i fer suggeriments, amb l'obligació de l'Administració de donar-los una resposta motivada, així com l'obligació d'establir procediments participatius en la definició de les polítiques públiques de més rellevància. Tanmateix, pel que fa als instruments concrets de participació ciutadana, cal tenir present que llur regulació ha d'ésser un dels continguts de la Llei que desenvolupa l'article 122 de l'Estatut i també de la normativa sectorial reguladora de les diferents activitats públiques.

8. Les novetats que incorpora la Llei amb relació al marc jurídic vigent, en els diferents àmbits que regula, i la naturalesa de les seves disposicions plantegen la necessitat d'establir uns mecanismes de garantia per a reforçar-ne el contingut jurídic i obligacional. Sense un sistema de garanties hi hauria el risc de convertir la Llei en una declaració de principis o bones intencions, a causa del caràcter innovador de la Llei, que fa que la normativa vigent no pugui donar una resposta adequada a aquest requeriment, en perjudici de l'eficàcia de la norma.

Per aquesta raó, la Llei estableix un règim administratiu de recursos i reclamacions, preveu la intervenció del Síndic de Greuges i de l'Oficina Antifrau de Catalunya i, de manera especial, incorpora un règim

sancionador detallat i precís que compleix en aquest àmbit la funció que el dret sancionador administratiu, l'únic sobre el qual té competència la Generalitat, compleix amb relació a altres regulacions administratives.

El sistema de garanties es completa amb l'establiment d'un procediment d'avaluació externa del compliment de la Llei, que s'encarrega a una institució independent com és el Síndic de Greuges. Aquesta tasca avaluadora es fa mitjançant un informe general anual, sens perjudici dels informes específics que es puguin fer amb relació a organitzacions concretes o a àmbits materials concrets.

La determinació expressa que conté el títol IX sobre les mesures que la Generalitat ha d'adoptar per a aplicar-les de manera efectiva contribueix també a facilitar i garantir el compliment del nou marc legal.

Cal assenyalar també que el règim d'entrada en vigor de la Llei vol conciliar el compliment de les expectatives que genera l'aprovació del nou marc legal amb la necessitat que els subjectes obligats disposin del marge de temps imprescindible per a adoptar les mesures necessàries per a poder complir les obligacions que la Llei els imposa. Així, el termini d'entrada en vigor es fixa en sis mesos, llevat del cas de l'Administració local, en què s'amplia a un any pel que fa al títol II. Pel que fa a la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, la Llei estableix que ha d'ésser designada en el termini de quatre mesos.

9. Amb aquesta llei, en definitiva, es pretén introduir un canvi en la cultura administrativa per tal que la ciutadania pugui tenir un coneixement i una informació àmplia de l'organització interna de l'Administració, dels elements més determinants d'acord amb els quals pren les decisions i dels motius que justifiquen la seva actuació, incloent-hi els compromisos econòmics que això comporta.

La transparència i el dret d'accés a la informació pública es consoliden, així, com a eines determinants del control social de l'Administració i de la seva activitat, en benefici d'una major qualitat democràtica.

D'altra banda, les mesures de bon govern i de govern obert han de complir el doble objectiu d'assolir el major grau d'exigència en el compliment de les obligacions de servei públic per part de les persones que assumeixen aquesta responsabilitat, d'una banda, i afavorir una major participació i compromís de la ciutadania en la definició de les polítiques públiques, de l'altra.

Aquesta llei també té la voluntat d'ésser la norma referencial en les matèries que regula. Per aquesta raó, tot i que no té un rang normatiu especial, el mateix legislador ha volgut emfatitzar aquesta voluntat mitjançant una disposició que defineix de manera expressa el caràcter transversal i de comú denominador normatiu de la Llei, així com el principi d'interpretació conforme

amb el seu contingut respecte d'altres lleis més sectorials, llevat que aquestes estableixin excepcions clares i expresses en sentit contrari.

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. OBJECTE DE LA LLEI

1. Aquesta llei té per objecte:

- a) Regular i garantir la transparència de l'activitat pública.
- b) Regular i garantir el dret d'accés de les persones a la informació i la documentació públiques.
- c) Establir els principis i les obligacions de bon govern d'acord amb els quals han d'actuar els alts càrrecs, el personal al servei de l'Administració i la resta de persones a qui és aplicable aquesta llei.
- d) Aplicar el govern obert i fomentar la participació i la col·laboració ciutadanes.
- e) Regular el règim de garanties i responsabilitats per l'incompliment dels deures i les obligacions establerts per aquesta llei.

2. La finalitat d'aquesta llei és establir un sistema de relació entre les persones i l'Administració pública i els altres subjectes obligats, fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública.

ARTICLE 2. DEFINICIONS

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

- a) *Transparència*: l'acció proactiva de l'Administració de donar a conèixer la informació relativa als seus àmbits d'actuació i les seves obligacions, amb caràcter permanent i actualitzat, de la manera que resulti més comprensible per a les persones i per mitjà dels instruments de difusió que els permetin un accés ampli i fàcil a les dades i els facilitin la participació en els assumptes públics.
- b) *Informació pública*: la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei.
- c) *Dret d'accés a la informació pública*: el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei.
- d) *Bon govern*: els principis, les obligacions i les regles sobre la qualitat dels serveis i el funcionament de l'Ad-

ministració, i els principis ètics i les bones pràctiques d'acord amb els quals han d'actuar els alts càrrecs de l'Administració, els càrrecs directius i la resta de personal al servei de l'Administració, amb l'objectiu que aquesta funcioni amb la màxima transparència, qualitat i equitat, i amb garantia de retiment de comptes.

e) *Govern obert*: les mesures per a establir una relació i un diàleg permanents i bidireccionals entre l'Administració i les persones a l'hora de definir i aplicar les polítiques públiques, i per a introduir i desenvolupar instruments de participació i col·laboració ciutadana en els assumptes públics.

f) *Administració pública*: les administracions públiques i els organismes, els ens públics i els ens instrumentals del sector públic i entitats vinculades amb l'Administració a què fa referència l'article 3.1.a, b, i c, i els altres organismes i institucions públiques compresos en l'article 3.1.b.

g) *Grups d'interès*: les persones físiques o jurídiques de caràcter privat que fan actuacions de participació activa en polítiques públiques o en processos de presa de decisions a Catalunya amb la finalitat d'influir en l'orientació d'aquestes polítiques en defensa d'un interès propi o de tercers, o d'un interès general.

h) *Subjectes obligats*: totes les persones físiques o jurídiques respecte de les quals aquesta llei imposa deures i obligacions.

i) *Publicitat activa*: el deure dels subjectes obligats de fer públics, d'ofici, els continguts d'informació pública que determina el capítol II del títol II.

ARTICLE 3. ÀMBIT D'APLICACIÓ

1. Aquesta llei és aplicable:

a) A l'Administració de la Generalitat i els ens que integren l'Administració local a Catalunya.

b) Als organismes i ens públics, les societats amb participació majoritària o vinculades, les fundacions del sector públic, les entitats de dret públic dependents o vinculades amb les administracions a què fa referència la lletra a, les entitats de dret públic que actuen amb independència funcional o amb una autonomia especial reconeguda per llei que exerceixen funcions de regulació o supervisió externa sobre un determinat sector o activitat, les institucions de la Generalitat a què fa referència el capítol V del títol II de l'Estatut d'autonomia, els col·legis professionals i les corporacions de dret públic en allò que afecta l'exercici de llurs funcions públiques i els consorcis o altres formes associatives i llurs ens vinculats i societats mercantils en què participa de manera majoritària alguna d'aquestes administracions.

c) A les universitats públiques de Catalunya i els ens que en depenen o hi estan vinculats o participats, incloses les societats mercantils, les fundacions i altres ens instrumentals.

d) A les persones físiques o jurídiques que exerceixen funcions públiques o potestats administratives, que presten serveis públics o que perceben fons públics per a funcionar o per a dur a terme llurs activitats per qualsevol títol jurídic.

e) A les persones físiques o jurídiques que duen a terme activitats qualificades legalment com a *serveis d'interès general o universal*.

f) Als grups d'interès, en els termes que estableix el títol IV.

2. En els casos de l'apartat 1.d i e, el compliment de les obligacions establertes per aquesta llei l'ha de fer efectiu l'Administració responsable. A aquest efecte, les persones i entitats privades han d'informar l'Administració de les activitats directament relacionades amb l'exercici de funcions públiques, la gestió de serveis públics i la percepció de fons públics, i de les activitats que restin dins la supervisió i el control de l'Administració en el cas de serveis d'interès general o universal. També l'han d'informar de les retribucions percebudes pels càrrecs directius si el volum de negoci de l'empresa vinculat a activitats dutes a terme per compte de les administracions públiques supera el vint-i-cinc per cent del volum general de l'empresa.

3. Els municipis poden complir les obligacions de transparència i les que deriven del dret d'accés a la informació pública, de manera associada o per mitjà de fórmules de cooperació establertes amb els ens locals supramunicipals o amb l'Administració de la Generalitat, si per raons de capacitat o eficàcia no les poden complir directament.

4. Les obligacions de transparència establertes pel títol II també són aplicables als partits polítics, a les associacions i fundacions vinculades, a les organitzacions sindicals i empresarials i a les entitats privades en els supòsits següents:

a) Si perceben subvencions o ajuts públics de més de 100.000 euros anuals.

b) Si almenys el quaranta per cent de llurs ingressos anuals procedeix de subvencions o ajuts públics, sempre que aquesta quantitat sigui de més de 5.000 euros.

5. Els contractes del sector públic han d'incloure les obligacions dels adjudicataris de facilitar informació establertes per aquesta llei, sens perjudici del compliment de les obligacions de transparència.

6. Cada subjecte obligat és responsable de la informació que inclou en el seu portal de transparència i de la que incorpora al Portal de la Transparència, en compliment del que estableix aquesta llei.

ARTICLE 4. RESPONSABLES DE L'APLICACIÓ D'AQUESTA LLEI

1. Els responsables del compliment dels deures i les obligacions establerts per aquesta llei són els alts càr-

recs al servei de la Generalitat i de l'Administració local de Catalunya i el personal al servei de l'Administració pública, en l'àmbit general, i també les persones que determina aquesta llei amb relació a àmbits específics.

2. Als efectes d'aquesta llei, tenen la condició d'alts càrrecs:

a) Al servei de la Generalitat, els que estableix la llei reguladora del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat.

b) Al servei de l'Administració local, els representants locals i els titulars dels òrgans superiors i directius, d'acord amb el que estableix la legislació de règim local.

c) Al servei dels altres organismes públics a què fa referència l'article 3, els titulars o membres dels òrgans de govern i els càrrecs directius dels dits organismes.

3. Per a la resta de responsables, la normativa reguladora de l'organització administrativa ha de determinar amb claredat i precisió les autoritats i els òrgans responsables del compliment dels deures i les obligacions establerts per aquesta llei.

TÍTOL II. DE LA TRANSPARÈNCIA

CAPÍTOL I. TRANSPARÈNCIA EN L'ACTIVITAT PÚBLICA

ARTICLE 5. DISPOSICIONS GENERALS

1. Els subjectes obligats han d'adoptar les mesures necessàries per a facilitar a les persones el coneixement de la informació pública. La informació subjecta al règim de transparència s'ha de fer pública en les seues electròniques i els llocs web dels subjectes obligats, d'una manera clara, estructurada i en format reutilitzable.

2. Als efectes del que estableix l'apartat 1, els subjectes obligats han de garantir la transparència de la informació pública per mitjà d'un sistema integral d'informació i coneixement en format electrònic, el disseny del qual s'ha de fonamentar en l'ús preferent dels sistemes de gestió de documents públics, com a facilitadors de dades i documents autèntics, en el marc d'interoperabilitat del sector públic.

3. El sistema integral a què fa referència l'apartat 2 ha de permetre a les persones un accés fàcil i gratuït a la informació pública, amb la finalitat de fomentar-ne el coneixement i de facilitar la participació i col·laboració responsable en els assumptes públics.

4. El sistema es fonamenta en el Portal de la Transparència, que és l'instrument bàsic i general de gestió de documents públics per a donar compliment i efectivitat a les obligacions de transparència establertes per la Llei, i en les seues electròniques o llocs web corresponents. El Portal de la Transparència ha d'incloure el Registre de grups d'interès, regulat pel títol IV, i els

canals de participació i els procediments participatius en tràmit.

5. El Portal de la Transparència és organitzat i gestionat per l'Administració de la Generalitat, i també integra la informació de les administracions locals i de les administracions i entitats incloses en l'article 3.1.a, b, c, d i e. Les administracions locals i la resta d'administracions i entitats poden crear llurs propis portals de transparència, l'accés al contingut dels quals s'ha de facilitar des del Portal de la Transparència de la Generalitat, d'una manera interconnectada i que faciliti la integració. Tots els portals han de disposar d'un cercador que permeti un accés ràpid, fàcil i comprensible a la informació i que incorpori mecanismes d'alerta sobre les dades que s'han actualitzat.

6. El Portal de la Transparència i els portals que eventualment es creïn d'acord amb el que estableix l'apartat 5 s'han de configurar com una plataforma electrònica de publicitat activa a internet, han d'ésser fàcilment identificables i han de contenir l'enllaç de les seues electròniques de les administracions públiques o entitats corresponents. També han de complir les recomanacions de la Iniciativa d'Accessibilitat Web per a facilitar-hi l'accés a les persones amb discapacitat.

7. Els subjectes a què fa referència l'article 3.1.d i e han de complir llurs obligacions de transparència en els termes que estableix l'article 3.2.

ARTICLE 6. OBLIGACIONS DE TRANSPARÈNCIA

1. Per a fer efectiu el principi de transparència, els subjectes obligats han d'adoptar les actuacions següents:

a) Difondre la informació pública d'interès general d'una manera veraç i objectiva, perquè les persones puguin conèixer l'actuació i el funcionament de l'Administració pública i exercir el control d'aquesta actuació.

b) Garantir que la informació a què fa referència la lletra a es difon de manera constant i s'actualitza permanentment, amb la indicació expressa de la data en què s'ha actualitzat per darrera vegada i, si és possible, de la data en què s'ha de tornar a actualitzar.

c) Organitzar la informació de manera que sigui fàcilment accessible i comprensible per a les persones i que en faciliti una consulta àgil i ràpida per mitjà d'instruments de cerca dotats de les característiques tècniques que ho garanteixin.

d) Ordenar temàticament la informació perquè sigui fàcil i intuïtiva de localitzar. Aquesta ordenació s'ha de fer, com a mínim, amb criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental comparatiu –si se'n disposa– i incorporant-hi índexs o guies de consulta.

e) Facilitar la consulta de la informació amb l'ús de mitjans informàtics en formats fàcilment comprensibles i que permetin la interoperabilitat i la reutilització.

2. Les obligacions de transparència establertes per aquesta llei són mínimes i generals, i s'entenen sens perjudici de les que puguin establir d'una manera més detallada i específica la legislació aplicable.

3. Els subjectes obligats han d'establir procediments basats en indicadors objectius per a avaluar el compliment de les obligacions de transparència. En els procediments d'avaluació s'ha de garantir la participació d'experts independents i dels ciutadans.

ARTICLE 7. LÍMITS A LES OBLIGACIONS DE TRANSPARÈNCIA

1. Els límits aplicables a les obligacions de transparència són els mateixos que el títol III estableix per al dret d'accés a la informació pública, especialment els relatius a la protecció de dades de caràcter personal.

2. El principi de transparència s'ha d'interpretar i aplicar en tots els casos de manera preferent. Qualsevol limitació en l'aplicació del principi de transparència s'ha de fonamentar en un límit o una excepció expressament establerts per una norma amb rang de llei.

CAPÍTOL II. PUBLICITAT ACTIVA

ARTICLE 8. INFORMACIÓ SUBJECTA AL RÈGIM DE TRANSPARÈNCIA

1. L'Administració pública, en aplicació del principi de transparència, ha de fer pública la informació relativa a:

- a) L'organització institucional i l'estructura administrativa.
- b) La gestió econòmica, comptable, pressupostària i patrimonial.
- c) Les decisions i les actuacions amb una rellevància jurídica especial.
- d) La plantilla, la relació de llocs de treball i el règim retributiu.
- e) Els procediments administratius relacionats amb l'exercici de les seves competències.
- f) Els contractes i els convenis.
- g) Les convocatòries i l'atorgament de les subvencions i els ajuts públics.
- h) Els informes i els estudis.
- i) Els plans, els programes i les memòries generals.
- j) La informació estadística.
- k) La informació geogràfica.
- l) Les matèries i les actuacions la publicitat de les quals s'estableixi per norma.
- m) Qualsevol matèria d'interès públic, i les informacions que siguin demanades amb més freqüència per via de l'exercici del dret d'accés a la informació pública.

2. La informació pública relativa a les matèries a què fa referència l'apartat 1 ha de comprendre totes les dades i els documents amb l'abast i la precisió que determinen els articles 9 a 15. La informació ha d'ésser congruent amb la finalitat de coneixement prevista en cada cas i ha d'ésser adequada i completa pel que fa al contingut informatiu que determina la Llei.

ARTICLE 9. TRANSPARÈNCIA EN L'ORGANITZACIÓ INSTITUCIONAL I L'ESTRUCTURA ADMINISTRATIVA

1. La informació relativa a l'organització institucional i l'estructura administrativa que l'Administració ha de fer pública en aplicació del principi de transparència ha d'incloure:

- a) La descripció de l'organització de l'Administració i dels organismes i ens públics vinculats o dependents, i també de les societats, les fundacions públiques i els consorcis dels quals forma part l'Administració, amb la inclusió d'un organigrama actualitzat.
- b) L'estructura organitzativa interna de l'Administració i dels organismes i entitats a què fa referència la lletra a, amb la identificació dels responsables dels diversos òrgans i llur perfil i trajectòria professionals.
- c) Les funcions que tenen atribuïdes l'Administració i els organismes i entitats a què fa referència la lletra a, amb indicació de l'ens, l'entitat o l'òrgan que les exerceix en cada cas.
- d) La relació de llocs de treball del personal funcional, laboral i eventual, i la plantilla i la relació de contractes temporals i d'interinatges no vinculats a cap lloc de treball de la dita relació de llocs.
- e) Les convocatòries i els resultats dels processos selectius de provisió i promoció del personal.
- f) La relació d'alts càrrecs.
- g) Les llistes que eventualment es creïn per a accedir als processos de formació i promoció.
- h) La relació dels llocs ocupats per personal adscrit pels adjudicataris de contractes signats amb l'Administració que, en virtut del contracte, dugui a terme una activitat, un servei o una obra amb caràcter permanent en una dependència o un establiment públic, i també el règim de dedicació i el règim retributiu d'aquest personal i les tasques que duu a terme.
- i) Els convenis, els acords i els pactes de naturalesa funcional, laboral i sindical.
- j) El catàleg dels serveis prestats, les cartes de serveis existents i la informació sobre els resultats de les avaluacions de qualitat i de la incidència social de les polítiques públiques.
- k) Els acords relatius a la creació, la participació i el funcionament dels ens públics, les societats i fundacions públiques, els consorcis i altres entitats vinculades a l'Administració pública.

l) La informació relativa als canals de participació i els procediments participatius en tràmit, d'acord amb el que estableixen aquesta llei i la Llei de consultes populars no referendàries i d'altres formes de participació ciutadana, per tal de fer-ne difusió i facilitar la participació ciutadana.

m) Les resolucions dictades per l'òrgan competent, en aplicació de la normativa sobre el règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs, amb la forma i les condicions que es determinin per reglament.

2. La informació organitzativa ha d'incloure el nombre d'alliberats sindicals que hi ha en l'àmbit de l'Administració i els ens que en depenen, amb la indicació dels sindicats corresponents, els costos que els alliberaments generen a l'Administració i el nombre d'hores sindicals utilitzades.

ARTICLE 10. TRANSPARÈNCIA EN LES DECISIONS I ACTUACIONS DE RELLEVÀNCIA JURÍDICA

1. La informació relativa a les decisions i actuacions amb rellevància jurídica que l'Administració ha de fer pública en aplicació del principi de transparència ha d'incloure:

a) Les normes aprovades per l'Administració pública –de les quals hi ha d'haver disponibles les versions en el format originari i, en el cas de les normes que hagin estat modificades, les versions consolidades– i les dades relatives a l'avaluació de l'aplicació de les normes.

b) Les directives, les instruccions, les circulars i les respostes anonimitzades a consultes plantejades que tinguin una incidència especial sobre la interpretació i l'aplicació de les normes.

c) Els procediments normatius en curs d'elaboració, amb la indicació de l'estat de tramitació en què es troben.

d) Les memòries i els documents justificatius de la tramitació dels projectes o avantprojectes normatius, els diversos textos de les disposicions i la relació i valoració dels documents originats pels procediments d'informació pública i participació ciutadana i per la intervenció dels grups d'interès, si escau.

e) El catàleg actualitzat de tots els procediments administratius, amb la indicació dels que estan disponibles en format electrònic, el sentit del silenci administratiu i els recursos que es poden interposar amb relació a les resolucions que hi posen fi.

f) Els actes administratius, les declaracions responsables i les comunicacions prèvies que puguin tenir incidència sobre el domini públic o la gestió dels serveis públics, i aquells altres en què ho aconsellin raons d'interès públic especial.

g) Els actes que hagin estat objecte d'un procediment de revisió en via administrativa.

h) Les resolucions administratives i judicials que puguin tenir rellevància pública i les resolucions judicials definitives que afectin les persones obligades al compliment d'aquesta llei, per raó de l'exercici de les funcions i responsabilitats que els atribueix.

i) Els dictàmens de la Comissió Jurídica Assessora i dels altres òrgans consultius.

2. En el cas de les lletres *c* i *d* de l'apartat 1, la informació també ha d'incloure els documents que, d'acord amb la normativa aplicable, han d'ésser sotmesos a un període d'informació pública durant la tramitació, i també el contingut íntegre dels textos dels avantprojectes de llei i dels projectes de reglament.

3. En el cas de les lletres *f*, *g*, *h*, i *i* de l'apartat 1, la informació no ha d'incloure dades o referències personals.

ARTICLE 11. TRANSPARÈNCIA EN LA GESTIÓ ECONÒMICA, COMPTABLE, PRESSUPOSTÀRIA I PATRIMONIAL

1. La informació relativa a la gestió econòmica i pressupostària que l'Administració ha de fer pública en aplicació del principi de transparència ha d'incloure:

a) El pressupost, amb la descripció de les partides pressupostàries anuals i les dades de llur execució –de manera que se'n pugui conèixer el grau d'execució amb caràcter trimestral– i de llur liquidació, i el compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

b) Les retribucions, indemnitzacions i dietes, les activitats i els béns dels membres del Govern, dels alts càrrecs de l'Administració pública i del personal directiu dels ens públics, les societats, les fundacions i els consorcis, i les indemnitzacions que han de percebre en deixar d'exercir el càrrec.

c) Els comptes anuals complets preceptius i els informes d'auditoria de comptes i de fiscalització dels òrgans de control extern que els hagin emès.

d) Les resolucions dictades per l'òrgan competent per a instruir i resoldre els expedients relatius a les declaracions d'activitats, patrimonials i d'interessos dels alts càrrecs i a la inscripció en els registres corresponents, en aplicació de la normativa sobre incompatibilitats dels alts càrrecs.

e) La informació general sobre les retribucions, indemnitzacions i dietes percebudes pels empleats públics, agrupada en funció dels nivells i els cossos.

f) El cost de les campanyes de publicitat institucional, desglossant els diferents conceptes de la campanya i l'import contractat a cada mitjà de comunicació.

2. La informació relativa a la gestió patrimonial ha d'incloure:

a) La informació sobre les dades més rellevants de l'inventari general del patrimoni pel que fa als béns im-

mobles de domini públic i patrimonials i als béns mobles amb un valor especial.

b) La informació econòmica relativa a la gestió del patrimoni.

ARTICLE 12. TRANSPARÈNCIA EN MATÈRIA DE PLANIFICACIÓ I PROGRAMACIÓ

1. L'Administració ha de fer públics, en aplicació del principi de transparència, els plans i els programes anuals i pluriennals, de caràcter general o sectorial, que estableixen les directrius estratègiques de les polítiques públiques. Així mateix, s'han de publicar les auditories internes i externes d'avaluació de la qualitat dels serveis públics.

2. La informació a què fa referència l'apartat 1 ha d'incloure, com a mínim, les actuacions que s'han de dur a terme, els mitjans que s'han d'utilitzar per a executar els plans i els programes, els terminis de compliment, la memòria econòmica i els estudis i informes tècnics justificatius.

3. La informació pública a què fa referència l'apartat 1 ha d'incloure els criteris i la metodologia per a avaluar el compliment dels plans i els programes i el resultat de l'avaluació, una vegada executats.

4. L'Administració ha de fer públics el pla territorial general, els plans territorials parcials, els plans directors territorials, els plans territorials sectorials, els plans directors urbanístics, els plans d'ordenació urbanística municipal, el pla d'espais d'interès natural i els altres plans i programes que s'hagin d'elaborar en compliment d'una norma amb rang de llei i els plans que s'han de publicar amb caràcter obligatori.

5. L'Administració ha de fer públiques les modificacions dels plans i programes i la informació econòmica, geogràfica i urbanística, d'elaboració pròpia o externa, que hagi utilitzat per a elaborar-los i per a avaluar-ne l'execució.

CAPÍTOL III. TRANSPARÈNCIA EN LA GESTIÓ ADMINISTRATIVA

ARTICLE 13. TRANSPARÈNCIA EN LA CONTRACTACIÓ PÚBLICA

1. La transparència en l'àmbit dels contractes subscrits pels subjectes obligats és aplicable a tots els contractes, inclosos els patrimonials i els menors. La informació pública relativa als contractes ha d'incloure:

a) La informació sobre les entitats i els òrgans de contractació, amb la indicació de la denominació exacta, el telèfon i les adreces postals i electròniques.

b) La informació sobre les licitacions en tràmit, que ha de comprendre com a mínim el tipus de contracte, el

seu objecte, el contingut econòmic, els plecs de clàusules administratives i les condicions d'execució.

c) La informació sobre els contractes programats.

d) Els contractes subscrits, amb la indicació de l'objecte, l'import de la licitació i d'adjudicació, el procediment utilitzat per a contractar i la identitat de l'adjudicatari, la durada, el nombre de licitadors, els criteris d'adjudicació, el quadre comparatiu d'ofertes i les puntuacions respectives, i també els acords i informes tècnics del procés de contractació. Aquesta informació ha d'estar actualitzada i fer referència, com a mínim, als darrers cinc anys.

e) Les modificacions contractuals, les pròrrogues dels contractes, les licitacions anul·lades i les resolucions anticipades.

f) Les dades del registre públic de contractes i del registre oficial de licitadors i empreses classificades.

g) Els acords i criteris interpretatius dels òrgans consultius de contractació.

h) Una relació anonimitzada de les preguntes i respostes més freqüents en les consultes en matèria de contractació.

i) Les resolucions dels recursos especials, de les qüestions de nul·litat i de les resolucions judicials definitives en matèria de contractació, i també els actes de desistiment, renúncia i resolució de contractes.

2. La informació en matèria de contractació pública ha de constar en un espai diferenciat del Portal de la Transparència, configurat com una plataforma electrònica de publicitat específica en aquest àmbit.

3. L'Administració pública ha de donar publicitat d'una manera constant i actualitzada a les dades estadístiques sobre els percentatges i el volum pressupostari dels contractes adjudicats d'acord amb cadascun dels procediments establerts per la legislació de contractes del sector públic. També ha de donar publicitat al volum pressupostari contractat pels diversos adjudicataris en els darrers cinc anys.

4. En els contractes de gestió de serveis públics i de concessió d'obres públiques, s'han de fer públiques les dades següents per a facilitar-ne el coneixement als usuaris:

a) Les condicions i obligacions assumides pels gestors amb relació a la qualitat, l'accés al servei i els requisits de prestació del servei.

b) Els drets i els deures dels usuaris.

c) Les facultats d'inspecció, control i sanció que pot exercir l'Administració amb relació a la prestació del servei.

d) El procediment per a formular queixes o reclamacions.

ARTICLE 14. TRANSPARÈNCIA EN ELS CONVENIS DE COL·LABORACIÓ

1. La transparència en l'àmbit dels convenis de col·laboració és aplicable a tots els convenis i encàrrecs de gestió subscrits entre els subjectes obligats i les persones privades i públiques.

2. La informació pública relativa als convenis de col·laboració ha d'incloure, com a mínim:

a) La relació dels convenis vigents, amb la indicació de la data, les parts que els signen, l'objecte, els drets i les obligacions de qualsevol mena que generin i el període de vigència.

b) Les eventuais modificacions de qualsevol dels paràmetres a què fa referència la lletra *a*, i la data i la forma en què s'hagin produït.

c) La informació relativa al compliment i l'execució dels convenis.

3. Les obligacions de publicitat establertes per aquest article s'han de fer efectives per mitjà del Registre de convenis de col·laboració i cooperació de la Generalitat, que s'ha d'integrar en el Portal de la Transparència.

ARTICLE 15. TRANSPARÈNCIA EN L'ACTIVITAT SUBVENCIONAL

1. La informació relativa a les subvencions i els ajuts públics que els subjectes obligats han de fer pública en aplicació del principi de transparència ha d'incloure:

a) Una relació actualitzada de les subvencions i altres ajuts que els subjectes obligats tinguin previst de convocar durant l'exercici pressupostari, amb la indicació de l'objecte o finalitat i la descripció de les condicions per a ésser-ne beneficiari.

b) Els objectius, a efectes d'utilitat pública o social, que pretén assolir la subvenció o l'ajut i els efectes que la mesura de foment pot produir en el mercat, si escau.

c) Les subvencions i els ajuts públics atorgats, amb la indicació de l'import, l'objecte i els beneficiaris. Aquesta informació ha d'incloure les subvencions i els ajuts, ha d'estar actualitzada i ha de fer referència als darrers cinc anys. També ha d'incloure les subvencions i els ajuts atorgats sense publicitat i concurrència si aquests requisits s'han exceptuat, en els casos establerts legalment. En el cas de subvencions i ajuts públics atorgats per motius de vulnerabilitat social, s'ha de preservar la identitat dels beneficiaris.

d) La informació relativa al control financer de les subvencions i els ajuts públics atorgats.

e) La justificació o retiment de comptes per part dels beneficiaris de la subvenció o ajut atorgats.

2. Les bases reguladores de la concessió de subvencions i ajuts públics que es puguin atorgar per un import superior a 10.000 euros han d'incloure l'obligació

dels beneficiaris, si són persones jurídiques, de comunicar als subjectes obligats la informació relativa a les retribucions de llurs òrgans de direcció o administració, a l'efecte de fer-les públiques. En els supòsits legals en què no s'apliqui un procés de concurrència per a atorgar les subvencions o els ajuts, aquesta obligació l'ha d'incloure l'acte o el conveni corresponent.

CAPÍTOL IV. REUTILITZACIÓ DE LA INFORMACIÓ PÚBLICA

ARTICLE 16. REUTILITZACIÓ DE LA INFORMACIÓ

1. Els subjectes obligats han de facilitar a les persones l'accés a la informació pública en format reutilitzable, per tal de millorar la transparència, generar valor a la societat i promoure la interoperabilitat entre les administracions, dins els límits establerts per la normativa sobre reutilització de la informació del sector públic.

2. La informació pública pot ésser reutilitzada amb qualsevol objectiu lícit, especialment la reproducció i divulgació per qualsevol mitjà de les dades objecte d'informació pública i la creació de productes o serveis d'informació amb valor afegit basats en aquestes dades.

ARTICLE 17. CONDICIONS I MODALITATS PER A REUTILITZAR LA INFORMACIÓ

1. La reutilització de la informació pública és lliure i no està subjecta a restriccions, llevat dels supòsits en què, per via reglamentària, se sotmeti a l'obtenció d'una llicència de reconeixement de *creative commons*, per raó de la tutela d'altres drets o béns jurídics, o a la sol·licitud prèvia de l'interessat.

2. El Portal de la Transparència ha d'especificar el tipus de reutilització aplicable a la informació que conté, i també ha d'incloure un avís legal sobre les condicions de la reutilització.

3. S'ha de garantir que en el procés de reutilització no s'altera el contingut de la informació reutilitzada ni se'n desnaturalitza el sentit, i també cal citar la font de les dades i indicar la data de la darrera actualització.

TÍTOL III. DE LA INFORMACIÓ PÚBLICA

CAPÍTOL I. ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

ARTICLE 18. DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

1. Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

2. L'exercici d'aquest dret no és condicionat a la concurrència d'un interès personal, no resta subjecte a motivació i no requereix la invocació de cap norma.

3. El dret d'accés a la informació pública es pot exercir a partir dels setze anys.

ARTICLE 19. INFORMACIÓ PÚBLICA

1. El dret d'accés a la informació pública inclou qualsevol forma o suport en què aquesta informació hagi estat elaborada o en què es conservi.

2. Les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives necessàries per a garantir el compliment del dret d'accés a la informació pública, d'acord amb el que estableix aquest títol.

3. Les administracions públiques, amb la mateixa finalitat a què fa referència l'apartat 2, han d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperativitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat.

CAPÍTOL II. LÍMITS I ACCÉS PARCIAL A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

ARTICLE 20. PRINCIPIS GENERALS

1. El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis.

2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia.

3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació.

4. Els límits al dret d'accés a la informació pública s'han d'aplicar d'acord amb els principis d'igualtat i d'interdicció de l'arbitrarietat.

5. El dret d'accés a la informació pública es garanteix d'acord amb el que estableix aquesta llei, i específicament per mitjà dels instruments que estableix el capítol IV d'aquest títol.

ARTICLE 21. LÍMITS AL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

1. El dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a:

a) La seguretat pública.

b) La investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries.

c) El secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració pública, si el secret o la confidencialitat són establerts per una norma amb rang de llei.

d) El principi d'igualtat de les parts en els processos judicials o la tutela judicial efectiva.

e) Els drets dels menors d'edat.

f) La intimitat i els altres drets privats legítims.

g) El secret professional i els drets de propietat intel·lectual i industrial.

2. El dret d'accés a la informació pública també pot ésser denegat o restringit si la informació té la condició de protegida i així ho estableix expressament una norma amb rang de llei.

3. Té la condició de protegida, en tots els casos, la informació relativa als menors d'edat el coneixement o la divulgació de la qual pot condicionar el lliure desenvolupament de llur personalitat en el futur. L'accés a la informació pot ésser denegada en aquest supòsit, llevat que se'n pugui garantir el caràcter anònim, i sens perjudici del que estableixen els articles següents.

ARTICLE 22. PROPORCIONALITAT I TEMPORALITAT

1. Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació.

ARTICLE 23. DADES PERSONALS ESPECIALMENT PROTEGIDES

Les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud.

ARTICLE 24. PROTECCIÓ DE DADES PERSONALS

1. S'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'or-

ganització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits.

2. Si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. Per a dur a terme aquesta ponderació s'ha de tenir en compte, entre altres, les circumstàncies següents:

- a) El temps transcorregut.
- b) La finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s'ofereixin.
- c) El fet que es tracti de dades relatives a menors d'edat.
- d) El fet que pugui afectar la seguretat de les persones.

3. Les sol·licituds d'accés a la informació pública que es refereixin només a dades personals del sol·licitant s'han de resoldre d'acord amb la regulació del dret d'accés que estableix la legislació de protecció de dades de caràcter personal.

ARTICLE 25. ACCÉS PARCIAL A LA INFORMACIÓ I A LA DOCUMENTACIÓ PÚBLIQUES

1. Si és aplicable algun dels límits d'accés a la informació pública establerts pels articles anteriors, la denegació d'accés només afecta la part corresponent de la documentació, i s'ha d'autoritzar l'accés restringit a la resta de les dades.

2. Si la restricció d'accés o l'ocultació parcial de dades dificulta la comprensió de la informació, l'interessat pot sol·licitar audiència a l'Administració per a aclarir-ne la interpretació. L'Administració pot aportar els aclariments contextuals necessaris sempre que no revelin la informació que ha estat legalment ocultada.

3. En el cas d'accés parcial a la informació pública, l'Administració ha de garantir, pels mitjans més adients, la reserva de la informació afectada per les limitacions legals.

CAPÍTOL III. EXERCICI DEL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

ARTICLE 26. REQUISITS DE LES SOL·LICITUDS D'INFORMACIÓ PÚBLICA

1. Les sol·licituds d'accés a la informació pública es poden fer per qualsevol mitjà que permeti tenir constància de:

- a) La identitat del sol·licitant.

b) La informació precisa a la qual es vol tenir accés, sense necessitat d'indicar cap document ni expedient concrets.

c) La forma o el format en què es prefereix tenir accés a la informació.

d) Una adreça de contacte, preferentment electrònica, que serveixi per a les comunicacions entre el sol·licitant i l'Administració.

2. El sol·licitant pot exposar, amb caràcter potestatiu, els motius que justifiquen l'exercici del dret d'accés a la informació pública. L'absència de motivació en cap cas no pot ésser una causa per a denegar la sol·licitud.

ARTICLE 27. PRESENTACIÓ DE LES SOL·LICITUDS

1. Les sol·licituds d'accés a la informació pública es poden presentar per qualsevol mitjà, inclosos els electrònics, sempre que permetin deixar constància dels requisits a què fa referència l'article 26.

2. Les sol·licituds presentades per mitjans electrònics s'han de poder tramitar amb l'ús de la signatura electrònica, per mitjà d'un formulari electrònic senzill i fàcilment accessible que el Portal de la Transparència ha de posar a disposició dels ciutadans, o per qualsevol altre mitjà que s'estableixi per reglament.

3. Les sol·licituds s'han d'adreçar a l'entitat o l'òrgan administratiu que disposi de la informació. Si la sol·licitud d'informació s'adreça a un òrgan que no la té a la seva disposició o s'adreça genèricament a una administració, és aplicable el que estableix l'article 30.

4. L'Administració ha d'establir sistemes per a integrar la gestió de les sol·licituds d'informació en l'àmbit de la seva organització interna.

5. Una vegada presentada la sol·licitud, s'ha de notificar al sol·licitant la recepció de la sol·licitud indicant el dia de recepció, l'òrgan responsable de resoldre-la, la data màxima per a resoldre i la persona responsable de la tramitació.

ARTICLE 28. SOL·LICITUDS IMPRECISES

1. Si una sol·licitud d'accés a la informació pública s'ha formulat en termes imprecisos o massa genèrics, l'Administració ho ha de comunicar al sol·licitant i demanar-li que concreti la informació a la qual vol tenir accés. Aquest tràmit suspèn el termini per a resoldre.

2. L'Administració ha de prestar assessorament i assistència al sol·licitant perquè pugui concretar la petició a què fa referència l'apartat 1.

3. Si el sol·licitant no compleix el tràmit a què fa referència l'apartat 1 dins el termini establert, que no pot ésser inferior a deu dies, es considera que ha desistit del procediment i s'ha d'arxivar l'expedient, sempre que l'Administració hagi posat a disposició dels ciutadans els instruments adequats per a la cerca de la informació.

4. L'arxivament de l'expedient de sol·licitud d'accés a la informació pública no exclou el dret de presentar una nova sol·licitud que compleixi els requisits establerts per aquesta llei.

ARTICLE 29. INADMISSIÓ DE SOL·LICITUDS

1. Són inadmeses a tràmit les sol·licituds d'accés a la informació pública en els supòsits següents:

a) Si demanen notes, esborranys, resums, opinions o qualsevol document de treball intern sense rellevància o interès públic.

b) Si per a obtenir la informació que demanen cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració. En aquest cas, es pot donar la informació de manera desglossada, amb l'audiència prèvia del sol·licitant.

c) Si la informació que demanen és en fase d'elaboració i s'ha de fer pública, d'acord amb les obligacions de transparència del títol II, dins el termini de tres mesos.

2. Són inadmeses a tràmit les sol·licituds d'informació consistents en consultes jurídiques o peticions d'informes o dictàmens, sens perjudici dels supòsits de consulta o orientació establerts per la legislació general de procediment administratiu i per les lleis sectorials que es demanin d'acord amb la normativa corresponent.

3. La inadmissió de sol·licituds ha d'ésser motivada i comunicada al sol·licitant.

ARTICLE 30. DERIVACIÓ DE LES SOL·LICITUDS

1. En el supòsit que la sol·licitud d'accés a la informació es dirigeixi a una entitat o òrgan administratiu que no disposi de la informació, aquest ha de derivar-la a l'entitat o l'òrgan que en disposi, si el coneix, o a l'oficina responsable de la informació pública que correspongui, en un termini de quinze dies naturals, i comunicar al sol·licitant a quin òrgan s'ha derivat la sol·licitud i les dades per contactar-hi.

2. Si l'entitat o l'òrgan administratiu competent pertany o depèn d'una administració diferent a la que s'ha adreçat la sol·licitud, se n'ha d'informar el sol·licitant, per via electrònica si és possible, i indicar-li quina és l'Administració a la qual s'ha derivat la sol·licitud perquè pugui exercir el dret d'accés a la informació pública.

ARTICLE 31. AFECTACIÓ DE DRETS O INTERESSOS DE TERCERS

1. Si la sol·licitud d'informació pública pot afectar drets o interessos de tercers, d'acord amb el que estableix aquesta llei, en el cas que els possibles afectats estiguin identificats o siguin fàcilment identificables se'ls ha de donar trasllat de la sol·licitud, i tenen un termini de deu dies per a presentar alegacions si aquestes poden resultar determinants del sentit de la resolució.

2. El tràmit d'alegacions a què fa referència l'apartat 1 suspèn el termini per a resoldre.

3. El trasllat de la sol·licitud ha d'indicar els motius de la sol·licitud, si s'han expressat, però no és obligatori revelar la identitat del sol·licitant.

4. S'ha d'informar el sol·licitant del trasllat de la sol·licitud a tercers i de la suspensió del termini per a dictar resolució fins que s'hagin rebut les alegacions o hagi transcorregut el termini per a presentar-les.

ARTICLE 32. COMPETÈNCIA PER A RESOLDRE

La competència per a resoldre les sol·licituds d'accés a la informació pública correspon:

a) En el cas de les sol·licituds adreçades a l'Administració de la Generalitat, als òrgans superiors jeràrquics dels serveis o les unitats que disposen de la informació, d'acord amb el que estableixen les normes reguladores de l'organització administrativa.

b) En el cas de les sol·licituds adreçades a l'Administració local, als òrgans que determinen les normes organitzatives pròpies i, si no n'hi ha, a l'alcalde o el president, o l'òrgan en què aquests deleguin.

c) En el cas de les sol·licituds adreçades a organismes autònoms, entitats de dret públic, societats i fundacions públiques, consorcis i universitats públiques, al seu òrgan de direcció i de govern.

d) En el cas de les sol·licituds adreçades a altres institucions i organismes a què fa referència l'article 3.1, als seus òrgans de representació o direcció.

ARTICLE 33. TERMINI PER A RESOLDRE

1. Les sol·licituds d'accés a la informació pública s'han de resoldre en el termini d'un mes, a comptar del dia següent a la recepció de la sol·licitud.

2. El termini a què fa referència l'apartat 1 es pot prorrogar, si ho justifiquen el volum o la complexitat de la informació requerida, fins a un termini igual a la meitat de l'inicial. La pròrroga i les causes que la motiven han d'ésser comunicades a l'interessat.

3. En el termini a què fa referència aquest article s'ha de resoldre la sol·licitud i notificar la resolució a l'interessat.

4. El termini a què fa referència aquest article només pot restar en suspens en els casos establerts expressament per aquesta llei i per la legislació general sobre règim jurídic i procediment administratiu.

ARTICLE 34. RESOLUCIÓ

1. La resolució s'ha de formalitzar per escrit i s'ha de notificar al sol·licitant i, si escau, als tercers afectats que hagin comparegut en l'expedient. Si la sol·licitud d'informació s'ha fet per via electrònica, la notificació de la resolució també es pot fer per mitjans electrònics.

2. La resolució ha d'ésser estimatòria de la sol·licitud, llevat que sigui aplicable algun dels límits establerts per aquesta llei. En aquest darrer cas, ha d'estimar parcialment la sol·licitud, si és possible, o desestimar-la íntegrament.

3. Si la resolució és estimatòria de la sol·licitud i hi ha hagut oposició de tercers, l'accés a la informació només es pot fer efectiu una vegada ha transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acte administratiu.

4. Han d'ésser motivades les resolucions següents:

- a) Les que desestimen totalment o parcialment la sol·licitud.
- b) Les que estimen la sol·licitud malgrat l'oposició de tercers.
- c) Les que estableixen com a forma d'accés a la informació un format diferent al demanat.

5. Excepcionalment no és obligatori que les resolucions siguin motivades si la mera indicació de l'existència o no de les dades pot comportar incórrer en alguna de les limitacions del dret d'accés a la informació pública. En aquest cas, la resolució ha de fer constar aquesta circumstància.

6. Si l'accés a la informació pública és denegat com a conseqüència de l'aplicació dels límits derivats de la protecció dels drets de propietat intel·lectual o industrial, la motivació de la resolució ha d'incloure la referència a la persona titular d'aquests drets, si és coneguda.

7. La notificació de la resolució ha d'indicar les vies específiques de recurs i reclamació establertes per aquesta llei.

8. Si s'estima la sol·licitud i no s'ha produït oposició de tercers, la resolució pot ésser substituïda per una comunicació per la qual s'indica a l'interessat que pot accedir a la informació, o bé se li poden facilitar les dades directament.

ARTICLE 35. SILENCI ADMINISTRATIU

1. Si l'Administració no resol i notifica dins el termini establert, la sol·licitud s'entén estimada, llevat que una norma amb rang de llei estableixi expressament un efecte desestimadori, total o parcial, amb relació a una determinada informació.

2. No es pot adquirir per silenci administratiu el dret d'accés si concorre algun dels límits establerts per aquesta o altres lleis per a tenir accés a la informació pública.

3. En el cas de silenci administratiu estimatori, l'Administració està obligada a facilitar l'accés a la infor-

mació pública en el termini establert per l'article 36, a comptar del moment en què el sol·licitant ho demana.

4. La denegació d'accés a la informació havent-se produït silenci administratiu estimatori pot donar lloc a l'exigència de responsabilitat, d'acord amb el que estableix el títol VII.

ARTICLE 36. ACCÉS A LA INFORMACIÓ

1. Si una sol·licitud és estimada totalment o parcialment, l'òrgan competent ha de subministrar la informació a l'interessat, en el format en què l'hagi demanada, en el termini de trenta dies.

2. L'Administració pot subministrar la informació en un format diferent del sol·licitat en els casos següents:

- a) Si hi ha una alternativa més econòmica, sempre que no dificulti al sol·licitant l'accés a les dades.
- b) Si la informació ja ha estat difosa o publicada provisionalment en un altre format i s'hi pot accedir fàcilment. En aquest cas, s'ha d'indicar al sol·licitant la font d'informació.
- c) Si es considera raonable utilitzar un format diferent del demanat, sempre que es justifiqui.
- d) Si el format en què s'ha demanat la informació pot comportar la pèrdua del suport que la conté o el pot danyar.
- e) Si tècnicament no és possible fer una còpia en el format en què s'ha demanat la informació.
- f) Si el format en què s'ha demanat la informació pot afectar els drets de propietat intel·lectual.

3. Les resolucions estimatòries han d'incloure la consideració que la informació pot ésser subministrada en un format diferent del demanat, d'acord amb el que estableix l'apartat 2, i indicar els formats alternatius possibles.

ARTICLE 37. GRATUÏTAT I CONTRAPRESTACIONS

1. L'accés a la informació pública és gratuït si les dades són consultades en el lloc on es troben dipositades, o bé si existeixen en format electrònic, cas en el qual han d'ésser lliurades per correu electrònic.

2. L'expedició de còpies i la transposició a formats diferents de l'original poden restar subjectes a una contraprestació econòmica, la qual no pot excedir el cost de l'operació.

CAPÍTOL IV. GARANTIES DEL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

ARTICLE 38. RECURS ADMINISTRATIU

Les resolucions expressives o presumptes dictades d'acord amb el que disposa aquest títol poden ésser objecte de

recurs potestatiu de reposició davant l'òrgan que les ha dictades.

ARTICLE 39. COMISSIÓ DE GARANTIA DEL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

1. Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol.

2. La Comissió ha de complir les seves funcions amb plena independència orgànica i funcional, sense submissió a instruccions jeràrquiques de cap mena.

3. La Comissió ha d'exercir les seves funcions per mitjà d'actes i acords de caràcter tecnicojurídic, que en cap cas no poden ésser motivats per criteris d'oportunitat o de conveniència.

ARTICLE 40. COMPOSICIÓ I DESIGNACIÓ

1. La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública és integrada per un mínim de tres membres i un màxim de cinc, designats per majoria de tres cinquenes parts dels diputats del Parlament de Catalunya, entre persones que acreditin que compleixen els requisits establerts per aquest article.

2. A l'efecte del que estableix l'apartat 1, abans d'ésser designats els candidats han de comparèixer davant la comissió parlamentària corresponent per tal que aquesta els avalui amb relació a les condicions requerides per al càrrec.

3. Els membres de la Comissió han d'ésser juristes especialistes en dret públic i tècnics en matèria d'arxius o gestió documental, elegits entre experts de competència i prestigi reconeguts i amb més de deu anys d'experiència professional.

4. Els membres de la Comissió han d'exercir el càrrec en règim de dedicació exclusiva i els són aplicables les normes sobre incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques. Llurs retribucions s'han de fixar anualment en la Llei de pressupostos de Catalunya.

ARTICLE 41. ORGANITZACIÓ I FUNCIONAMENT

1. La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública ha d'ésser adscrita al departament de la Generalitat que el Govern determini per decret. El Govern ha de dotar la Comissió dels mitjans personals i materials necessaris per a l'exercici de les seves funcions, sempre respectant-ne la independència orgànica i funcional.

2. L'organització i el funcionament de la Comissió han d'ésser establerts per reglament. El Govern ha de tra-

metre el projecte al Parlament abans d'aprovar-lo per decret, d'acord amb el que estableix l'article 149 del Reglament del Parlament. El Parlament s'ha de pronunciar sobre la proposta presentada pel Govern i, si escau, pot formular recomanacions amb relació al text. Les recomanacions relatives a la garantia de la independència orgànica i funcional de la Comissió són vinculants per al Govern.

ARTICLE 42. PROCEDIMENT DE RECLAMACIÓ

1. Les reclamacions a què fa referència l'article 39.1 s'han d'interposar en el termini d'un mes a comptar de la notificació de la resolució, del moment en què ha finit el termini per a resoldre en el supòsit de l'article 35.2 o, si escau, de la desestimació del recurs de reposició.

2. Les reclamacions es poden tramitar per mitjà d'un procediment de mediació o d'un procediment ordinari amb resolució.

3. En el cas de reclamacions en què la denegació de l'accés a la informació pública s'ha produït per motius derivats de drets de tercers, s'ha de donar trasllat de la reclamació corresponent als tercers perquè puguin participar en el procediment.

4. La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública ha d'informar les parts afectades sobre el procediment de mediació. L'Administració no pot oposar-se a l'aplicació d'aquest procediment si les altres parts l'accepten. El procediment de mediació suspèn el termini per a resoldre.

5. L'acord fruit de la mediació ha d'ésser aprovat pel reclamant, per l'Administració afectada i, si escau, pels tercers que hagin comparegut en el procediment. Aquest acord posa fi al procediment i en cap cas no pot ésser contrari a l'ordenament jurídic.

6. Si no s'accepta la mediació o no s'assoleix un acord en el termini d'un mes des que s'ha acceptat, la reclamació s'ha de tramitar per mitjà d'un procediment amb resolució de la Comissió, d'acord amb les normes reguladores dels recursos administratius.

7. La Comissió, d'ofici o a instància de part, pot demanar els informes o les dades que consideri necessaris per a facilitar el procediment de mediació o per a fonamentar la resolució.

8. Si la denegació s'ha fonamentat en la protecció de dades personals, la Comissió n'ha de demanar informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, el qual ha d'ésser emès en el termini de quinze dies.

9. Si en el termini de dos mesos des de la presentació de la reclamació no s'ha dictat i notificat la resolució, aquesta es pot entendre desestimada. Aquest termini pot ésser ampliat per la Comissió fins a un màxim de quinze dies més, en el cas que s'hagi fet ús del que estableixen els apartats 7 i 8, la qual cosa ha d'ésser noti-

ficada a totes les parts abans que conclogui el termini per a resoldre.

10. Les resolucions de la Comissió posen fi a la via administrativa i es poden impugnar davant la jurisdicció contenciosa administrativa.

ARTICLE 43. EXECUCIÓ DELS ACORDS DE MEDIACIÓ I DE LES RESOLUCIONS

1. Si s'assoleix un acord en el procediment de mediació, aquest ha d'establir el termini de compliment i, si escau, les condicions en què s'ha de fer efectiu l'accés a la informació pública.

2. Si l'Administració no compleix l'acord a què fa referència l'apartat 1 en el termini establert, l'interessat ho pot comunicar a la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública perquè aquesta en requereixi el compliment.

3. La desatenció del requeriment a què fa referència l'apartat 2 pot donar lloc a l'exigència de responsabilitat, d'acord amb el que estableix el títol VII.

4. Les disposicions establertes pels apartats anteriors també són aplicables a les resolucions dictades per la Comissió que reconeguin el dret d'accés a la informació pública.

5. L'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió.

ARTICLE 44. PUBLICITAT DE LES RESOLUCIONS I MEMÒRIA DE LA COMISSIÓ

1. Les resolucions de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals, i han d'assenyalar les resolucions que estableixen criteris generals per a la resolució de futures sol·licituds.

2. La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública ha d'elaborar una memòria anual de les seves activitats, que ha d'ésser presentada al Parlament i a l'organisme avaluador a què fa referència el títol VIII.

TÍTOL IV. DEL REGISTRE DE GRUPS D'INTERÈS

ARTICLE 45. CREACIÓ DEL REGISTRE

1. L'Administració de la Generalitat, els ens locals i els organismes públics a què fa referència l'article 3.1.b i c han de crear el Registre de grups d'interès.

2. El Registre té com a finalitat la inscripció i el control de les persones i les organitzacions que treballen per compte propi i participen en l'elaboració i l'aplica-

ció de les polítiques públiques en defensa d'interessos de terceres persones o organitzacions.

3. És responsabilitat de cada ens obligat la incorporació en el Registre de les dades que s'hi han d'incloure d'acord amb aquesta llei, sens perjudici que l'Administració de la Generalitat faci la gestió centralitzada del Registre.

ARTICLE 46. PRINCIPIS GENERALS

1. El Registre de grups d'interès ha d'ésser públic, i les dades que contingui han d'estar disponibles per mitjà del règim de transparència establert per aquesta llei.

2. L'establiment i el funcionament del Registre han de respectar els principis de proporcionalitat, igualtat i no-discriminació.

3. La creació del Registre no pot impedir ni restringir l'exercici dels drets que legalment corresponen a les autoritats o als càrrecs públics o als que són inherents al mandat parlamentari o dels càrrecs electes.

ARTICLE 47. PERSONES I ACTIVITATS INCLOSES EN EL REGISTRE

1. S'han d'inscriure en el Registre de grups d'interès:

a) Les persones i les organitzacions que, independentment de llur forma o estatut jurídic, en interès d'altres persones o organitzacions duen a terme activitats susceptibles d'influir en l'elaboració de lleis, normes amb rang de llei o disposicions generals o en l'elaboració i l'aplicació de les polítiques públiques.

b) Les plataformes, xarxes o altres formes d'activitat col·lectiva que, tot i no tenir personalitat jurídica, constitueixen *de facto* una font d'influència organitzada i duen a terme activitats incloses en l'àmbit d'aplicació del Registre.

2. L'àmbit d'aplicació del Registre inclou totes les activitats dutes a terme amb la finalitat d'influir directament o indirectament en els processos d'elaboració o aplicació de les polítiques i la presa de decisions, amb independència del canal o mitjà utilitzat, incloent-hi els contactes amb autoritats i càrrecs públics, diputats, funcionaris i personal al servei de les institucions, i també les contribucions i la participació voluntàries en consultes oficials sobre propostes legislatives, normatives, actes jurídics o altres consultes.

ARTICLE 48. PERSONES I ACTIVITATS EXCLOSES DEL REGISTRE

Resten excloses del Registre de grups d'interès les activitats relatives a la prestació d'assessorament jurídic o professional vinculades directament a defensar els interessos afectats per procediments administratius, les destinades a informar un client sobre una situació jurídica general, les activitats de conciliació o mediació dutes a terme en el marc de la llei, o les activitats

d'assessorament dutes a terme amb finalitats informatives per a l'exercici de drets o iniciatives establerts per l'ordenament jurídic.

ARTICLE 49. CONTINGUT DEL REGISTRE

1. El Registre de grups d'interès ha d'incloure:

a) Una relació, ordenada per categories, de persones i organitzacions que actuen amb la finalitat d'influir en l'elaboració i l'aplicació de les polítiques públiques, i la seu de llur organització.

b) La informació que han de subministrar les persones i organitzacions a què fa referència la lletra *a*, especialment amb relació a les activitats que duen a terme, a llur àmbit d'interès i a llur finançament.

c) Un codi de conducta comú.

d) El sistema de control i fiscalització, que ha d'establir els mecanismes de denúncia aplicables en el cas d'incompliment del que estableix aquesta llei o del codi de conducta a què fa referència la lletra *c*.

2. El Registre ha de donar publicitat de les actuacions dels grups d'interès, especialment de les reunions i audiències tingudes amb autoritats, càrrecs públics, membres electes o diputats, i de les comunicacions, els informes i altres contribucions amb relació a les matèries tractades.

ARTICLE 50. OBLIGACIONS DELS DECLARANTS

1. La inscripció en el Registre de grups d'interès comporta les obligacions següents:

a) Acceptar que la informació proporcionada es faci pública.

b) Garantir que la informació proporcionada és completa, correcta i fidedigna.

c) Complir el codi de conducta.

d) Acceptar l'aplicació del règim de control i fiscalització i les mesures corresponents, en el cas d'incompliment del codi de conducta o del que estableix aquesta llei.

2. Els declarants han d'informar les institucions de les activitats que duen a terme, dels clients, persones o organitzacions per als quals treballen i de les quantitats econòmiques que reben, si escau, i les despeses relacionades amb llur activitat com a grup d'interès.

ARTICLE 51. CONTINGUT MÍNIM DEL CODI DE CONDUCTA

El codi de conducta a què fa referència l'article 49.1.c ha d'incloure, com a mínim:

a) El nom i les dades del declarant que el subscriu.

b) L'entitat o l'organització que representa o per la qual treballa el declarant, i els interessos, objectius o finalitats que persegueixen els seus clients.

c) El compromís del declarant de no obtenir ni tractar d'obtenir la informació o influir en la presa de decisions de manera deshonest.

d) El compromís del declarant de proporcionar informació actualitzada i no enganyosa en el moment de la inscripció en el Registre i de mantenir-la actualitzada posteriorment.

e) El compromís de no incitar, per cap mitjà, autoritats, càrrecs públics, diputats o funcionaris a infringir la llei o les regles de comportament establertes pel codi de conducta.

f) El compromís d'acceptar i complir les mesures adoptades en el cas d'incompliment de les obligacions establertes per aquesta llei o pel codi de conducta.

ARTICLE 52. MESURES APPLICABLES EN CAS D'INCOMPLIMENT

1. L'incompliment de les obligacions establertes per aquesta llei o pel codi de conducta pot donar lloc a la suspensió temporal de la inscripció en el Registre de grups d'interès o, si l'incompliment és greu, a la cancel·lació de la inscripció.

2. La suspensió i la cancel·lació de la inscripció en el Registre comporten la denegació d'accés a les oficines i els serveis de les institucions i els organismes públics de les persones afectades i, si escau, de les organitzacions a les quals pertanyen i la publicació de la sanció en el Registre.

3. Qualsevol persona està legitimada per a presentar una denúncia fonamentada en fets materials, si sospita que les persones o les organitzacions compreses en aquest títol incompleixen les obligacions establertes per la Llei o pel codi de conducta.

4. El procediment de tramitació de les denúncies i d'investigació ha d'ésser dut a terme pels responsables del Registre i ha de garantir l'audiència de l'afectat.

ARTICLE 53. DESPLEGAMENT NORMATIU D'AQUEST TÍTOL

La classificació de les persones i les organitzacions que s'han d'inscriure en el Registre de grups d'interès, la informació requerida als declarants, el contingut detallat del codi de conducta i el procediment d'investigació i tramitació de les denúncies ha d'ésser regulat per reglament.

TÍTOL V. DEL BON GOVERN

CAPÍTOL I. CODI DE CONDUCTA DELS ALTS CÀRRECS

ARTICLE 54. ÀMBIT D'APLICACIÓ

1. Les disposicions d'aquest capítol són aplicables als alts càrrecs de l'Administració de la Generalitat, de

l'Administració local i dels altres organismes i institucions públiques inclosos en l'article 3.1.

2. Als efectes d'aquest títol, tenen la consideració d'alts càrrecs les persones que determina l'article 4.2.

ARTICLE 55. PRINCIPIS D'ACTUACIÓ

1. Els alts càrrecs han d'actuar d'acord amb els principis ètics i les regles de conducta següents:

- a) El respecte de la Constitució, l'Estatut d'autonomia i el principi de legalitat.
- b) El respecte i la protecció dels drets fonamentals i les llibertats públiques i dels drets estatutaris.
- c) La transparència de les activitats oficials, dels actes i decisions relacionats amb la gestió dels assumptes públics que tenen encomanats i de llur agenda oficial, als efectes de publicitat del Registre de grups d'interès, establert pel títol IV.
- d) La imparcialitat en la presa de decisions, amb garantia de les condicions necessàries per a una actuació independent i no condicionada per conflictes d'interessos.
- e) La igualtat de tracte de totes les persones, evitant qualsevol mena de discriminació i arbitrarietat en la presa de decisions.
- f) L'ajustament de la gestió i l'aplicació dels recursos públics a la legalitat pressupostària i a les finalitats per a les quals s'han concebut.
- g) El retiment de comptes i la responsabilitat per les actuacions pròpies i dels òrgans que dirigeixen.
- h) L'exercici del càrrec amb dedicació absoluta, d'acord amb el que estableix la legislació sobre incompatibilitats.
- i) L'exercici del càrrec en benefici exclusiu dels interessos públics, sense dur a terme cap activitat que pugui entrar-hi en conflicte.
- j) La utilització de la informació a què tenen accés per raó del càrrec en benefici de l'interès públic, sense obtenir cap avantatge propi ni aliè.
- k) El compromís general i directe per la qualitat dels serveis sota llur responsabilitat i el compliment dels drets dels usuaris.
- l) La bona fe.
- m) L'exclusió de qualsevol obsequi de valor, favor o servei que se'ls pugui oferir per raó del càrrec o que pugui comprometre l'execució de llurs funcions.
- n) El deure d'abstenir-se d'intervenir en els assumptes de llur competència quan concorri algun dels supòsits d'abstenció que estableix la Llei.
- o) Mantenir la deguda reserva respecte dels fets o informacions coneguts per raó de l'exercici de llurs competències.

2. Les administracions i els organismes compresos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han d'incloure, en els plecs de clàusules contractuals i en les bases de convocatòria de subvencions o ajuts, els principis ètics i les regles de conducta als quals han d'adequar l'activitat els contractistes i les persones beneficiàries, i han de determinar els efectes d'un eventual incompliment d'aquests principis.

3. El Govern, els ens locals i els altres organismes i institucions públiques inclosos en l'article 3.1 han d'elaborar un codi de conducta de llurs alts càrrecs que concreti i desenvolupi els principis d'actuació a què fa referència l'apartat 1, n'estableixi altres d'addicionals, si escau, i determini les conseqüències d'incomplir-los, sens perjudici del règim sancionador establert per aquesta llei.

ARTICLE 56. INCOMPATIBILITATS I DECLARACIONS

1. Els alts càrrecs estan subjectes al règim d'incompatibilitats i a les obligacions de declaració d'activitats, de béns patrimonials i d'interessos establerts per la legislació específica.

2. El Registre de declaracions d'activitats és públic. L'accés als registres de les declaracions dels béns patrimonials i d'interessos es regeix per llur normativa específica, sens perjudici de la qual s'ha de fer pública una declaració que indiqui la situació patrimonial dels alts càrrecs, que no n'ha d'incloure les dades de localització ni les que siguin necessàries per a salvaguardar la privacitat i la seguretat dels titulars.

ARTICLE 57. PUBLICITAT DE LES CONDICIONS D'ACCÉS

1. L'Administració, les institucions públiques i els organismes inclosos en l'article 3.1 han de donar a conèixer els criteris d'acord amb els quals es designa una persona perquè ocupi un alt càrrec. A aquest efecte, han de fer públic el currículum amb els mèrits professionals i tècnics de la persona nomenada.

2. Els nomenaments d'alts càrrecs s'han de fer atenent criteris de competència professional, entre persones amb qualificació i experiència en llocs de responsabilitat en la gestió pública o privada.

CAPÍTOL II. DRET A UNA BONA ADMINISTRACIÓ I A UNS SERVEIS PÚBLICS DE QUALITAT

ARTICLE 58. PRINCIPIS GENERALS

Les persones tenen dret a una bona Administració, i a l'accés i l'ús d'uns serveis públics de qualitat reconeguts, amb caràcter general, per la legislació de règim jurídic i procediment de les administracions públiques de Catalunya i, específicament, per les lleis reguladores de les diverses activitats públiques.

ARTICLE 59. CARTES DE SERVEI

1. L'Administració pública ha de garantir que els serveis de la seva competència es presten en unes condicions mínimes i raonables de qualitat, i ha d'incloure cartes de servei en el marc regulador dels serveis públics bàsics, les quals han d'establir, com a mínim:

- a) L'organització i la forma de gestió del servei.
- b) La identificació dels responsables de la gestió.
- c) Els estàndards mínims de qualitat del servei desglossats, si escau, per categories de prestacions, i els indicadors i els instruments per a avaluar-ne l'aplicació.
- d) Les condicions d'accés.
- e) Els drets i deures dels usuaris.
- f) El règim econòmic aplicable, amb indicació de les taxes i els preus públics que siguin aplicables, si escau.
- g) Les vies de reclamació utilitzables.
- h) Les vies utilitzables perquè els usuaris puguin obtenir informació i orientació amb relació al servei públic.

2. Les cartes de servei tenen naturalesa reglamentària. El contingut de les cartes de servei és vinculant per a l'Administració i els usuaris, i pot ésser invocat en via de recurs o reclamació.

3. En l'àmbit de l'Administració de la Generalitat, les cartes de serveis han d'ésser aprovades per decret del Govern o per ordre del titular del departament corresponent. Els consells comarcals, els municipis de gran població i els consells de vegueria han d'aprovar les cartes dels serveis de competència municipal que gestionin, d'acord amb el que determina la legislació de règim local.

ARTICLE 60. AVALUACIÓ PERMANENT DELS SERVEIS PÚBLICS

1. Els usuaris tenen el dret d'ésser consultats periòdicament i de manera regular sobre llur grau de satisfacció pel que fa als serveis públics i les activitats gestionades per l'Administració pública.
2. L'Administració responsable del servei objecte de consulta ha d'establir els indicadors d'acord amb els quals s'han d'elaborar les enquestes i la periodicitat de les consultes.
3. Les consultes a què fa referència aquest article s'han de fer preferentment als usuaris del servei, sens perjudici que puguin tenir abast general en el cas dels serveis bàsics, garantint sempre l'anonimat dels participants.
4. L'instrument que s'ha d'utilitzar amb caràcter general per a fer l'enquesta a què fa referència aquest article i per a rebre les opinions dels usuaris és el Portal de la Transparència. A aquest efecte, el Portal ha de contenir un espai específic, del qual s'ha de fer publicitat

en general i, específicament, als centres i espais on es presta el servei. El Portal de la Transparència ha de publicar el resultat de les enquestes.

ARTICLE 61. DRET DE FORMULAR PROPOSTES I SUGGERIMENTS

1. Els ciutadans tenen el dret de fer propostes d'actuació o millora i suggeriments amb relació al funcionament dels serveis públics.
2. Les propostes i els suggeriments es poden formular per mitjà del Portal de la Transparència, amb el corresponent mecanisme d'interacció vinculat al catàleg dels serveis públics a què fa referència l'article 9.1.j, o per qualsevol altre mitjà que escullin els ciutadans.
3. L'Administració pública ha de donar a conèixer de manera anonimitzada les propostes i els suggeriments rebuts, i ha de reconèixer i fer públiques les iniciatives ciutadanes l'aplicació de les quals comporti una millora substancial dels serveis públics.

CAPÍTOL III. MILLORA DE LA QUALITAT NORMATIVA**ARTICLE 62. PRINCIPIS GENERALS**

1. L'Administració pública ha d'exercir la iniciativa normativa de manera que el marc normatiu resultant sigui previsible, tan estable com sigui possible i fàcil de conèixer i comprendre per als ciutadans i els agents socials.
2. La iniciativa normativa només s'ha de promoure si hi ha una causa d'interès general que ho justifiqui.
3. Les iniciatives normatives s'han de referir a finalitats o sectors materials homogenis, i han d'ésser clares i coherents amb la resta de l'ordenament jurídic.
4. Les iniciatives normatives han de donar prioritat a les mesures menys restrictives per als drets de les persones, sempre que permetin obtenir el mateix resultat per a l'interès general.
5. Els principis regulats per aquest article són aplicables a l'exercici de la potestat reglamentària, a les normes amb rang de llei aprovades pel Govern i a l'elaboració de projectes de llei.

ARTICLE 63. SIMPLIFICACIÓ I CONSOLIDACIÓ NORMATIVA

1. L'Administració pública ha d'exercir la iniciativa legislativa de manera que l'aprovació d'una nova norma comporti, com a regla general, una simplificació de l'ordenament jurídic vigent.
2. L'Administració, per a facilitar el coneixement del dret vigent, ha d'elaborar textos consolidats de les normes quan s'hagin modificat. Els textos consolidats tenen valor informatiu i han d'indicar clarament llur naturalesa i quines normes consoliden.

ARTICLE 64. MILLORA DE LA REGULACIÓ

1. L'Administració pública, per a l'elaboració de les memòries d'avaluació i impacte que poden produir les normes, ha d'utilitzar els instruments d'anàlisi més adients per a avaluar els efectes de la nova regulació i evitar que es generin obligacions o despeses innecessàries o desproporcionades respecte dels objectius d'interès general que es pretenen assolir.

2. L'Administració pública ha de desenvolupar mecanismes per a avaluar l'aplicació de les normes, per tal de verificar-ne el grau de compliment, la necessitat i l'actualitat i, si escau, la conveniència de modificar-les per raó de noves necessitats econòmiques o socials sobrevingudes.

3. S'ha de garantir la participació dels ciutadans en l'elaboració de les memòries d'avaluació i impacte, i també en el procés per a avaluar l'aplicació de les normes.

4. L'Administració pública pot promoure proves pilot prèvies a l'aprovació de les noves mesures reguladores per a verificar-ne la idoneïtat. Aquestes proves pilot s'han d'aplicar per mitjà de convenis subscrits amb les entitats representatives dels sectors afectats, amb els efectes i les condicions que determini el conveni.

TÍTOL VI. DEL GOVERN OBERT

CAPÍTOL I. PRINCIPIS GENERALS

ARTICLE 65. PRINCIPIS I IMPULS DEL GOVERN OBERT

1. El govern obert es fonamenta en els principis següents:

- a) El diàleg permanent entre l'Administració pública i els ciutadans.
- b) La presa de decisions públiques tenint en compte les necessitats i les preferències manifestades pels ciutadans.
- c) La participació i la col·laboració ciutadana en la definició de les polítiques públiques més rellevants, de caràcter general i sectorial.
- d) La transparència i la informació pública com a marc de referència per a fer possible l'efectivitat del govern obert.
- e) La millora continuada de la qualitat dels serveis.
- f) L'avaluació permanent de la gestió administrativa i dels processos de participació, per mitjà d'indicadors objectius en l'establiment dels quals cal garantir la participació d'experts independents i dels ciutadans.
- g) El retiment de comptes i l'assumpció de responsabilitat davant els ciutadans derivada de les decisions adoptades.

2. L'Administració pública ha d'impulsar el govern obert per mitjà de mecanismes i instruments que permetin la interrelació amb els ciutadans, preferentment amb l'ús de mitjans electrònics i les tecnologies de la informació i la comunicació.

ARTICLE 66. MESURES DE FOMENT DEL GOVERN OBERT

1. Els ciutadans poden intervenir, de manera individual o col·lectiva, per mitjà d'entitats de caràcter representatiu, en la definició i l'aplicació de les polítiques públiques.

2. L'Administració pública ha de fomentar la participació i la col·laboració ciutadanes en la presa de decisions públiques i en el seguiment i l'avaluació de l'aplicació d'aquestes decisions.

3. Els instruments i les formes de participació i col·laboració ciutadanes s'han de donar a conèixer per mitjà del Portal de la Transparència i de la resta de canals de difusió per a permetre'n un coneixement tan generalitzat com sigui possible.

4. Els instruments de participació i col·laboració s'han d'adreçar al conjunt de la ciutadania, i l'Administració ha de posar a la seva disposició les eines de formació pertinents perquè en pugui dominar l'ús. També es poden destinar als sectors de la ciutadania i d'entitats directament afectats per les polítiques públiques.

ARTICLE 67. GARANTIES PER A L'EFECTIVITAT DEL GOVERN OBERT

1. El govern obert permet als ciutadans i a les entitats, amb caràcter general, fer arribar a l'Administració pública propostes, suggeriments i opinions sobre qualsevol assumpte en què aquesta sigui competent. L'Administració té l'obligació de donar-los-en una resposta motivada.

2. L'Administració pública ha d'establir procediments de participació i col·laboració ciutadana en l'elaboració de plans i programes de caràcter general i en la definició de les polítiques públiques més rellevants.

3. En els supòsits a què fa referència l'apartat 2, l'Administració ha de complir les obligacions següents:

- a) Donar informació, amb antelació suficient, sobre les propostes sotmeses a la consideració dels ciutadans.
- b) Subministrar d'una manera adequada, sistemàtica i entenedora la informació relativa a les propostes que sigui necessària per tal de poder-les valorar adequadament.
- c) Valorar el resultat del procés participatiu en el moment de la presa de decisió.
- d) Informar els ciutadans que han participat en el procés sobre les decisions adoptades i els motius que les justifiquen.

4. Resten excloses de l'àmbit d'aplicació dels apartats 2 i 3 les actuacions següents:

- a) Les que es tramiten o s'aproven amb caràcter d'urgència.
- b) Les que tenen com a únic objectiu la seguretat pública.
- c) Les que poden donar lloc a l'aplicació dels límits d'accés a la informació pública establerts per aquesta llei.

ARTICLE 68. INSTRUMENTS DE PARTICIPACIÓ I COL·LABORACIÓ CIUTADANES

Els procediments de participació i col·laboració ciutadanes són els establerts, amb caràcter general, per la legislació de règim jurídic i procediment administratiu, per la legislació de règim local i per la normativa sobre participació ciutadana, sens perjudici dels que es puguin establir per llei, amb caràcter específic, amb relació a una determinada actuació o decisió política.

CAPÍTOL II. PARTICIPACIÓ CIUTADANA EN L'ELABORACIÓ DE DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 69. PARTICIPACIÓ CIUTADANA EN L'ELABORACIÓ DE LES NORMES

1. Les persones tenen el dret de participar, per mitjà de la presentació de propostes i suggeriments, en les iniciatives normatives que promou l'Administració pública. Aquest dret es pot exercir amb relació a les iniciatives normatives en què, per la importància que tenen o per la matèria que regulen, l'Administració pública considera pertinent obrir aquest procés participatiu des de l'inici de la tramitació del procediment administratiu.

2. Els òrgans encarregats de tramitar el procediment administratiu, per a facilitar la participació ciutadana han de publicar en el Portal de la Transparència la iniciació de la tramitació, la versió inicial del projecte normatiu i la documentació complementària que l'acompanya, i han de donar-hi informació sobre l'estat de la tramitació. Sempre que sigui possible s'ha d'incentivar la participació ciutadana per mitjà de la comunicació a les entitats representatives dels col·lectius directament afectats per la iniciativa.

3. Les persones poden trametre llurs propostes i suggeriments amb relació a les iniciatives normatives que correspongui abans del tràmit d'audiència i informació pública. El sol fet de participar en una iniciativa normativa no atribueix als ciutadans la condició d'interessats, però l'Administració ha de fer una valoració general de les contribucions, que s'ha de publicar en el Portal de la Transparència.

4. El que estableix aquest article s'entén sens perjudici dels tràmits d'audiència i d'informació pública deter-

minats per la legislació de règim jurídic i de procediment administratiu i la legislació de règim local.

ARTICLE 70. DRET DE PROPOSAR INICIATIVES NORMATIVES

1. Les persones legítimades per a promoure la iniciativa legislativa popular tenen el dret de presentar a l'Administració pública propostes d'iniciativa normativa de caràcter reglamentari.

2. Les propostes s'han de referir íntegrament a competències de l'Administració pública a la qual s'adrecen, i no poden correspondre a matèries excloses per la llei reguladora de la iniciativa legislativa popular.

3. Les propostes han de complir els requisits que s'estableixin per reglament i tenir el suport de, com a mínim, quinze mil signatures per a les iniciatives que es presenten davant l'Administració de la Generalitat. Les que es presenten davant l'Administració local es regeixen per la seva legislació específica.

4. L'òrgan competent per a iniciar el procediment administratiu ha de valorar la proposta pel que fa a la necessitat de la norma, els costos que comportaria, l'oportunitat de la regulació per a l'interès públic i els efectes que produiria sobre el sector i els interessos concernits, i ha d'adoptar una decisió en el termini de tres mesos. Si en aquest termini no s'adopta i es notifica la resolució, la proposta s'ha d'entendre desestimada per silenci administratiu.

5. La resolució ha d'exposar els motius pels quals la proposta és acceptada o rebutjada, i ha d'ésser comunicada als proponents.

6. La decisió sobre la proposta només pot ésser objecte de recurs fonamentat en la vulneració dels elements reglats aplicables a l'exercici del dret, però no pel que fa a l'oportunitat de la decisió d'iniciar o no la tramitació de la iniciativa.

TÍTOL VII. SISTEMA DE GARANTIES

CAPÍTOL I. RECURSOS I RECLAMACIONS

ARTICLE 71. RECURSOS

1. Contra els actes de l'Administració pública que vulneren els drets reconeguts per aquesta llei es poden interposar els recursos administratius establerts per la legislació de Catalunya sobre règim jurídic i procediment administratiu i per la legislació local aplicable als ens locals.

2. També es poden interposar recursos contra les omissions imputables a l'Administració pública que comporten l'incompliment de les obligacions establertes per aquesta llei. A l'efecte de recurs, l'omissió s'imputa a l'òrgan responsable del compliment de l'obligació.

3. Els recursos d'alçada, en el cas d'actes o omissions imputables a òrgans que, per llur naturalesa, no posen fi a la via administrativa, s'han d'interposar davant el titular del departament competent en matèria d'Administració pública.

4. Contra els actes que posen fi a la via administrativa o que resolen els recursos administratius es pot interposar un recurs contenciós administratiu, d'acord amb el que estableix la legislació reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

ARTICLE 72. RECLAMACIONS AMB RELACIÓ AL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

1. Les resolucions expresses o presumptes dictades amb relació al dret d'accés a la informació pública poden ésser objecte de reclamació, en els termes que estableix el capítol IV del títol III.

2. Els actes dictats per la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública són impugnables en via contenciosa administrativa.

ARTICLE 73. RECLAMACIONS CONTRA ACTUACIONS O OMISSIONS D'ENTITATS DE DRET PÚBLIC, SOCIETATS I FUNDACIONS PÚBLIQUES I CONSORCIS

1. Contra els actes i les omissions de les entitats i organismes de dret públic, les societats i fundacions públiques i els consorcis a què fa referència l'article 3.1.b realitzats en l'exercici de funcions públiques o sotmesos a tutela administrativa, es pot formular una reclamació directament davant l'òrgan competent sota l'autoritat del qual s'exerceix l'activitat.

2. La reclamació s'ha de resoldre i notificar en el termini de tres mesos, i la resolució exhaureix la via administrativa.

3. En el cas d'actes o omissions que afecten el dret d'accés a la informació pública, s'ha d'aplicar el que estableix el capítol IV del títol III.

ARTICLE 74. RECLAMACIONS CONTRA ACTUACIONS O OMISSIONS D'ALTRES ORGANISMES PÚBLICS

1. Contra els actes i les omissions de les institucions i organismes inclosos en l'article 3.1.b i c, llevat dels que fa referència l'article 73, es poden interposar els recursos o les reclamacions que determinen llurs normes reguladores respectives.

2. Si la normativa a què fa referència l'apartat 1 no ho determina, es pot formular una reclamació davant l'òrgan superior responsable de la institució o l'organisme i, una vegada exhaurida aquesta via, un recurs contenciós administratiu d'acord amb el que estableix la llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. El termini per a formular la reclamació inicial i per a resoldre-la és el que estableix la legislació de règim jurídic i de procediment administratiu per al recurs d'alçada.

3. En el cas d'actes o omissions que afecten el dret d'accés a la informació pública, es pot aplicar el sistema de garanties establert pel capítol IV del títol III si les institucions i els organismes a què fa referència aquest article i la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública ho estableixen per conveni.

ARTICLE 75. ACTUACIÓ DEL SÍNDIC DE GREUGES, DE LA SINDICATURA DE COMPTES I DE L'OFICINA ANTIFRAU DE CATALUNYA

1. El Síndic de Greuges, la Sindicatura de Comptes i l'Oficina Antifrau de Catalunya han de vetllar pel compliment de les obligacions i els drets establerts per aquesta llei, d'acord amb les funcions que tenen atribuïdes.

2. Sens perjudici dels recursos i les reclamacions que es puguin interposar contra els actes expressos o presumptes que impedeixin o limitin, totalment o parcialment, els drets reconeguts per aquesta llei o les omissions produïdes derivades d'obligacions establertes per l'Administració pública, les persones afectades poden adreçar una queixa al Síndic de Greuges o adreçar-se a l'Oficina Antifrau de Catalunya, d'acord amb el que determinen les lleis reguladores d'aquestes institucions.

3. La intervenció del Síndic de Greuges o de l'Oficina Antifrau no suspèn els terminis per a la interposició dels recursos o reclamacions administratius o contenciosos administratius procedents.

CAPÍTOL II. RÈGIM SANCIONADOR

ARTICLE 76. PRINCIPIS GENERALS

1. L'incompliment dels deures i les obligacions establerts per aquesta llei per part de les persones que en són responsables comporta l'aplicació del règim sancionador regulat per aquest capítol.

2. El règim sancionador d'aquest capítol no s'aplica si els fets poden ésser constitutius d'infracció penal ni tampoc si, d'acord amb la llei, pot ésser aplicable un altre règim de responsabilitat administrativa o de naturalesa jurisdiccional, sempre que es doni també identitat de subjecte i fonament.

3. En tot allò que no determina aquest capítol són aplicables els principis i les regles generals sobre l'exercici de la potestat sancionadora i el procediment sancionador, establerts per la legislació bàsica i per la legislació de la Generalitat en matèria de règim jurídic i procediment administratiu comú.

ARTICLE 77. INFRACCIONS MOLT GREUS

1. Són infraccions molt greus en matèria de transparència:

a) Incomplir les obligacions i els deures de publicitat establerts pels capítols II i III del títol II aplicant de

manera manifestament injustificada els límits a què fa referència l'article 7.

b) Incomplir, les persones físiques o jurídiques, les obligacions a què resten subjectes d'acord amb el que estableix l'article 3.2.

2. Són infraccions molt greus amb relació al dret d'accés a la informació pública:

a) Donar informació parcial, o ometre o manipular informació rellevant amb l'objectiu d'influir en la formació de l'opinió ciutadana.

b) Impedir o obstaculitzar deliberadament l'accés a la informació en el cas de resolució estimatòria i en els casos establerts pels articles 35.1 i 43.

c) Facilitar informació relativa a les dades personals compreses a l'article 23 sense el consentiment, exprés i per escrit, de les persones afectades.

d) Ocultar l'existència d'informació pública per a impedir-ne el coneixement i l'accés.

3. Són infraccions molt greus en matèria de bon govern:

a) Prendre decisions o adoptar mesures manifestament contràries a la Constitució o a l'Estatut d'autonomia.

b) Cometre actes o omissions que vulnerin el contingut essencial dels drets i les llibertats públiques.

c) Prendre decisions, dur a terme actuacions o cometre omissions amb finalitat discriminatòria, per raó de qualsevol circumstància personal o social.

d) Incomplir de manera pública i manifesta les funcions inherents al càrrec.

e) Incomplir els principis ètics i les regles de conducta a què fa referència l'article 55.2.

f) Incomplir, les persones i les organitzacions que tenen la condició de grups d'interès, les obligacions establertes per aquesta llei o pel codi de conducta que els sigui aplicable, d'acord amb el que determina el títol IV.

ARTICLE 78. INFRACCIONS GREUS

1. És una infracció greu en matèria de transparència incomplir, totalment o parcialment, els deures i les obligacions establerts pel títol II i els que estableixen expressament altres lleis, sempre que l'incompliment no sigui una infracció molt greu.

2. Són infraccions greus amb relació al dret d'accés a la informació pública:

a) Donar informació incompleta o parcial, sempre que no estigui justificat amb l'objecte de fer compatible el dret d'accés a la informació pública amb altres drets.

b) Facilitar intencionadament informació sotmesa a l'aplicació dels límits establerts per aquesta llei, llevat dels esmentats per l'article 77.2.c, en perjudici de tercers.

c) Ometre el tràmit d'audiència dels tercers afectats per les sol·licituds d'accés a la informació pública, si els tercers estan clarament identificats.

d) Desestimar sense motivació les sol·licituds d'accés a la informació pública.

e) Facilitar deliberadament la informació en un format o unes condicions que n'impedeixin o en dificultin manifestament la comprensió.

f) Condicionar l'accés a la informació al pagament d'una contraprestació en els supòsits d'accés gratuït.

g) Exigir una sol·licitud prèvia o l'obtenció d'una llicència tipus per a reutilitzar la informació pública si aquest requisit no és exigible.

h) Incomplir els terminis establerts per a facilitar la informació sol·licitada sense que hi hagi una causa legal que ho justifiqui.

i) No resoldre les sol·licituds d'accés a la informació de manera expressa i motivada dins el termini preceptiu.

3. Són infraccions greus en matèria de bon govern:

a) Adoptar acords manifestament contraris a l'ordenament jurídic amb perjudici greu per a l'Administració, els interessats o els ciutadans.

b) Adoptar decisions o intervenir en assumptes si hi ha el deure d'abstenir-se'n o si es donen les circumstàncies legals de conflicte d'interessos.

c) No informar sobre els criteris seguits per a la designació dels alts càrrecs.

d) Incomplir els requisits establerts per la llei per al nomenament dels alts càrrecs.

e) Rebutjar sense motivació les propostes d'iniciativa normativa que compleixen els requisits legals.

f) Cometre actes o omissions que vulnerin els drets i les llibertats fonamentals i els drets estatutaris, sempre que no constitueixin una infracció molt greu d'acord amb l'article 77.3.b.

g) Incomplir els principis de bona conducta establerts per les lleis i els codis de conducta, sempre que no constitueixin una infracció molt greu.

4. Són infraccions greus en matèria de govern obert:

a) Subministrar informació parcial o incompleta sobre les propostes sotmeses a la consideració dels ciutadans, de manera que això pugui alterar el sentit o el resultat del procés participatiu.

b) Subministrar la informació amb la voluntat de dificultar-ne la comprensió o la valoració.

c) No valorar el resultat del procés participatiu en la presa de la decisió final.

d) No aplicar mecanismes i instruments de govern obert si són preceptius per llei.

5. És una infracció greu no facilitar al Síndic de Greuges la informació que ha sol·licitat d'acord amb el que estableix l'article 93.3. S'entén que no s'ha facilitat la informació si aquesta no s'ha lliurat en el termini de sis mesos des de la petició formulada pel Síndic de Greuges.

ARTICLE 79. INFRACCIONS LLEUS

1. Són infraccions lleus els actes i les omissions que constitueixen descurança o negligència en el compliment de les obligacions establertes per aquesta llei i en l'atenció dels ciutadans quan exerceixen els drets que els garanteix la norma.

2. La reincidència en la comissió d'infraccions lleus en el termini de dos anys comporta l'aplicació de les sancions establertes per a les infraccions greus.

3. És una infracció lleu demorar l'enviament de la informació sol·licitada pel Síndic de Greuges d'acord amb el que estableix l'article 93.3. S'entén que hi ha demora si la informació no s'ha lliurat en el termini de tres mesos des de la petició formulada pel Síndic de Greuges.

ARTICLE 80. SUBJECTES RESPONSABLES DE LES INFRACCIONS

1. Són responsables de les infraccions tipificades per aquest capítol:

a) Els alts càrrecs i el personal al servei de l'Administració i de les institucions i els organismes públics als quals és aplicable aquesta llei als quals és imputable una acció o omissió tipificada com a infracció, d'acord amb les funcions i les competències que tinguin atribuïdes.

b) Les persones físiques i jurídiques a què fa referència l'article 77.1.b i 3.e i f.

2. La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública pot emetre informes amb relació als conflictes d'atribucions que es puguin suscitar als efectes que estableix l'apartat 1, d'acord amb el procediment que estableix el reglament d'aquest òrgan.

ARTICLE 81. SANCIONS APLICABLES ALS ALTS CÀRRECS

1. Les sancions que es poden aplicar als alts càrrecs són les següents:

a) Per la comissió d'infraccions molt greus:

1r. La destitució del càrrec.

2n. Una multa d'entre 6.001 i 12.000 euros.

3r. La pèrdua de la pensió indemnitzatòria a què tinguin dret en el moment de cessar en el càrrec.

4t. La inhabilitació per a ocupar un alt càrrec durant un període d'entre un any i cinc anys.

b) Per la comissió d'infraccions greus:

1r. La suspensió de l'exercici del càrrec entre tres i sis mesos.

2n. Una multa d'entre 600 i 6.000 euros.

3r. La pèrdua o la reducció de fins al cinquanta per cent de la pensió indemnitzatòria a què puguin tenir dret en el moment de cessar en el càrrec.

4t. La inhabilitació per a ocupar un alt càrrec durant un període màxim d'un any.

c) Per la comissió d'infraccions lleus:

1r. L'amonestació.

2n. La declaració d'incompliment amb publicitat.

2. Per a cada supòsit d'infracció es pot imposar una o més de les sancions establertes per les lletres corresponents de l'apartat 1. Els criteris aplicables per a determinar l'abast de la sanció són els que estableix la legislació de règim jurídic i procediment administratiu. També es valora l'existència de perjudicis per a l'interès públic, la repercussió de la conducta en els ciutadans i, si escau, els danys econòmics o patrimonials produïts.

3. No són aplicables als alts càrrecs electes les sancions establertes pels apartats 1r i 4t de les lletres a i b de l'apartat 1.

ARTICLE 82. SANCIONS APLICABLES AL PERSONAL AL SERVEI DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

1. Les sancions aplicables al personal al servei de les administracions públiques per la comissió d'infraccions tipificades per aquesta llei són les establertes per la legislació de la funció pública amb relació a les faltes disciplinàries.

2. Si el supòsit d'infracció pot quedar inclòs en alguna de les infraccions disciplinàries establertes per la legislació de la funció pública, s'aplica aquesta darrera legislació.

ARTICLE 83. RÈGIMS ESPECÍFICS

1. En el cas d'incompliment de les obligacions a què fa referència l'article 55.1.f, relatives a la gestió i aplicació dels recursos públics, és aplicable la normativa reguladora de la responsabilitat comptable i, si escau, la legislació específica reguladora d'aquesta matèria.

2. L'incompliment de les normes sobre incompatibilitats o declaracions que han de fer els alts càrrecs al servei de la Generalitat és sancionat d'acord amb el règim específic establert per la legislació sobre el règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs.

ARTICLE 84. SANCIONS APLICABLES A ALTRES PERSONES PER INCOMPLIMENT DE LES OBLIGACIONS ESTABLERTES PER AQUESTA LLEI

1. Les sancions que es poden aplicar a les persones físiques o jurídiques que no tenen la condició d'alts càr-

recs o de personal al servei de les administracions públiques són les següents:

a) Per la comissió d'infraccions molt greus:

1r. Una multa d'entre 6.001 i 12.000 euros.

2n. La suspensió per a poder contractar amb l'Administració, durant un període màxim de sis mesos.

3r. La inhabilitació per ésser beneficiaris d'ajuts públics, durant un període entre un any i cinc anys.

4t. La cancel·lació definitiva de la inscripció en el Registre de grups d'interès.

b) Per la comissió d'infraccions greus:

1r. Una multa d'entre 600 i 6.000 euros.

2n. La inhabilitació per a ésser beneficiaris d'ajuts públics, durant un període màxim d'un any.

3r. La suspensió, durant un període màxim d'un any, de la inscripció en el Registre de grups d'interès.

c) Per la comissió d'infraccions lleus:

1r. L'amonestació.

2n. La declaració d'incompliment amb publicitat.

2. Els criteris aplicables per a determinar l'abast de la sanció són els que estableix la legislació de règim jurídic i procediment administratiu. També es valora l'existència de perjudicis per a l'interès públic, la repercussió de la conducta en els ciutadans i, si escau, els danys econòmics o patrimonials produïts.

3. La competència per a incoar, instruir i resoldre l'expedient sancionador correspon al titular del departament de la Generalitat competent en matèria d'Administració pública, a l'alcalde o president de l'ens local o als càrrecs a què fa referència l'article 86.e i f.

ARTICLE 85. PROCEDIMENT SANCIONADOR

1. El procediment sancionador aplicable és el que estableix la legislació de règim jurídic i procediment aplicable a les administracions públiques.

2. El procediment sancionador per les infraccions tipificades per aquesta llei es pot iniciar d'acord amb el que estableix la normativa a què fa referència l'apartat 1.

3. En el cas de denúncia, l'òrgan competent ha d'incoar el procediment sancionador si els fets denunciats presenten indicis mínimament consistents o creïbles d'infracció.

ARTICLE 86. ÒRGANS COMPETENTS PER A ORDENAR LA INCOACIÓ DEL PROCEDIMENT SANCIONADOR

Són competents per a ordenar la incoació del procediment sancionador:

a) El Govern, en el cas d'alts càrrecs amb la condició de membres del Govern, del secretari del Govern, del portaveu del Govern i dels secretaris generals.

b) El titular del departament competent en matèria d'Administració pública, en el cas d'altres alts càrrecs.

c) L'alcalde o el president dels ens locals o el ple, en el cas d'alts càrrecs al servei de l'Administració local.

d) Els òrgans competents en matèria de funció pública, en el cas del personal al servei de l'Administració.

e) El rector, en el cas de les universitats públiques.

f) Els titulars o els òrgans rectors col·legiats, en el cas de les institucions i els organismes a què fa referència l'article 3.1.b.

ARTICLE 87. INCOACIÓ DEL PROCEDIMENT A INSTÀNCIA DEL SÍNDIC DE GREUGES, LA SINDICATURA DE COMPTES I EL DIRECTOR DE L'OFICINA ANTIFRAU DE CATALUNYA

1. Si, en l'exercici de llurs funcions, el Síndic de Greuges, la Sindicatura de Comptes o l'Oficina Antifrau de Catalunya tenen coneixement de fets que poden constituir una infracció tipificada com a molt greu o com a greu per aquesta llei, poden instar els òrgans competents a què fa referència l'article 86 a incoar el procediment sancionador.

2. Si l'òrgan competent decideix no incoar el procediment, la resolució ha d'ésser expressa i motivada.

ARTICLE 88. COMPETÈNCIA PER A INSTRUIR EL PROCEDIMENT SANCIONADOR

La competència per a instruir el procediment sancionador correspon als òrgans següents:

a) L'òrgan del departament competent en matèria d'Administració pública que es determini per reglament, en el cas que el responsable de la infracció sigui un alt càrrec.

b) Els òrgans que determina la legislació de la funció pública, en el cas que el responsable de la infracció sigui personal al servei de l'Administració.

c) L'òrgan que correspongui d'acord amb la normativa de règim local, en el cas d'infraccions comeses en l'àmbit de l'Administració local.

d) Els òrgans corresponents que es determini en el cas de les institucions i els organismes a què fa referència l'article 3.1.b i c.

ARTICLE 89. COMPETÈNCIA PER A RESOLDRE EL PROCEDIMENT SANCIONADOR

1. L'òrgan competent per a resoldre els procediments sancionadors que afecten els alts càrrecs a què fa referència l'article 86.a és el Govern.

2. En el cas dels altres alts càrrecs al servei de la Generalitat, la resolució de l'expedient correspon a un òrgan col·legiat integrat per la persona titular del departament competent en matèria d'Administració pública, un representant de la Comissió Jurídica Assessora i dos juristes de prestigi reconegut designats pel Parlament de Catalunya, no vinculat a cap Administració ni institució pública, llevat de les universitats. Aquest òrgan col·legiat és designat a l'inici de cada legislatura, exerceix les seves funcions durant la legislatura i fins a la nova designació, i pot sol·licitar informes a la Comissió Jurídica Assessora.

3. Si el responsable de la infracció és personal al servei de l'Administració, s'aplica el que estableix la legislació de la funció pública.

4. La competència per a resoldre el procediment sancionador en l'àmbit local correspon al ple si es tracta d'alts càrrecs, i a l'òrgan que correspongui d'acord amb la legislació aplicable als ens locals si es tracta de personal al servei de l'Administració local.

5. En el cas dels alts càrrecs a què fa referència l'article 86.a i dels càrrecs electes locals, la proposta de sanció o, si escau, l'arxivament de l'expedient ha d'ésser informat prèviament per l'òrgan a què fa referència l'apartat 2.

6. En el cas de les universitats públiques, l'òrgan competent per a resoldre el procediment sancionador és el rector.

7. En el cas de les institucions i organismes a què fa referència l'article 3.1.b, l'òrgan competent per a resoldre el procediment sancionador és l'òrgan titular o l'òrgan rector col·legiat.

ARTICLE 90. PRESCRIPCIÓ DE LES INFRACCIONS I LES SANCIONS

1. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys; les infraccions greus, al cap de dos anys, i les infraccions lleus, al cap d'un any.

2. Les sancions per la comissió d'infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys; per la comissió d'infraccions greus, al cap de dos anys, i per la comissió d'infraccions lleus, al cap d'un any.

TÍTOL VIII. AVALUACIÓ DE L'APLICACIÓ DE LA LLEI

ARTICLE 91. AVALUACIÓ DE LA LLEI

Resten subjectes a avaluació el compliment de les obligacions de transparència establertes pel títol II, les disposicions relatives al dret d'accés a la informació pública establertes pel títol III, els deures derivats del Registre de grups d'interès regulat pel títol IV, les obligacions i mesures de bon govern i govern obert establertes pels títols V i VI i l'aplicació del sistema de garanties establert pel títol VII.

ARTICLE 92. COMPETÈNCIA PER A AVALUAR

1. La competència per a avaluar el compliment d'aquesta llei, d'acord amb el que determina l'article 91, correspon al Síndic de Greuges.

2. L'organisme avaluador ha d'establir els indicadors objectius que han de servir com a referència per a dur a terme la tasca avaluadora.

3. L'avaluació establerta per aquest article s'entén sens perjudici de l'avaluació interna de l'aplicació de les regles sobre la transparència a què fa referència l'article 6.3.

ARTICLE 93. INFORMES D'AVAUACIÓ

1. El Síndic de Greuges ha d'elaborar anualment i presentar al Parlament un informe general d'avaluació de l'aplicació d'aquesta llei. En l'informe s'ha d'avaluar de manera específica l'aplicació del règim sancionador establert pel capítol II del títol VII.

2. El Síndic de Greuges pot elaborar informes específics d'avaluació amb relació a les entitats i els organismes inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei o en àmbits materials concrets. Els informes específics han d'ésser lliurats al Parlament i, mentre s'elaborin, s'ha de donar audiència a l'entitat o l'organisme afectat perquè pugui presentar-hi alegacions, les quals s'han d'incorporar a l'informe.

3. Les autoritats i el personal al servei de les administracions, les entitats i els organismes compresos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei tenen el deure de col·laborar amb el Síndic de Greuges en l'elaboració dels informes d'avaluació.

4. L'elaboració dels informes d'avaluació s'ha de fer, si escau, d'acord amb les directrius o el pla de treball que determini el Parlament.

TÍTOL IX. APLICACIÓ DE LA LLEI

ARTICLE 94. MESURES GENERALS D'APLICACIÓ DE LA LLEI

1. L'Administració de la Generalitat ha d'establir un programa de suport a les entitats locals, especialment a les que disposin de menys recursos i capacitat tècnica i operativa, per a aplicar aquesta llei. Aquest programa ha d'incloure suport econòmic i financer, que s'ha de consignar anualment en els Pressupostos de la Generalitat de Catalunya, i assessorament tecnològic i jurídic. L'Administració de la Generalitat pot subscriure convenis de col·laboració amb les entitats locals d'àmbit supralocal i amb les associacions representatives dels municipis per a assolir l'aplicació de la Llei en l'àmbit dels ens locals.

2. L'Administració de la Generalitat ha de prestar assessorament jurídic i tecnològic a les entitats per a les quals la Llei estableix unes obligacions específiques de

transparència per a la percepció de fons públics. La Generalitat ha de facilitar a aquestes entitats protocols per al compliment de les dites obligacions. En les convocatòries de subvencions o en els convenis subscrits es poden preveure mesures específiques de suport econòmic o tècnic per a poder fer efectives aquestes obligacions.

3. L'Administració de la Generalitat ha de prestar assessorament jurídic i tecnològic a la resta d'institucions i entitats obligades per aquesta llei.

ARTICLE 95. PLA ESTRATÈGIC

El Govern ha d'aprovar un pla estratègic per a l'aplicació d'aquesta llei i n'ha d'avaluar anualment el grau de compliment. S'ha d'especificar el calendari i el pressupost que s'imputa a cada objectiu per complir. Tant el pla com l'avaluació del grau de compliment s'han de publicar en el Portal de la Transparència.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. REGULACIONS ESPECIALS DEL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

1. L'accés dels interessats als documents dels procediments administratius en tràmit es regeix pel que determina la legislació sobre règim jurídic i procediment administratiu.

2. L'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei.

SEGONA. PLA DE FORMACIÓ

1. L'Administració de la Generalitat ha d'elaborar i aprovar, en el termini de tres mesos des de la publicació d'aquesta llei, un programa específic de formació per als alts càrrecs i els altres servidors públics i les altres persones obligades per aquesta llei, amb relació als drets i les obligacions que estableix aquesta llei.

2. L'elaboració del programa a què fa referència l'apartat 1 s'ha de fer en col·laboració amb les entitats associatives dels ens locals. El programa específic per a les entitats no lucratives s'ha de fer en col·laboració amb les entitats de segon i tercer nivell més representatives del sector.

TERCERA. PORTAL DE LA TRANSPARÈNCIA

El Portal de la Transparència ha d'entrar en funcionament i estar en condicions de plena operativitat en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

QUARTA. ADAPTACIONS ORGANITZATIVES I DE FUNCIONAMENT

Les administracions, les institucions, les entitats i els organismes inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta

lleï han de promoure i fer les adaptacions organitzatives, procedimentals i de règim intern que calguin per a ajustar llur activitat i complir el que estableix aquesta llei abans que la dita norma entri en vigor.

CINQUENA. RÈGIM ESPECÍFIC DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

1. El Parlament de Catalunya, d'acord amb el principi d'autonomia parlamentària que li reconeix l'article 58.1 de l'Estatut d'autonomia, ha de fer les modificacions del Reglament del Parlament i de les seves normes de règim i govern interiors que siguin necessàries per a complir els requeriments establerts per aquesta llei.

2. Amb la finalitat a què fa referència l'apartat 1, el Parlament ha de:

a) Actualitzar i ampliar els procediments de participació dels ciutadans en el procés d'elaboració de les lleis, especialment amb la utilització de mitjans electrònics, d'acord amb el que estableix l'article 29.4 de l'Estatut.

b) Establir i regular un portal de transparència propi.

c) Facilitar l'accés a la documentació i la informació parlamentàries.

d) Facilitar informació relativa al compliment de les obligacions dels diputats i dels alts càrrecs en matèria d'incompatibilitats, declaracions d'activitats i béns i altres obligacions i deures relatius a llur estatut, i també sobre llurs retribucions.

e) Facilitar l'accés públic als currículums de les persones proposades per a ocupar càrrecs públics el nomenament de les quals és competència del Parlament.

f) Definir i desenvolupar les regles de bon govern i de govern obert en l'àmbit parlamentari.

g) Crear un registre de grups d'interès propi.

h) Establir un sistema de garanties propi per a assegurar el compliment de les obligacions derivades d'aquest apartat, el qual ha d'incloure com a mínim la creació d'un òrgan de reclamació inspirat en els principis establerts pel capítol IV del títol III.

3. El Parlament ha de fer les adaptacions normatives pertinents per a donar compliment al que estableix l'apartat 2 abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei. La regulació establerta pel Parlament ha de determinar les adaptacions que calguin derivades de la naturalesa institucional del Parlament, que en cap cas no poden comportar un règim de garantia inferior al que estableix aquesta llei.

4. El Parlament ha d'establir un procediment per a consolidar les lleis que siguin objecte de modificacions parcials amb la finalitat de simplificar l'ordenament, millorar-ne la qualitat i contribuir a la garantia de la seguretat jurídica. El procediment de consolidació ha de donar lloc a textos amb valor jurídic que substitueixin i deroguin les lleis objecte de la consolidació.

SISENA. COORDINACIÓ ENTRE LA COMISSIÓ DE GARANTIA DEL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA, L'AUTORITAT CATALANA DE PROTECCIÓ DE DADES I LA COMISSIÓ D'ACCÉS, AVALUACIÓ I TRIA DOCUMENTAL

La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i la Comissió d'Accés, Avaluació i Tria Documental han d'adoptar les mesures de coordinació necessàries per a garantir una aplicació homogènia, en llurs respectius àmbits d'actuació, dels principis i les regles sobre la protecció de dades personals i l'accés a la informació. A aquest efecte, poden establir criteris i regles d'aplicació.

SETENA. OBLIGACIONS DE PUBLICITAT ACTIVA DE LES FUNDACIONS I LES ASSOCIACIONS

El titular del departament competent en matèria de justícia ha de determinar per resolució, en el termini de sis mesos, les obligacions de publicitat activa establertes per aquesta llei que les fundacions i les associacions ja compleixen en virtut de llur legislació específica. Aquesta informació s'ha d'incorporar en el Portal de la Transparència, i les fundacions i associacions només tenen l'obligació de fer constar que s'hi pot consultar.

VUITENA. TRANSPARÈNCIA EN L'ACTIVITAT CONTRACTUAL

Als efectes de facilitar la consulta a la informació sobre la contractació pública, les administracions locals han d'informar el Registre Públic de Contractes i la Plataforma de Serveis de Contractació Pública dels contractes formalitzats i els que estan en licitació o en altres fases contractuals. El Portal de la Transparència ha de facilitar la consulta directa i dinàmica del Registre i la Plataforma.

NOVENA. TRANSPARÈNCIA EN ELS CONVENIS

La Generalitat i les administracions locals han d'informar el Registre de Convenis de la Generalitat de tots els convenis que subscriuguin amb persones públiques i privades. El Portal de la Transparència ha de facilitar la consulta directa i dinàmica d'aquest registre.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

PRIMERA DESIGNACIÓ DELS MEMBRES DE LA COMISSIÓ DE GARANTIA DEL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

En l'acord del Parlament pel qual es nomeni per primera vegada els membres de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública s'han de fixar llurs retribucions, fins que s'aprovi la Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

1. Es deroguen:

a) Els articles 27 i 28 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

b) Els articles 19.2.a segona i tercera, 34.1, 2 i 3, i 35.1 i 3 de la Llei 10/2001, del 13 de juliol, d'arxius i documents.

2. Resten derogades les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que estableix aquesta llei.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. NATURALESA DE LA LLEI

1. Aquesta llei té la condició de norma reguladora dels drets, les obligacions i les garanties essencials en les matèries que regula, que són aplicables amb caràcter general a l'actuació i el funcionament de l'Administració.

2. Les lleis sectorials s'han d'interpretar d'acord amb el que estableix aquesta llei. En el cas que estableixin excepcions respecte al règim general, aquestes han d'ésser explícites i respondre a una causa que les justifiqui.

SEGONA. ADAPTACIÓ DE LA LLEI 10/2001 AL RÈGIM D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA QUE ESTABLEIX AQUESTA LLEI

El Govern ha d'elaborar i presentar al Parlament, en el termini de sis mesos a comptar de la publicació d'aquesta llei en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, un projecte de llei de modificació de la Llei 10/2001, del 13 de juliol, d'arxius i documents, amb la finalitat d'adaptar-ne el contingut al règim d'accés a la informació i documentació públiques que estableix aquesta llei.

TERCERA. DESPLEGAMENT I APLICACIÓ DE LA LLEI

1. S'autoritza el Govern perquè dicti les disposicions que calguin per a desplegar i aplicar aquesta llei, sens perjudici del que estableixen els apartats 2 i 3.

2. Els ens locals han d'adoptar les mesures normatives i executives que calguin per a desenvolupar aquesta llei d'acord amb el principi d'autonomia organitzativa.

3. Les universitats públiques i les institucions i els organismes a què fa referència l'article 3.1.b han d'adoptar les mesures organitzatives i de funcionament que calguin per a aplicar aquesta llei en els àmbits en què els afecta, d'acord amb el que estableix la disposició addicional quarta, sens perjudici del que determina la disposició addicional cinquena pel que fa al Parlament de Catalunya.

4. El Govern, en el termini de sis mesos, ha d'aprovar el reglament d'organització i funcionament de la Comis-

sió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, d'acord amb el que estableix l'article 41.2. Mentre no s'aprovi el reglament, s'aplicarà la normativa general sobre els òrgans col·legiats vigent a Catalunya.

QUARTA. ENTRADA EN VIGOR

1. Aquesta llei entra en vigor al cap de sis mesos d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, llevat del que determinen els apartats 2 i 3.

2. El títol II entra en vigor al cap d'un any que la Llei hagi estat publicada en el *Diari Oficial de la Genera-*

litat de Catalunya pel que fa als ens que integren l'Administració local.

3. La Comissió de Garanties del Dret d'Accés a la Informació Pública ha d'ésser designada dins el termini de quatre mesos a comptar de la publicació d'aquesta llei en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2014

El secretari primer

Pere Navarro i Morera

La presidenta

Núria de Gispert i Català